

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΤΑ ΟΡΚΩΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΩΣ ΙΣΧΥΟΥΝΣΙ ΠΑΡ' ΗΜΙΝ

Υπό ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΥ (Δικηγόρου)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

Οί επικριταί του όρκωτου συστήματος προβάλλουν το επιχείρημα ότι οί λαϊκοί δικασταί είναι ακατάλληλοι διά τήν λειτουργίαν του ένόρκου:

1) Διότι στερούνται ειδικής μορφώσεως και δικαστικής πείρας.

2) Διότι δέν έχουν διαπλάσσει δικαστικήν συνείδησιν ήτις είναι απαραίτητος διά τήν όρθήν του δικαίου άπονομήν.

3) Ότι οί ένορκοι δεικνύουν άπροθυμίαν περί τήν προσέλευσιν και ένάσκησιν των καθηκόντων των, εξ ου πολλάκις ματαιούνται αί δίκαι.

Τά επιχειρήματα ταύτα ουχί πλήρως ανταποκρινόμενα προς τήν αλήθειαν, δέν θά ήσαν ίκανά διά τήν κατάργησιν του όντως ωραίου θεσμού των όρκωτων Δικαστηρίων αλλά θά έδει να τύχουν μελέτης προς διόρθωσιν των κακώς κειμένων. Καί όσον μέν άφορά τήν έλλειψιν δικαστικής συνειδήσεως παρ' αυτοίς, τοϋτο δέν είναι αληθές. Διότι από της στιγμής άφ' ής ό ένορκος καταλάβει τήν έδραν του και δώση τον όρκον, ασυναισθήτως και αυτομάτως αποκτά πλήρη δικαστικήν συνείδησιν του ύψηλου λειτουργήματος δι' ό τόν έταξεν ή Πολιτεία. Μόνον όσοι δέν άνήλθον τās βαθμίδας ίνα φθάσωσιν εις τήν έδραν του ένόρκου δύνανται να ίσχυρίζονται ταύτα, διότι οί διατελέσαντες ένορκοι γνωρίζουσιν εξ ιδίας πείρας ότι ή δικαστική συνείδησις ου μόνον ένυπάρχει εις τον ένορκον αλλά και προσαρμόζεται προς τήν κατηγορουμένην πράξιν πλείοτερον ένίοτε της συνειδήσεως του τακτικού δικαστου, τήν όποιαν μάλιστα κατορθώνει να διαφυλάσση άνεπηρέαστον και να παραστήλη. Η δικαστική μορφώσις βεβαίως δέν δύναται να ύπάρχη εις πάντας τοϋς ένόρκους, εκτός των προερχομένων εκ της τάξεως των περί τήν νομικήν επιστήμην ασχολουμένων, αλλά τοϋτο δέν έθεώρησαν απαραίτητον οί καθιερώσαντες τον θεσμόν τοϋτον διά τήν άπονομήν της λαϊκής δικαιοσύνης. Η ειδική μάλιστα αϋτη μορφώσις ένίοτε πρόξενος κακών γίνεται, διότι δημι-

ουργεί σχολαστικότητα και περιορισμένην αντίληψιν των όποιων είναι απηλλαγμένος ό ένορκος. Η δέ τυχόν άπροθυμία των ένόρκων δύναται ενχερόστατα να προληφθῇ το μέν διά καθορισμού δικαίας άποζημιώσεως άνταποκρινομένης προς τήν άπόλειαν του χρόνου εκ των επαγγελματικών των ένασχολήσεων, ως έθεσπίσθη και άλλαζου, και διά καθορισμού αυστηροτέρων ποινών εις τοϋς άμελούντας τήν ένάσκησιν του λειτουργήματος.

Εκ των λόγων τούτων κατά τά τελευταία έτη επήλθε τροποποίησις τις του θεσμού εις τινα των Εϋρωπαϊκών Κρατών. Οϋτω έν Γερμανία το όρκωτόν σύστημα μετερρυθμίσθη, το δέ Γερμανικόν Κακούργοδικεϊον άπαρτίζεται από τρεις τακτικούς δικαστάς συμπεριλαμβανομένου και του Προέδρου και από έξ ένόρκους εξ ών το ήμισυ τουλάχιστον πρέπει να είναι άνδρες. Το Δικαστήριον δέ τοϋτο με τοιαύτην σύνθεσιν δικάζει ως δικαστήριον συνέδρων και ως δικαστήριον ένόρκων, διατηρούν τον λαϊκόν του χαρακτήρα εκ της άριθμητικής υπεροχής των λαϊκών δικαστών.

Ανάλογον κατεύθυνσιν ήκολούθησεν και ή Ιταλία ένθα επεκράτησεν ή αντίληψις της μετερρυθμίσεως των όρκωτων δικαστηρίων. Περιελήφθη δέ διάταξις εις τον Ποινικόν αϋτης κώδικα, καθ' ήν από 1ης Ιουλίου 1931 το Ιταλικόν Κακούργοδικεϊον αποτελείται από ένα Πρόεδρον τμήματος Έφετών, όστις και προεδρεύει του Κακούργοδικείου, από ένα Έφέτην ή Πρόεδρον Πρωτοδικών και από πέντε λαϊκούς δικαστάς. Λαϊκοί δέ και τακτικοί δικασταί αποτελοϋσιν ένιαϊον δικαστήριον δικάζον έφ' όλων των θεμάτων και οϋτω το επαγγελματικών στοιχείον συγχωνεύεται με το λαϊκόν και άπονέμουνσι τήν δικαιοσύνην από κοινού, οί μέν τακτικοί δικασταί με τήν επιστημονικήν των μόρφωσιν και πείραν, οί δέ λαϊκοί τοιοϋτοι με τήν ένυσθησίαν της συνειδήσεώς των. Η επί των λαϊκών δέ δικαστών έμβολή των τακτικών τοιούτων ύπολαμβάνει ό Ιταλός νομοθέτης ότι αντισταθμίζεται

διά της άριθμητικής υπεροχής των. Καί οί μέν τακτικοί δικασταί εκλέγονται υπό του Γενικού Προέδρου Έφετών, οί δέ λαϊκοί διορίζονται διά διατάγματος μετά μεγάλης προσοχής ως προς τήν εκλογήν των, ή όποία άπαιτεί να άνήκωσιν οϋτοι εις τās εξής κατηγορίας: α) να είναι μέλη του άνωτάτου συμβουλίου της Βουλής ή της Γερουσίας ή και πρόην τοιαϋτα, β) να είναι μέλη ή έταίροι Ακαδημιών ή άλλων αναλόγων επιστημονικών ή καλλιτεχνικών Σωματείων, γ) να είναι δήμαρχοι δήμων άριθμούντων άνω των πέντε χιλιάδων κατοίκων, δ) να είναι συγγραφείς επιστημονικών, φιλολογικών ή άλλων έργων διανοήσεως, ε) να είναι διδάκτορες Πανεπιστημίου ή διπλωματοϋχοι άνωτέρων τεχνικών σχολών και ς) να είναι υπάλληλοι του Κράτους ή των Κοινοτήτων πρώτης ή δευτέρας κατηγορίας. Τά καθηκόντα δέ του λαϊκού δικαστου είναι ασυμβίβαστα προς τήν ιδιότητα του τακτικού δικαστου, του δικηγόρου και παντός έν γένει δικαστικού υπαλλήλου.

Εκ των οϋτω διοριζομένων διά διατάγματος λαϊκών δικαστών ό Πρόεδρος του Κακούργοδικείου εκλέγει διά κλήρου κατά τήν ένάρεξιν εκάστης συνόδου, εκ των όποιων οί πρώτοι πέντε αποτελοϋν τά τακτικά λαϊκά μέλη του Κακούργοδικείου ολοκλήρου της συνόδου, οί δέ λοιποί τρεις τά αναπληρωματικά. Εις τά λαϊκά δέ μέλη παρέχεται άποζημιώσις ίσοδυναμούσα προς δραχμάς τριακοσίας περίπου ήμερησίως, πλην των όδοιπορικών και λοιπών έξόδων, όταν έξέρχονται της έδρας των, ως αντίσταθμισμα των ζημιών τās όποιας υφίστανται εγκαταλείποντες τās επαγγελματικές των άσχολίας. Υποβάλλονται δέ εις αυστηράς ποινάς διά πάσαν άκροτομυθίαν ή όλιγοψίαν περί τήν διαχείρησιν της έξουσίας των. Η κατά τοιοϋτον τρόπον λειτουργία των Ιταλικών Κακούργοδικείων θεωρείται έν Ιταλία ότι απέδωκε λαμπρά αποτελέσματα. Μετά τώσης δέ άποστροφής όμιλοϋσιν περί των άμυγών λαϊκών δικαστηρίων ώστε ό Πρόεδρος του Ιταλικού Ακυρωτικού

καὶ Γερουσιαστὴς d' Amelio ἐξαίρων τὴν ἐπὶ τῶν νέων βάσεων ἀναδιοργάνωσιν τῶν Ἰταλικῶν Κακουργοδικεῖων γράφει: «Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ χαρτεῖσθωμεν μὲ θλιβερὰς λέξεις τὸ τέλος ἐνὸς συστήματος τοῦ ὁποῖον τὸ λυκόφως ὑπῆρξεν θλιβερόν. Πρόσφατοι ἐτυμολογισμοὶ ἐτάραξαν ἐκ νέου τὴν λαϊκὴν συνείδησιν καὶ ὅμως ὁ κυριώτερος λόγος τῆς ὑπάρξεως τῶν ὀρκωτῶν δικαστηρίων ὑπῆρξεν ἀκριβὴς ἡ δι' αὐτοῦ διήθεν ἐκφρασις τῆς λαϊκῆς συνειδήσεως. Τὴν ἀναδιοργάνωσιν δὲ τῶν Κακουργοδικεῖων ἐπὶ τῶν προεκτεθεισῶν μεταρρυθμίσεων θεωρεῖ ἀποτέλεσμα «τῆς νέας Ἑθνικῆς συνειδήσεως» τῆς Ἰταλίας.

Ἐν Γαλλίᾳ τοῦναντίον ὅπου ἔχει τὴν ἀπαρχὴν τὸν ὁ θεσμός τῶν ὀρκωτῶν Δικαστηρίων χάρις εἰς τὸ δικαστικὸν σύστημα τῆς Γαλλικῆς Ἐπανστάσεως, διατηρεῖται ὁ θεσμός οὗτος ὡς καὶ παρ' ἡμῶν, δεδομένων τῶν πλεονεκτημάτων τὰ ὅποια συγκεντρώνει σήμερον διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς Ποινικῆς Δικαιοσύνης. Ὡς ἔχει σήμερον ὁ θεσμός τῶν ὀρκωτῶν Δικαστηρίων ἐν Γαλλίᾳ διέπεται ὑπὸ τοῦ Νόμου τῆς 21 Νοεμβρίου 1872 ὡς καὶ τοῦ Νόμου τῆς 25 Ὀκτωβρίου 1920 (Code d' Instruction Criminelle). Τὰ Κακουργοδικεῖα περιλαμβάνουν δύο στοιχεῖα ἢτοι Α) Τὸ καθαρῶς δικαστικόν. Καὶ Β) Τοὺς ἐνόρκους.

Καὶ τὸ μὲν δικαστικὸν προσωπιζόν τῶν Κακουργοδικεῖων ἀποτελεῖται ἐκ δύο δικαστῶν Παρέδρων Πρωτοδικείου ἢ Συμβούλων Ἐφετείου ἀναλόγως τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου, καὶ ἐνὸς Προέδρου ὀριζομένου δι' ὁλόκληρον τὴν τριμνην περίοδον μεταξὺ τῶν Συμβούλων τοῦ Ἐφετείου ὑπὸ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ. Οἱ δὲ ἑνόρκοι ἀποτελοῦσιν τὸ δεῦτερον στοιχεῖον τῶν Κακουργοδικεῖων τὸ καθαρῶς λαϊκόν, οἵτινες ἀνέρχονται εἰς δώδεκα, ἐκλεγόμενοι ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατωθι διαδικασίας μεσολαβουσῶν ἐπιτροπῶν δύο βαθμῶν.

Κατ' ἔτος συνέχεται εἰς ἐκάστην περιφέρειαν (cantons) ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἐκ τῶν Δημάρχων τῆς περιφέρειας, τῶν ἀναπληρωτῶν τῶν Εἰρηνοδικῶν (Suppléants des juges de paix), ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Εἰρηνοδίκου τῆς περιφέρειας, ἵνα καταρτίσῃ πῖνακα περιέχοντα ὑποψηφίους ἐνόρκους εἰς ἀριθμὸν διπλάσιον τοῦ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὀρισθέντος διὰ τὴν περιφέρειαν ἀριθμοῦ ἐνόρκων.

Οἱ πῖνακες ὅλων τῶν cantons συγκεντρῶνται εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν (arrondissements) ἵνα τεθῶσιν ὑπ' ὅψιν ἀνωτέρου βαθμοῦ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν Ἐπαρχιακῶν Συμβούλων (conseillers généraux) τῶν Εἰρηνοδικῶν τῆς ἐπαρχίας, καὶ προεδρευομένης ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἐνὸς ἐπιτετραμμένου ὑπ' αὐτοῦ.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη καταρτίζει τοὺς ἐπαρχιακοὺς πῖνακας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν

περιφερειῶν τοιούτων, τροποποιῶσα αὐτοὺς δι' ἐλαττώσεως τῶν ὑποδειχθέντων ὑποψηφίων, διατηροῦσα ὅμως τὸ κεκατοντισμένον σύνολον διὰ τὴν ἐπαρχίαν.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ πῖνακες διαβιβάζονται κατόπιν εἰς τὸν Γραμματέα τοῦ Ἐφετείου ἢ τοῦ Πρωτοδικείου τῆς πόλεως εἰς τὴν ὁποίαν ὁρίσθῃ ἡ ἑδρα τοῦ Κακουργοδικείου.

Ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἐπαρχιακῶν πινάκων προκύπτει διὰ συγχωνεύσεως ἐνεργουμένης ὑπὸ τοῦ Γραμματέως, εἰς ὃν διεβιβάσθησαν οἱ ἐπαρχιακοὶ πῖνακες ὁ ἐτήσιος πῖναξ ἐνόρκων (la liste annuelle des jurés).

Κατὰ τρίμηνον ἐξάγεται διὰ λαχνοῦ ἐκ τοῦ ἐτήσιου πίνακος ἀριθμὸς 36 ἐνόρκων οἵτινες ἀποτελοῦσι τὸν πῖνακα τῆς συνόδου (liste de session), δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς συνόδου ταύτης.

Ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου πίνακος τῆς συνόδου ἐξάγονται διὰ λαχνοῦ οἱ δώδεκα ἑνόρκοι, οἵτινες ἀποτελοῦσιν τὸ λαϊκὸν στοιχεῖον διὰ τὴν διεξαγωγὴν δικῶν κατὰ τὸ δεκαπενθήμερον.

Παραλλήλως πρὸς τὸν ἐτήσιον πῖνακα ἡ ἐπαρχιακὴ ἐπιτροπὴ ἡ ἐδρεύουσα εἰς τὴν ἑδραν τοῦ Δικαστηρίου καταρτίζει πῖνακα 50 ἀναπληρωματικῶν ἐνόρκων.

Δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι μέλη τῶν πινάκων οἱ Γάλλοι πολῖται ἄρρενες, συμπληρώσαντες τὸ 30ὸν ἔτος τῆς ἡλικίας των, διατηροῦντες τὰ πολιτικά καὶ οἰκογενειακά αὐτῶν δικαιώματα καὶ ἔχοντες τὴν κατοικίαν αὐτῶν εἰς τὸν Νομόν.

Οἱ οὕτως ὀρισθέντες ἑνόρκοι τῆς συνόδου δικαιούνται ἐκ τοῦ Νόμου ἀποζημιώσεως λόγῳ μετακινήσεως καὶ παρμονῆς εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου.

Καλοῦνται δὲ ὑπὸ τοῦ Νομάρχου ὁκτώ ἡμέρας πρὸ τῆς ὀρισθείσης διὰ τὴν εἴσοδον αὐτῶν εἰς τὰ καθήκοντα τοῦ ἐνόρκου.

Καὶ ἐν Γαλλίᾳ ὅθεν κατὰ τὰ προεκτεθέντα ὁ θεσμός τῶν ὀρκωτῶν Δικαστηρίων ἰσχύει ὡς καὶ παρ' ἡμῶν, καθοριζομένης ὅμως ἀποζημιώσεως διὰ τοὺς ἐνόρκους λόγῳ τῆς ἀπομακρύνσεως ἐκ τῶν ἐπαγγελματικῶν τῶν ἀσχολιῶν, οὐδεμία δὲ ριζικώτερα μεταρρυθμίσεις τοῦ θεσμοῦ τούτου ἐπῆλθε, ἐλαττοῦσα τὰ δικαιώματα τῶν ἐνόρκων.

Τὸ πνεῦμα δὲ τῆς ἀναδιοργάνωσως τῶν Κακουργοδικεῖων ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἐπὶ βάσεων σοποουσῶν τὴν μείωσιν τῆς ἰσχύος τοῦ λαϊκοῦ στοιχείου (ἐνόρκων) ἐνδεχόμενον νὰ δικαιολογῆται ἐκ τῶν διεπόντων τὰ Κράτη ταῦτα ἰδεῶν καὶ ἄκρως ἐθνικιστικῶν τάσεων αἵτινες παραλύουσιν ἐν μέρει τὴν λαϊκὴν κυριαρχίαν παραχωροῦσιν τὴν θέσιν τῆς εἰς τὰς ἀντιλήψεις καὶ τὴν ἰσχὺν τῶν ἰδιονόμων. Ἐπ' οὐδενὶ ὅμως λόγῳ δύναται τὸ τοιοῦτον πνεῦμα νὰ ἐπιδράσῃ ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἰσχυουσῶν ἰδεῶν ὅπου μάλιστα αἱ φιλελεύθε-

ροι καὶ δημοκρατικαὶ ἀρχαὶ οὐ μόνον ἐν τῇ ἀρχαιότητι ἀλλὰ καὶ κατὰ τοὺς τελευταίους χρόνους τοσαύτην ἔσχον ἔκτασιν καὶ ἐπὶ τοσοῦτον ἐπεβλήθησαν.

Τὰ ξένα νομοθετήματα δὲν δύνανται νὰ μεταρτυτεύονται εἰς τὸν τόπον μας μετὰ τόσης εὐκολίας ὅταν τοσοῦτον ἀντίκεινται εἰς τὴν κοινὴν συνείδησιν.

Ὁ θεσμός τῶν ἐνόρκων παρ' ἡμῶν ὡς ἰσχύει σήμερον εἶναι ἀπαραιτήτος, ἀποτελὼν ἓνα τῶν ὀγκολίθων ἐφ' ὧν ἐδράζεται τὸ Ἑθνικὸν οἰκδόμημα, ἐλαφρὰ δὲ μεταρρυθμίσεις τούτου ἡδύνατο νὰ ἐπιτραπῇ ἐπὶ τὴν ἐπιλογὴν τῶν προσώπων ἐξ ὧν λαμβάνονται οἱ ἑνόρκοι, καθοριζομένης ἅμα καὶ ἀποζημιώσεως τινος διὰ τοὺς οὕτω ἀπομακρυνόμενους τῶν ἐργασιῶν των καὶ προβλεπομένων ἀσχηρῶν ποινῶν διὰ τοὺς ἀμελοῦντας. Οἰαδήποτε ὅμως ἐτέρα μεταρρυθμίσεις τοῦ θεσμοῦ τούτου τείνουσα εἰς παρεμβολὴν τακτικῶν δικαστῶν ἐν τῷ ὀρκωτῷ δικαστηρίῳ κατὰ τὰ ἀλλαχού κρατοῦντα, θὰ ἔχη ὡς συνέπειαν τὴν πλήρη νόθευσιν τῆς λαϊκῆς δικαιοσύνης ὡς ἐκ τῆς μεγίστης ἠθικῆς ἐπιβολῆς ἣν οἱ δικασταὶ ἐπὶ τῶν ἐνόρκων θὰ ἀσχοῦσιν, τὴν οὐσιαστικὴν κατάργησιν τοῦ συστήματος τούτου καὶ κατὰ συνέπειαν τὴν μείωσιν τῆς ἐν τῇ ἀπονομῇ τοῦ δικαίου ἐκδηλώσεως τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, ἣτις οὐδεμίαν ἄλλην δικαιολογίαν δύναται νὰ ἔχη παρὰ τὴν ἐπιβολὴν ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν ἀντιτιθεμένων εἰς τὸ φιλελεύθερον πνεῦμα καὶ τὸ Φιλελεύθερον πολίτευμα ὅπερ διὰ τοσοῦτων θυσιῶν ἐπέβαλεν ὁ Ἑλληνικὸς Λαός.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 31 Ἰανουαρίου 1933

ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ
Δικηγόρος

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Αἰσθάνομαι βαθυτάτην τὴν ὑποχρέωσιν νὰ εὐχαριστήσω θερμότατα καὶ δημοσίᾳ τὸν διακεκριμένον χειροῦργον κ. Γ. Παπαθανασιάδην, ὡς ἐπίσης τὸν συμπολίτην ἱατρὸν κ. Βασίλειον Τσιγκούνην, διότι κατόπιν ἐπιτυχῶς χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως (ἐν τῇ Προτύπῳ Κλινικῇ των παρὰ τῇ πλατείᾳ Ἀλεξάνδρας), ἐθεράπευσαν τὸν πατέρα μου, πάσχοντα ἀπὸ ἐπικίνδυνον περιεσφυγμένην κήλην.

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 24 Ἀπριλίου 1933

ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΜΠΑΒΕΛΑΣ

Ἐκτελωνιστὴς

Βουλγαρῆ 19 — Πειραιεὺς

ΤΑΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ ΣΑΣ
ΣΤΟΥ ΨΑΛΙΔΑ
ΤΣΑΜΑΔΟΥ 49 Γ.

Νέα από το Νησί

ΟΙ ΚΑΡΑΒΙΤΕΣ ΚΑΙ Η ΜΥΡΤΙΔΙΩΤΙΣΣΑ

Ἡ ἀπό τινος δημιουργηθεῖσα συζητήσις περὶ τὴν δικαίαν ἀξίωσιν τῶν εὐσεβῶν κατοίκων τοῦ Καραβά, ἀξιολύτων ὡς κατ' ἔτος ἡ εἰκὼν τῆς Μυρτιδιώτισσας ἐπισκέπτεται μετὰ τῶν ἄλλων χωρίων καὶ τοῦτο τοῦ Καραβά, ἔληξεν εὐτυχῶς μετὰ ἀλόγιστον ἱκανοποίησιν τῆς ἐπιθυμίας τῶν Καραβιτῶν.

Οὕτω τὴν 11 παρ. μηνὸς Ἀπριλίου, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καραβά κ. Ἀριστ. Διακόπουλος μετὰ τοῦ κ. Παν. Εὐαγ. Κοῦδαρη, μεταβάντες εἰς Χώραν, παρουσιάσθησαν πρὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου πρὸς τὸν ὁποῖον κατέστησαν γνωστὴν τὴν ἐπιθυμίαν τῶν κατοίκων Καραβά καὶ ἐζήτησαν παρ' αὐτοῦ ὡς ἐπιτροπὴν τὴν περιφορὰν τῆς Εἰκόνης καὶ εἰς Καραβά.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ἀνεγνώρισεν τὸ δίκαιον τῶν Καραβιτῶν καὶ ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἱκανοποιήσῃ τοῦτο, πάντως ὅμως μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῆς Εἰκόνης εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐκ τῆς περιουσίας τῆς, πρὸ τῆς ὁποίας εἶναι ἀδύνατος ἡ τροποποίησις τῆς ἀκολουθουμένης κατ' ἔτος διαδρομῆς.

Κατόπιν τῆς συζητήσεως ταύτης ἀπεφασίσθη ὡς τὴν 2 Ἰουνίου ἀναχωρήσῃ ἐκ τῆς ἔδρας τῆς θὰ εὐρίσκειται δὲ εἰς Καραβὰν τὴν 5 Ἰουνίου ἑορτὴν τῆς Ἀγ. Τριᾶδος. Ἡ διαδρομὴ τὴν ὁποῖαν θ' ἀκολουθήσῃ κατὰ τὴν νέαν αὐτὴν περιουσίαν τῆς ἡ Εἰκὼν τῆς Μυρτιδιώτισσας θὰ εἶναι ἡ ἑξῆς:

Ἀναχώρησις ἐκ τῆς Μονῆς Μυρτιδίων τῆς Εἰκόνης τὴν 2 Ἰουνίου καὶ μεταφορὰ αὐτῆς εἰς Καρβουνάδες ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὴν ἐπομένην ἀναχώρησις καὶ ἀφίξις εἰς Ποταμὸν ὅπου καὶ θὰ γίνῃ λειτουργία ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Πεντηκοστῆς. Τὸ ἀπόγευμα τῆς 4 Ἰουνίου θὰ μεταφερθῇ εἰς Καραβὰν ὅπου καὶ θὰ παραμείνῃ κατ' ὅλην τὴν ἡμέραν τῆς 5 Ἰουνίου. Τὴν ἐπομένην 6ην Ἰουνίου θὰ μεταφερθῇ εἰς τὸν ναὸν Λεσποίνης καὶ τὴν ἐπομένην θὰ ἀναχωρήσῃ ἐκεῖθεν διὰ τὴν ἔδραν τῆς μέσῃ τῶν χωρίων Γερακίου καὶ Ἀρωναδίων.

Ἐν Καραβά θὰ γίνῃ τὴν 5 Ἰουνίου μεγάλη πανήγυρις μετὰ δὲ τὴν θεῖαν λειτουργίαν θὰ ἐπακολουθήσῃ περιφορὰ τῆς εἰκόνης ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τοῦ χωρίου.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς καθόδου τῆς Σεπτῆς Εἰκόνης τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας Παναγίας Μυρτιδιώτισσας ἐν Καραβά κατὰ τὴν 5ην προσερχοῦς μηνὸς Ἰουνίου, τὸ Κοινοτικὸν Συμβούλιον θέλει προσδώσῃ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλειότητα ἐπιβλητικότητα κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Τριᾶδος.

Ἀπὸ τοῦ ἀπογεύματος τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἦτοι τῆς 4ης Ἰουνίου, ὅτε ἡ εἰκὼν θὰ ἔχῃ μεταφερθῇ εἰς Καραβὰν, θέλει φυλῇ μέγας ἐσπερινός, τὴν δὲ ἐπομένην μετὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν, θὰ ἐπακολουθήσῃ περιφορὰ τῆς εἰκόνης ἀνὰ τὰς διαφόρους ὁδοὺς τοῦ χωρίου.

Καλοῦνται ὅθεν οἱ συμπολίται τῶν διαφόρων χωρίων ὅπως παραστῶσι κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν πανήγυριν, διὰ τὴν ἐπιβλητικὴν καὶ μεγαλοπρεπείαν τῆς ὁποίας ἐγγυῶνται πλὴν τῆς θρησκευτικῆς μυσταγωγίας καὶ ἡ εὐχάριστος διαμονὴ εἰς τὸ δροσερὸν χωρίον μας μετὰ τὰς πρασινάδας καὶ τὰ λαγκάδια καὶ τὰ σιδηρόνερά του.

ΕΠΑΝΗΛΘΕΝ ΕΙΣ ΚΥΘΡΑ Ο ΣΕΒΑΣΜ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Μετὰ τὸ ἀτμόπλοιον τῆς γραμμῆς Πειραιῶς Κυθήρων «Ἑλληνίς» ἐπανήλθεν εἰς Κύθηρα τὴν 7 παρ. μηνὸς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κυθήρων κ. Λωρόθεος, τὸν ὁποῖον ὑπεδέχθησαν πλείστοι συμπολίται ἐκ τῆς πόλεως Κυθήρων καὶ τῶν διαφόρων χωρίων, κατελθόντες πρὸς τοῦτο εἰς «Ντελμπεντέρι».

Ὁ Σεβασμιώτατος εὐρεθεὶς μεταξὺ τοῦ ποταμίου του, κατήλθεν τοῦ φέροντος αὐτὸν αὐτοκινήτου καὶ μετέβη περὶ εἰς τὸν ναὸν τοῦ «Ἐσταυρωμένου», ἀκολουθούμενος πάντοτε παρὰ τῶν ἐλθόντων εἰς προῦπάντησίν του, ὅπως προσκυνήσῃ τὴν εἰκόνα τῆς Μυρτιδιώτισσας, κατόπιν δὲ μετέβη εἰς τὴν ἱερὰν Μητροπολιν.

ΜΗΝΗΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΚΟΡΑΗ ΕΝ ΧΩΡΑ

Συνεπείᾳ ἐντολῆς τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἐτελέσθη ἐν Χώρα μνημόσυνον τοῦ μεγάλου διδασκάλου τοῦ Γένους μας Ἀδαμαντίου Κοραῆ, ἐπὶ τῇ ἐκατονταετηρίδι ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

Οἱ μαθηταὶ μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν προσήλθον εἰς τὸν ναὸν καὶ παρηκολούθησαν τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν.

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἀπόγευμα περὶ ὥραν 5 μ. μ. εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Κυθηραίου Συνδέσμου ἐγένετο διάλεξις μετὰ ὁμι-

λήτην τὸν Γυμνασιάρχην κ. Σπ. Στάθην καὶ μετὰ θέμα «Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς». Ἡ αἴθουσα τοῦ Κυθηραίου Συνδέσμου ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης. Ὁ ὁμιλητὴς κ. Σπ. Στάθης, μετὰ τὴν διαζύκονσαν αὐτὸν εὐφραδειαν, ἐξιστόρησεν ἐλόγιζον τὸν βίον καὶ τὴν δόξαν τοῦ Κοραῆ καὶ ἀνέπτυξε τὰς πολιτικὰς, κοινωνικὰς, γλωσσολογικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἰδέας τοῦ Μεγάλου τοῦ Γένους μας Διδασκάλου, καταχειροκροτηθεὶς μετὰ τὸ τέλος τῆς διαλέξεως.

ΑΘΛΗΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Ὁ φίλαθλος συμπολίτης κ. Α. Λάβης διευθυντὴς τοῦ ἐν Ποταμῷ καρφεζαχαροπλαστείου «Ὁ Βύρων», ἐπιμελεῖται τὴν προπόνησιν τῶν φιλάθλων νέων τοῦ Ποταμοῦ εἰς τὰ διάφορα ἀγωνίσματα.

Ἀρκετοὶ νέοι μέχοι σήμερον ἠσκήθησαν εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς ἐλευθέρως καὶ Ρωμαϊκῆς πάλης, ὁμοίως καὶ εἰς τὸ μπόξ, παρήγορον δὲ ἀρετὰ εἶναι τὸ γεγονός ὅτι ἡ προσπάθεια τοῦ κ. Λάβης εὖος γόνιμον ἔδαφος, ὥς διαπιστοῦται τοῦτο ἐκ τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν του.

Ἐλπίζεται ὅτι πολὺν ταχέως καὶ εὐθὺς ὡς ὁ καιρὸς τὸ ἐπιτρέψῃ, θὰ γίνῃ ἐπίσημος συνάντησις εἰς δημόσιον μέρος μετὰ δικαίωμα εἰσόδου τῶν θεατῶν.

Τὰ εἰσπραχθησόμενα χορήματα θέλουσι διατεθῇ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ Ἀθλητικοῦ Ὁμίλου Ποταμοῦ.

Πρὸς εὐρυτέραν μόρφωσιν τῶν ἀθλουμένων ὁ κ. Λάβης διαθέτει εἰς τὸ καρφενεῖον του πλοσίαν συλλογὴν ἀθλητικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν Ἑλληνικῶν καὶ ξένων.

ΑΝΑΡΕΙΚΕΛΛΟΠΑΙΚΤΗΣ ΕΙΣ ΠΟΤΑΜΟΝ

Ἐντὸς τοῦ Μαΐου ἀναμένεται νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν Ποταμὸν ὁ γνωστός καλλιτέχνης ἀνδοεικελλοπαϊκτῆς κ. Ἀθανασούλας, ὁ ὁποῖος θὰ δώσῃ σειράν παραστάσεων, ἐγκαθιστάμενος εἰς τὸ ἐν Ποταμῷ καρφενεῖον τῶν ἀδελφῶν Λειβαδίτη.

Ἡ καθόδος τοῦ καλλιτέχου τούτου εἰς τὴν νήσον μας, συμπύκνωσα μετὰ τὴν ἐπὶ θύραις εὐρισκομένην θεορτὴν περίοδον, κατ' ἥν, ὡς πιστεύομεν, θὰ μεταβῶσι πλείστοι συμπολίται πρὸς παραθερισμὸν εἰς Κύθηρα, θὰ γίνῃ ἀφορμὴ δημιουργίας μιᾶς νέας ζωῆς διὰ τὸν ἀρετὰ προηγμένον Ποταμὸν καὶ θ' ἀποτελέσῃ ἄλλως τε τὴν καλλιτέραν διασκέδασιν διὰ τοὺς παραθεριστάς κατὰ τὰς ἐσπερινὰς ὥρας.

ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΣΘΗ Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ·ΜΑΣ

ΕΝ ΧΩΡΑ

Με εξααιρετικήν μεγαλοπρέπειαν διεξήχθη ἡ Ἑθνικὴ Ἑορτὴ ἐν Χώρα, κατὰ τὴν 25ην Μαρτίου ε. ε. Οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς κ. Σακελλάρη, μετέβησαν τὴν προῖαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ παρηκολούθησαν τὴν θείαν λειτουργίαν, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Σπ. Στάθης ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας, συγχινύσας εἰς μεγάλον βαθμὸν τὸ πνευρὸν ἐκκλησίασμα.

Μετὰ τὴν λήξιν τῆς δοξολογίας, οἱ μαθηταὶ τοῦ Γυμνασίου καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, προπορευομένων τῶν σημαῶν καὶ λαβάρων τῶν, καὶ ὀδηγούμενοι ὑπὸ τοῦ ὡς ἄνω καθηγητοῦ τῆς Γυμναστικῆς καὶ τοῦ Δημοδιδασκάλου κ. Ἀλβανάκη διήλθον τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως, ἄδοντες διάφορα πατριωτικὰ ᾠσματα.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ περὶ ὥραν 4 μ. μ. ἐγένετο Σχολικὴ Ἐπίδειξις εἰς τὴν αἴθυσαν τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Συνδέσμου», παρούσα πολλῶν ἀξιοκρατῶν.

Ἐν ἀρχῇ ἐγένετο ἀπαγγελία διαφόρων ποιημάτων παρὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου καὶ ἔπειτα παρὰ τῶν ἑξῆς μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου: 1) Μ. Μαζαράκη, 2) Ο. Ποτήρη, 3) Ι. Καλλιγέρου, 4) Ρ. Λυγερινού, 5) Π. Κυρανάκου, 6) Μ. Φατσέα, 7) Ι. Κοντολέοντος, 8) Π. Καλοκαιρινοῦ, 9) Κ. Ἀλεξανδράκη καὶ 10) Μ. Τσιγκουράκου.

Μετὰ μικρὸν διάλειμμα ἐπαίχθη ἀριστοτεχνικώτατα τὸ μονόπρακτο δράμα «Τὸ φιλὶ τοῦ σκοτωμένου», εἰς τὸ ὁποῖον ἔλαβον μέρος τὰ ἑξῆς πρόσωπα: Δις Μαρσέλου, τελειόφοιτος τῆς Φιλολογίας (πρωταγωνίστρια) κ. Λεονταράκης τελειόφοιτος Γυμνασίου, κ. Μαρσέλος τελειόφοιτος, δις Ἑλένη Κασιμάτη 5ης τάξεως Γυμνασίου καὶ δις Ἑλλή Πετροχείλου μαθήτρια 4ης τάξεως.

Πάντες οἱ λαβόντες μέρος ἔπαιξαν θανμάσια τοὺς ὁλοὺς τῶν, δώσαντες τὴν ἐντύπωσιν ἐπαγγελματιῶν ἠθοποιῶν, εἰς τὸ κοινόν, τὸ ὁποῖον χειροκρότησεν αὐτοὺς κατασυγκινημένον.

Ἰδιαίτεραν ἐντύπωσιν προῦξήνησαν ἡ Δις Μαρσέλου καὶ ὁ κ. Λεονταράκης.

Μετὰ τὸ δράμα οἱ μαθηταὶ ἔψαλον τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον καὶ ἔληξεν ἡ ὥρα ἡ εορτή.

Ὁ ἀνταποκριτὴς

ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑθνικῆς εορτῆς τὴν 25 Μαρτίου, περὶ τὴν 10 π.μ. ἐγένετο ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ Ποταμοῦ

δοξολογία, εἰς ἣν παρέστησαν αἱ δημόσιαι καὶ αἱ κοινοτικαὶ ἀρχαὶ ἐν ἐπισήμῳ στολῇ, οἱ ὑπάλληλοι τῆς κομπολόεως Ποταμοῦ, καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν σχολείων μετὰ τῶν λαβάρων τῶν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων τῶν. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ καθηγητὴς κ. Κυριαζὴς ὅστις ἐξήρε τὴν σημασίαν τῆς 25 Μαρτίου καὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν λαῶν.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐπακολούθησε συγκέντρωσις εἰς τὴν πλατείαν Ποταμοῦ ὅπου οἱ μαθηταὶ τοῦ ἡμιγυμνασίου καὶ τῶν δημοτικῶν σχολείων ἔψαλλον διάφορα πατριωτικὰ ᾠσματα καὶ τέλος τὸν Ἑθνικὸν Ὑμνον.

Ἐκ μέρους τῆς Κοινότητος Ποταμοῦ προσεφέρθησαν εἰς τοὺς μαθητὰς γλυκίσματα καὶ ἐπακολούθησεν δεξίωσις τῶν παρευρεθέντων εἰς τὴν εορτήν, ἐν τῷ τῆς αἰθούσης τοῦ Κοινοτικοῦ Μεγάρου. Ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος κ. Μ. Μεγαλοοικονόμος ἐδέχθη τὰς εὐχὰς καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν ἀρχῶν καὶ λοιπῶν ἐπισήμων.

Περὶ ὥραν 11 π.μ. οἱ κ.κ. καθηγηταὶ καὶ διδασκαλοὶ μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν καὶ τῶν Ἀρχῶν κατηνύνηθησαν εἰς τὴν Δηλαβέρεσιον Σχολὴν ἐνθα ἐγένετο σχολικὴ ἐπίδειξις, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁμήλησεν ὁ καθηγητὴς κ. Ἀγιοπούλου περὶ τῆς ἱστορικῆς σημασίας τῆς 25 Μαρτίου καὶ μετὰ τοῦτον ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου κ. Στάθης.

ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

25 Μαρτίου. Μετὰ πάσης ἐπισημότητος καὶ μεγαλοπρεπείας ἐτελέθησαν ἐφέτος ἡ εορτὴ τοῦ Ἐθαγγελισμοῦ μετὰ τῆς Ἑθνικῆς Ἑορτῆς εἰς τὸν μεγαλοπρεπῆ ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους. Οἱ κώδωνες ἀπὸ πρωΐας χαρυσύνως ἤχουν, καλοῦντες τοὺς προσκυνητὰς. Πλήθην κόσμον συνέρευσαν ὅχι μόνον ἐκ Καραβά, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πέριξ χωρίων. Χοροστατούντων τῶν Αἰδεσιμωτάτων ἱερέων μας κ.κ. Ἐθαγγέλου Κοίθαρη καὶ Μηνᾶ Κορωναίου, ἤρχισε ψαλλόμενος ὁ ὁρθρος. Μετὰ τὸν ὁρθρον, συμφώνως τοῖς ἐθίμοις τοῦ τόπου, ἐγένετο ἡ ἱερὰ λιτανεία τῆς εἰκόνης Ἐθαγγελιστοῦ ἀνὰ τὰς συνοικίας τῆς κόμης Καραβά. Κατόπιν, ἐπανελθούσης τῆς εἰκόνης εἰς τὸν Ναόν, ἤρχισε κατανυκτικωτάτη λειτουργία, συντελούσας εἰς ταύτην τοῦ καλλιγράφου ἱερέως μας Ἐθαγγέλου Κοίθαρη. Μετὰ τὴν λειτουργίαν εὐθὺς ἐτελέσθη ἡ Ἑθνικὴ εορτὴ. Τὴν ὅλην θρησκευτικὴν εορτήν καθῶς καὶ τὴν ἐπακολούθησαν τελετὴν τῆς Ἑθνικῆς μας εορτῆς, ἐλάμπρυναν διὰ τῆς παρουσίας τῶν, ὁ Διευθυντὴς τοῦ Δημοτικοῦ σχολείου μας κ. Ἰωάννης Σιμητέκολος καὶ ἡ Διδασκάλισσα Δις Χρισ-

τίνα Παπαδοπούλου μετὰ τῶν μαθητῶν τῶν.

Λίαν ἐμπνευσμένον λόγον, μεστὸν ἐννοιῶν, τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ ἄνω διευθυντὴς τοῦ σχολείου κατόπιν δέ, ἐν τῇ αὐλῇ τῆς Ἐκκλησίας ἐπακολούθησαν σχολικαὶ ἐπιδείξεις, ᾠσματα, χοροὶ, ποιήματα καὶ διάλογοι, ὡς καὶ ὁ ὀραϊστότατος Σουλῳτικός χορὸς. Ἡ μικροσκοπικὴ καὶ λίαν εὐφρυνῆς μαθήτρια Τιτίκα Γ. Κανάκη (μικρανεψιά τοῦ δραστηρίου Προέδρου μας κ. Ἀριστείδου Διακοπούλου), ἔπαιξε τὸν σπουδαιότερον ὁλόν μετὰ τῆς Μαρίας Κ. Ζαντιώτου καὶ Δεσποινούλας Γ. Μανρογιώργη. Ὡσαύτως οἱ μαθηταὶ Μηνᾶς Ἐθαγγέλου Βενάρδος καὶ Ἀνδρέας Ι. Σιμητέκολος, ἔκαμαν θανμάσια τὸ μέρος τῶν. Τὸ τέλος τῆς εορτῆς ἐπεσφραγίσθη διὰ τοῦ Ἑθνικοῦ ὕμνου, τὸν πλήθους ζητωκραυγάζοντος. Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐπιδείξεων, τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐχειροκροτεῖ τοὺς μαθητὰς καὶ μαθητρίδας.

Συγχαίρομεν θερμότατα τὸν τε Διδάσκαλον καὶ Διδασκάλισσαν διὰ τὴν ἀσκον καὶ ἐπιμελῆ ἐργασίαν τῶν, τὴν ἐπιδεικνυμένην ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΝΕΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΩΝ Τ. Τ. Τ.

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἐγκατεστάθησαν τὰ γραφεῖα τῶν Τ.Τ.Τ. εἰς τὸ νεόδμητον κοινοτικὸν μέγαρον Ποταμοῦ.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ ΝΗΣΟΥ ΜΑΣ

Γεννήσεις

Ἔτεκον ἄρρενα: Ἡ κ. Μαρῖω Ε. Καβιέρη καὶ ἡ κ. Μεταξούλα Π. Γεωργοπούλου ἐν Ποταμῷ.

Ἔτεκον θήλεα: Ἡ κ. Γρηγορία Ε. Μανρογιώργη καὶ Γαρυφαλία Δ. Κοίθαρη ἐν Καραβά. Ἡ κ. Σταματούλα Π. Κατσούλη ἱατροῦ καὶ ἡ κ. Βάσω Ἰωάν. Σοφίου ἐν Ποταμῷ.

Ἡ Γαρυφαλία σύζυγος κ. Δημητρίου Κοίθαρη, ἔτεκε θήλυ. Ὡσαύτως ἡ Χρυσὴ σύζυγος Σταματίου Κορωναίου, ἔτεκε θήλυ.

Βαπτίσεις

Ὁ κ. Μιχαὴλ Μεγαλοοικονόμος Πρόεδρος τῆς κοινότητος Ποταμοῦ, ἀνεδέξατο ἐκ τῆς κολυμβήθρας τὸ θυγάτριον τοῦ κ. Ἀναστ. Τσιγκουρή, ὀνομάσας αὐτὸ Κυριάκαν.

Ἀφίξεις

Τὴν 31ην Μαρτίου ἀφίκετο εἰς Τριφυλλιάνα ἐπανερχόμενος ἐκ Κέν τῆς Αὐστραλίας, ὁ κ. Χαρ. Σάμιος.

Ἐπίσης ἀφίκετο εἰς Ποταμὸν ἐπανερχόμενος ἐκ Αὐστραλίας ὁ κ. Νικόλαος Τσαουδής.

Ἐπανήλθεν εἰς Ποταμὸν ἐκ Πειραιῶς ὁ κ. Σπ. Μιχαλακάκης ἔμπορος, πλουτίσας τὸ κατάστημά του μὲ τὰ νῶα τετρα ὑφάσματα τῆς ἐποχῆς καὶ λοιπὰ εἶδη.

ΧΟΡΟΣ ΕΙΣ ΑΡΩΝΙΑΔΙΚΑ

Τὴν 25 Μαρτίου ἐδόθη μέγας χορὸς εἰς τὸ χωρίον Ἀρωνιάδικα, καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ καφενείου τοῦ κ. Α. Παπαδοπούλου ὅστις ἐσημείωσε μεγάλην ἐπιτυχίαν ἀπὸ ἀπόψεως συγκεντρώσεως καὶ ἐξαιρετικοῦ κερικοῦ διαγέσασα μέχρι τῆς 4 πρωΐνης τῆς ἐπομένης ἡμέρας. Αἱ εἰσπράξεις διετέθησαν ὑπὲρ τοῦ Σχολείου Ἀρωνιαδίκων.

Διεκοίθησαν αἱ διδες Ε. Γαλανάκη, Σοφία Μανουμάτη καὶ Στανουῖλα Παπαδοπούλου.

Ἡ ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Σεμνὴ καὶ ἐπιβλητικὴ ἐγένετο ἐν Ποταμῷ ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὸ Μέγα Σάββατον.

Εἰς τὴν πλατεῖαν Πάνου Κορωναίου καὶ πρὸ τοῦ μεγαλοπρεποῦς Κοινοτικοῦ

Μεγάρου εἶχε στηθῆ 4 ἐξέδρα καταλλήλως διακεκοσμημένη, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἀνῆλθον οἱ ἱερεῖς καὶ οἱ ψάλται τοῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσεως, πέριξ δὲ τῆς ὁποίας συνεκεντρώθησαν πλείστοι καὶ ἐξ ἄλλων χωρίων συμπολῖται διὰ νὰ παρακολουθήσωσι τὴν τελετήν.

Τὸν σπουδαιότερον τόνον μεγαλοπρεπείας ἔδωκεν εἰς τὴν εορτήν ἡ πλουσία φωταγώγησις δι' ἡλεκτρικῶν λαμπτήρων τοῦ Κοινοτικοῦ Μεγάρου, τῆς πλατείας καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἱλαριωτίσεως, γενομένη παρὰ τοῦ ἡλεκτρολόγου συμπολίτου κ. Θεοδώρου Σουρή, πρὸς τὸν ὁ-

ποῖον καὶ ὀφείλονται θεορμὰ συγχαρητήρια διὰ τὴν ὥραιάν πρωτοβουλίαν του.

Ἡ ΓΡΙΠΠΗ ΕΝ ΚΥΘΗΡΟΙΣ

Ὁ βαρύντατος ἐφρτερινὸς χειμὼν, ὁ ὁποῖος ἐξακολουθεῖ εἰσεῖν νὰ παρατείνεται εἰς τὴν νῆσον μας, εἶχεν ὡς συνέπεια τὴν μεγάλην ἐξάπλωσιν τῆς γρίπης ὑπὸ τῆς ὁποίας προσεβλήθησαν σχεδὸν πάντες οἱ συμπολῖται. Τὰ ἐξ αὐτῆς κρούσματα καθ' ἡμέραν πολλαπλασιάζονται, εὐτυχῶς ἄνευ θανάτων.

Τόση μεγάλη εἶναι ἡ ἔντασις τῆς νόσου, ὥστε κατὰ τὴν Ἀγίαν καὶ Μεγάλην Ἑβδομάδα πλείστα οἰκογένεια

ἡμποδίσθησαν ἐκ τοῦ λόγου τούτου νὰ παρακολουθήσωσιν εἰς τοὺς ναοὺς τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἢ νὰ κάμωσι τὰς προηγουμένης τῶν διὰ τὸ Πάσχα.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ

ΑΕΡΙΟΥΧΩΝ ΠΟΤΩΝ ΕΝ ΠΟΤΑΜΩ

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος μηνὸς ἤρξατο λειτουργοῦν ἐν Ποταμῷ ἐργαστήριον κατασκευῆς αεριοῦχων ποτῶν, με ἀριτίας μηχανικὰς ἐγκαταστάσεις, καὶ τεχνικὸν προσωπικὸν ἀριστον, ἰδρυθὲν παρὰ τοῦ καλλίστου συμπολίτου κ. Γεωργ. Βαγγῆ.

Τὰ μέχρι σήμερον κατασκευασθέντα ποτὰ ἔχουσι ταῦτα τὰ προσόντα ὅτι εἶνε ἐξαιρετικὰ εἰς ποιότητα καὶ εὐγεστα, κατὰ τὴν κατασκευὴν δ' αὐτῶν τηρεῖται ἀπαρεγκλήτως τὸ κεφάλαιον τῆς ἀπολύτου καθαριότητος.

Εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι οἰαδήποτε νέα προσπάθεια ἀποτελεῖ πρόοδον, διὰ τὴν περιφέρειαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀσκή-

ἐνεργήσῃ τὴν νενομισμένην ἀστυνομικὴν ἐπιθεώρησιν, περὶ τῆς ὁποίας ἀσφαλῶς ἔχει δικαίωμα καὶ ὑποχρέωσιν ἐκ τοῦ νόμου, καὶ νὰ συστήσῃ πρὸς τοὺς μὴ συμμορφουμένους καταστηματάρχας προσοχὴν κατὰ τὸ κεφάλαιον τοῦτο.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΝ

Παρὰ τοῦ συμπολίτου δημοδιδασκάλου Ποταμοῦ κ. Δημ. Στάθη ἐλάβομεν καὶ δημοσιεύομεν εὐχαρίστως τὴν κατωτέρω ἐπιστολήν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Ποταμὸς—Κυθήρων 24 Ἀπριλίου 1933

Πρὸς τὴν Διεύθυνσιν

τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος»

Πειραιᾶ

Ἐξ ἐσφαλμένων βέβαια πληροφοριῶν ἀνεγράφη εἰς τινὰ Κυθηραϊκὰ φύλλα, ὅτι ὁ ἐκ τῶν διευθυντῶν τοῦ «Παλλαδίου» κ. Ν. Μελιτᾶς ἀπέστειλε 50 δένδρα διὰ τὴν δενδροφύτευσιν Ποταμοῦ ἐκ τῶν εἰσπραξέων τῆς δοθείσης πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον θεατρικῆς ἐσπερίδος ὑπὸ τοῦ

δημοδιδασκάλου κ. Ι. Μελιτᾶ.

Καὶ ὁ μὲν κ. Ν. Μελιτᾶς θὰ ἦτο ἀσφαλῶς πρόθυμος νὰ προσφέρει οἷαν δήποτε ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Ποταμόν. Πρὸς ἀποκατάστασιν ὅμως τῆς ἀληθείας εἶναι ἀνάγκη νὰ γνωσθῇ ὅτι τὰ δενδρῦλια μοῦ ἀπέστειλεν ὁ κ. Ἀριστείδης Θ. Καφάνης, δαπανήσας ἐξ ἰδίων διὰ τὴν προμήθειαν, συσκευασίαν καὶ ἀποστολήν, μόνον δὲ διὰ τὴν φύτευσιν καὶ περίφραξιν αὐτῶν διετέθη μέρος τῶν εἰσπραξέων τῆς ἐσπερίδος.

Σημειωτέον ὅτι ὁ κ. Καφάνης εἶχεν ἀποστείλει πρὸς ἐμὲ καὶ κατὰ τὸ παρελ-

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΕΝ ΚΑΡΑΒΑ

Δένδρις ὑπὸ τὴν ἀψίδα Εὐεργετῶν Καραβά.

(Φωτογρ. Παν. Εὐαγ. Κρίθαρη)

ται διὰ τοῦτο ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς συμπολίτας ὅπως ὑποστηρίξωσι τὴν νέαν ταύτην ἐπιχείρησιν καὶ βοηθήσωσιν αὐτήν διὰ τὴν μακροζωίαν της.

ΔΙΑ ΤΟΝ Κ. ΑΣΤΥΝΟΜ. ΣΤΑΘΜΑΡΧΗΝ ΠΟΤΑΜΟΥ

Μᾶς καταγγέλλεται ἐκ Ποταμοῦ ὅτι εἰς τὰ κοινεῖα τῆς κομποπόλεως ταύτης δὲν τηρεῖται ἡ ὀφειλομένη καθαριότης περὶ τῆς ὁποίας πλείστα ἀστυνομικὰ διατάξεις ὑφίστανται ἐνίσχυει καὶ ἡ παραμέλησις τῶν ὁποίων ἐκθέτει εἰς κίνδυνον τὴν ζωὴν τῶν πολιτῶν.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν τὸν κ. Ἀστυνομικὸν Σταθμάρχην Ποταμοῦ ὥπως

τὸν ἔτος ἀρχετὰ δένδρα διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν.

Με ἐκτίμησιν

ΔΗΜ. ΣΤΑΘΗΣ

Δημοδ/λος Ποταμοῦ

ΜΙΑ ΕΥΓΕΝΗΣ ΔΩΡΕΑ

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 9.678 ταχυδρ. ἐπιταγῆς ἀπεστάλησαν πρὸς τὸν Πρόεδρον Ἐπιτροπῆς ἐορῶν διὰ τὸ Σανατόριον Κυθήρων, παρὰ τῶν διευθυντῶν τοῦ ἐν Ἀθήναις Ἐσπιατορίου «Παλλᾶδιον» Ν. Μελιτᾶ καὶ Θ. Σαμίον, δραχμαὶ δύο χιλιάδες προερχόμεναι ἐκ τῆς πωλήσεως λαχείου ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου Κυθήρων.

Η ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ

Τὴν Κυριακὴν 9 παρελθόντος μηνὸς καὶ περὶ ὥραν 10 1/2 π. μ., συνελεύθησαν ὑπερπεντήκοντα μέλη τῆς Πολιτικῆς Ὁργανώσεως Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων εἰς μίαν τῶν αἰθουσῶν τοῦ παρὰ τὴν Πλατείαν Κοραΐ Διδασκαλείου θηλέων Πειραιῶς, πρὸς ἔγκρισιν τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ὁργανώσεως καὶ ἀρχαιότητας διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Διοικ. Συμβουλίου αὐτῆς.

Ἀρχομένης τῆς συνεδριάσεως, ὁ κ. Νικόλαος Καστρίσιος συγχαίρει ἀπὸ τοῦ βήματος τὸν παρόντα βουλευτὴν Κυθηρίων κ. Παν. Τσιτσιλίαν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν του κατὰ τὰς τελευταίας βουλευτικὰς ἐκλογὰς καὶ παρακαλεῖ τοῦτον ὅπως δεχθῇ καὶ προεδρεύσῃ τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ κ. Παν. Τσιτσιλίος ἀποδέχεται καὶ ὑπὸ τὰ ζῶηρά χειροκροτήματα τῶν παρισταμένων καταλαμβάνει τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου, ἀπὸ τῆς ὁποίας ὁμίλησεν ὡς ἑξῆς περίου.

Αἰσθάνομαι τὴν ἀνάγκην νὰ σὰς εὐχαριστήσω θερμῶς διὰ τὴν τιμὴν τὴν ὁποίαν μοὶ κάμετε καὶ διὰ τὰς προσπαθείας καὶ φροντίδας σας διὰ τὴν ἐπιτυχίαν μου κατὰ τὰς τελευταίας ἐν τῇ νήσῳ μας βουλευτικὰς ἐκλογὰς. Τὴν δρᾶσιν μου ὡς ἐκπροσώπου τῶν νήσων μας γνωρίζετε καὶ ἐκ τοῦ παρελθόντος, ὅτε καὶ πάλιν εἶχον τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι βουλευτὴς Κυθηρίων. Δρόμοι, σχολεῖα, τηλέφωνα, ἐγένοντο κατὰ τὸ διάστημα τῆς θητείας μου. Ἐπετύχουν δὲ καὶ τὴν ὑπαγωγὴν τῆς νήσου μας ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἐν Πειραιεῖ. Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἵνα καὶ κατὰ τὴν νέαν τετραετίαν ὑπερίσχυε καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα ὁ Ἐθνικὸς Συνασπισμός. Παρ' ὅλα ταῦτα ὅμως καὶ μὲ κυβερνήσιν οὐχὶ Φιλελευθέρων ὑπόσχομαι ὅτι θὰ κάμω καὶ πάλιν τὸ καθήκον μου.

Ὁ ἐκλογικὸς ἀγὼν, κύριοι, ὑπῆρξε τραχύς, διότι οἱ ἀντίπαλοί μας μετεχειρίσθησαν μέσα ὄχι ἠθικά, ἐναντίον τῶν ὁποίων ἔπρεπε νὰ παλαίσωμεν. Εἶναι δὲ λυπηρὸν διότι αὐτοὶ ὑπῆρξαν ἡ ἀφορμὴ νὰ καταπέσῃ ὁ ἀγὼν εἰς χαμηλὸν ἐπίπεδον, ἐν συνεχείᾳ δὲ τὸ Κυθηραϊκὸν ὄργανον νὰ θίξῃ τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν εἰς τὰ ὅσια. Διὰ νὰ ἐπιτύχωσι τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ Κυθηραϊκοῦ λαοῦ ὑπὲρ αὐτῶν διετυμπάνιζον ὅτι μετὰ τὴν ἐπιτυχίαν μου ὁ Μέσος Δῆμος ἠθελε καταστραφῇ παρὰ τῶν ἐξωδημοτῶν.

Αὕτῃ ἡ διαστολὴ, κύριοι, Μέσος Δῆμος καὶ ἔξω Δῆμος πρέπει νὰ

λείψῃ καὶ δι' αὐτὸ ἔχομεν ὅλοι ὑποχρέωσιν νὰ ἐργασθώμεν. Τὸ πρᾶγμα εἶναι σοβαρὸν καὶ πρέπει σοβαρῶς νὰ σκεφθώμεν πάντες οἱ συμπολίται οἱ πραγματικῶς ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὸν τόπον μας. Ἡ ἐξακολούθησις τῆς καταστάσεως ταύτης θὰ ἔξῃ ἀσφαλὲς ὡς συνεπαιαν τὸν κίνδυνον συρράξεως μεταξὺ τῶν διαφόρων χωρίων τῆς νήσου καὶ τῆς Χώρας. Διότι εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἐάν ἡ Χώρα κάμῃ διαρκῶς πολεμικὴν κατὰ τοῦ χωρικοῦ στοιχείου καὶ τοῦτο βεβαίως δὲν θὰ δυνήθῃ νὰ διατηρήσῃ ἐπὶ πολὺ τὴν σιωπὴν, πρὸς μεγάλην ζημίαν βεβαίως τῶν συμφερόντων τῆς ἐπαρχίας μας. Μίαν καὶ μόνον σύστασιν δύναται νὰ δώσω ἀπὸ τῆς θέσεως ταύτης. Ὅτι ἡ κατάπαυσις τῶν παθῶν πρέπει νὰ γίνῃ ἡ βάσις τῆς ἐργασίας μας.

Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. Τσιτσιλία ἐκάλυψαν παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Ὁ κ. Ἀντ. Λεβούνης συγχαίρει τὸν κ. Π. Τσιτσιλίαν καὶ τὸν κ. Γεώρ. Στρατηγόν, διότι διὰ τῆς στενῆς συνεργασίας των, κατάρθωσαν νὰ ἐνώσουν τὸ Κυθηραϊκὸν στοιχεῖον καὶ νὰ φέρουν τὴν νίκην. Προσθέτει, ὅτι ἡ δύναμις τοῦ χωρικοῦ στοιχείου εἶναι τοιαύτη, ὥστε ἐγένετο ἀντιληπτὴ παρὰ τῶν πολιτικῶν ἀντιπάλων μας, οἱ ὅποιοι κατήλθον εἰς ὕβρεις ποταπάς. Ἐπιστέλλομεν, λέγει, ὅτι ὁ κ. Ἰωάν. Κοντολέων θὰ ἐσυνέχιζῃ τὴν λαμπρὰν σταδιοδρομίαν τοῦ αἰμνῆστου θεοῦ του Σπυρ. Στάη, αὐτῶς ὅμως ἀπεδείχθη ὅτι διαπνέεται ὑπὸ αἰσθημάτων οὐχὶ εὐγενῶν. Πρέπει, προσθέτει, νὰ μὴ ἀφίσῃ ἡ ὀργάνωσις ἀπαρατήρητον τὸ γεγονός τοῦτο, ἀλλὰ νὰ διαμαρτυρηθῇ τὸ Σωματεῖον μας εἰς τὸν Κυθηραϊκὸν λαόν.

Μετὰ τὸν κ. Λεβούνην, ὁ κ. Δημ. Χανιώτης ἐκθέτει, ἀπὸ χειρογράφου, τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους θέλει ἐπιδιώξῃ ἡ Πολιτικὴ Ὁργάνωσις καὶ τὰς σκέψεις αἵτινες ὑπηγόρευσαν τὴν ἰδρυσιν αὐτῆς διὰ τῶν ἑξῆς:

Κύριοι,

Αἱ ἐκλογαὶ τῆς 5ης Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐπέσπευσαν μίαν κατάδηλον ἀνάγκην, ἥς ἡ ἰδέα πρὸ πολλοῦ εἶχε συλληφθῇ καὶ ριφθῇ παρ' ἡμῶν, τῆς συμπήξεως δηλαδὴ ἐνὸς πολιτικοκοινωνικοῦ σωματείου τῶν Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων, τὸ ὅποιον χωρὶς νὰ θίγῃ καὶ χωρὶς νὰ ὑποτιμᾷ τὰ ἤδη ὑπάρχοντα τοιαῦτα, ἀπὸ συγχρονισμένης ἰδέας ὠθευόμενον καὶ πρὸς νέας κατευθύνσεις ἐλαύνον, μὴ προβλεπομένης ὑπὸ τῶν καταστατικῶν τῶν ἡδὴ

ὑπάρχοντων, τοπικοῦ χαρακτῆρος, σωματείων τῶν νήσων μας καὶ χωρὶς νὰ εἶναι ὄργανον προσώπων καὶ ἰδιοτελῶν φιλοδοξιῶν, νὰ ἐπιμελητῇ τῆς λύσεως διαφόρων ζητημάτων τῶν νήσων μας γενικῆς καὶ ἰδιᾶ πολιτικῆς φύσεως, ἐξυπηρετούντων τὴν πρόθεσιν αὐτῶν.

Συνελθόντες ὅθεν πρὸ καιροῦ ἀπεφασίσαμεν τὴν σύμπηξιν τοιοῦτου συλλόγου ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πολιτικὴ Ὁργάνωσις Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων» καὶ ἀναλαβόντες τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, ὑποβάλλομεν τοῦτο ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν ὑμῶν σήμερον.

Ὡς προσωρινὴ Ἐπιτροπὴ, διοικοῦσα τὸν πυρῆνα τοῦ Συλλόγου τοῦτου, κατὰ τὸ μεσολαβήσαν διάστημα δὲν ἐμείναμεν ἄργοι, ἀλλὰ μετὰ θάρρους ἀναλαβόντες τὴν διεξαγωγὴν τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος τῆς 5ης Μαρτίου, εἵμεθα ὑπερήφανοι διότι συνεβάλομεν εἰς τὸ ἀποτέλεσμα αὐτοῦ ἐν Κυθήροις, ἀφού διὰ τῶν ἐνεργειῶν μας κατήλθον εἰς Κύθηρα ὅπως ψηφίσουν 200 περίπου ψηφοφόροι, αἰσθμὸς πρωτοφανὴς εἰς τὰ ἐκλογικὰ χρονικά τῆς νήσου μας.

Δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσωμεν πάντας οἵτινες μᾶς ἐβοήθησαν εἰς τὰς προσπάθειάς μας αὐτάς καὶ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ μας.

Ἀλλ' ἐκτὸς τοῦτου, ὡς ἀνγγυλάμεν καὶ εἰς προηγουμένας συνελεύσεις, ἐπετύχουν τὴν παρὰ τοῦ τότε Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας ἔγκρισιν πιστώσεων 200.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν διαφόρων κοινωφελῶν ἔργων εἰς διαφόρους Κοινότητας Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων, τὴν χορήγησιν τῶν ὁποίων ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἐκλογῶν προελεθούσα Κυβέρνησις δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἀρνηθῇ, ἀφού προσρίζοντα διὰ πραγματικὰς γενικὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου.

Ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἤδη ἐνεργοῦμεν καταλλήλως.

Κύριοι,

Ἡ πρόθεσις τοῦ αἰωνός μας, οἱ παντὸς εἶδους κίνδυνοι τῆς κοινωνίας, τὸ πολιτικὸν σύστημα τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ, τὸ ὅποιον ἀκολουθεῖ ἡ πατρίς μας ἀπὸ τῆς ἀνεξαρτησίας της, ἀπαιτοῦν ἀνάλογον διοργανώσιν τῆς κοινωνίας εἰς σολέγους πολιτικούς, οἵτινες διὰ παντὸς μέσου νὰ παρακολουθοῦν καὶ νὰ πληροφθοῦνται τὴν δρᾶσιν τῶν κυβερνώντων ἀπὸ τοῦ κατωτέρου μέχρι τοῦ ἀνωτάτου λειτουργηματος, νὰ κρίνουν αὐτοὺς ἀμερολήπτως καὶ μὴ γίνονται θύματα δημοκρατίας, οὐδ' εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν νὰ παρασύρωνται ἀπὸ ψευδεῖς ὑποσχέσεις καὶ ἐντυπωσιακὰ ρητορικά σχήματα καὶ συρόμενοι δίκην προβάτων πρὸ τῶν καλπῶν, νὰ στέλλουν εἰς τὸ Κοινοβούλιον ἀντιπροσώπους ἀνθρώπους ἀνικάτους ὅπως ἐξυπηρετήσουν τὰ καλῶς ἐννοούμενα συμφέροντα των, εὔτε εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν νὰ διαίρεσθαι εἰς μικροεμάχας καὶ ἀξιοῦν ἐκάστη ἰδίαν ὑποψήφιον, ὡς συνέβη ἐν Πειραιεῖ, κατὰ τὰς τελευταίας ἐκλογὰς, ἀλλ' ἐσχηματισμένην τὴν γνώμην ἔχοντες, νὰ ἐκλέγουν θαρραλέως τὰς ἀξίας καὶ μένον.

Ὁ Ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων τοιοῦτον κήρυγμα καὶ τοιαύτην ἐπιθυμίαν ἐξέφρασε κατὰ τὸν προεκλογικόν του λόγον ἐν Πειραιεῖ, οὕτω δὲ ὅλοι οἱ ἐκλογεῖς εἶναι ὀργανωμένοι εἰς τὰ μάλλον πεπολιτισμένα κράτη τοῦ κόσμου.

Οἱ τυχόν φρονούντες ὅτι οἱ τοιοῦτοι Σύλλογοι εἶναι ἐπικίνδυνοι καὶ ἀποφέρουν διαίρεσιν, διχένοισιν καὶ χάσμα μεταξύ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ ἀναπτύσσουσιν μίση μετὰ κακῆς ἀποτελέσματα, ἀσφαλῶς πλανῶνται. Διότι ἐν προκειμένῳ δὲν πρόκειται περὶ συλλόγου δρώντος ἐντὸς πλαιοῦ καθεστωτικῆς ἀνατροπῆς, ἀλλὰ περὶ συλλόγου προωρισμένου νὰ ἐργασθῇ ἐντὸς τοῦ πλαιοῦ τῆς Δημοκρατίας καὶ νὰ συντελέσῃ εἰς τὴν πρόοδον, τὴν κοινωνικὴν ἐξυγίανσιν, καὶ τὴν πολιτικὴν τοιαύτην καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἐξυπέρτασιν τοιαύτης φύσεως συμφερόντων τῆς ἰδιαιτέρας μας Πατρίδος, τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦν ἀπολύτως, διὰ λόγους διαφορᾶς ἀντιλήψεων καὶ ἐκ τοῦ περιορισμοῦ τῶν καταστατικῶν τῶν, νὰ ἐπιτελέσουν σύλλογοι πάσης ἄλλης φύσεως, προϋπάρχοντες ἢ ἰδρυσόμενοι.

Διὰ τοιούτων νὰ καθυστεροῦμεν:

Ἄς χωρήσωμεν ἐπὶ τὸ ἔργον μετὰ θάρρους καὶ τὰ ἀποτελέσματα ἀσφαλῶς θὰ ἐπιστέψουν τὰς σκέψεις καὶ τὰς ἐλπίδας μας.

Βάσις μας ἡ ἐνίσχυσις πάντων ἡμῶν καὶ ἡ προπαγάνδα μεταξύ τῶν συμπολιτῶν μας, τοὺς ὁποῖους ἐλπίζομεν συντόμως νὰ ἴδωμεν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῶν σκοπῶν τοῦ Σωματείου μας, ἐργαζομένους ἀκαταπαύστως ὡς μύρμηκες.

Ὁ κ. Κωνστ. Κουέλης ἀναγινώσκει τὰ πρακτικά τῆς προηγουμένης συνεδριάσεως, τὰ ὁποῖα ἐπικυροῦνται, μετ' ὃ ἡ συνέλευσις ἐπιλαμβάνεται τοῦ πρώτου θέματος, τοῦ τῆς ἐγκρίσεως τοῦ καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνεται μετὰ τὰς γενομένης τροποποιήσεις κατὰ τὴν συζήτησιν αὐτοῦ.

Ὡς πρὸς τὸν τίτλον τοῦ Σωματείου, ἀποφασίζεται ὅπως λάβῃ τοῦτο τὸ ὄνομα «Δημοκρατικὴ Ὁργάνωσις Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων».

Διὰ τοῦ καταστατικοῦ ὁρίζονται ὅτι:

Ἐδρα τοῦ Σωματείου εἶναι ὁ Πειραιεύς. Σκοπὸς τῆς Ὁργανώσεως εἶναι: α') ἡ ἐδραίωσις τοῦ Δημοκρατικοῦ Πολιτεύματος, ἡ διάδοσις καὶ ὑποστήριξις τῶν ὑγιῶν Δημοκρατικῶν Ἀρχῶν, ἡ ἐνιαία ἐμφάνισις τῶν ὑγιῶν Δημοκρατικῶν Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων πρὸς προστασίαν τῶν ἀρχῶν αὐτῶν, β') ἡ μετὰ τῶν μελῶν καὶ γενικῶς μετὰ τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου ἀνάπτυξις σχέσεων ἐξασφαλιζουσῶν τὴν μετὰ τῶν ὑποστηρίξιν, ὡς καὶ ἡ καλλιέργεια κοινοῦ αἰσθήματος συναδελφώσεως, ἐγγυημένου τὴν κανονικὴν αὐτῶν ἀλληλεγγύην, γ') ἡ διὰ παντὸς νομίμου μέσων ἐξυπηρέτησις Κυθηραϊκῶν ὑποθέσεων, ἀναγομένων εἰς ζητήματα γενικῆς κοινωνικῆς ὠφελείας καὶ δ') ἡ διάπλασις ἀρτίων χαρακτήρων, ἐπὶ τῇ βάσει ὑγιῶν ἀρχῶν κοινωνικῆς προσόδου καὶ πνευματικῆς ἀναπτύξεως.

Μέσα πρὸς ἐλίτευσιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ὁργανώσεως προβλέπονται, δημοσιεύσεις, διαλέξεις, συγκεντρώσεις καὶ συζητήσεις, ἐκδόσεις ἐντύπων, σύστασις ἐντευκτηρίου καὶ πᾶν ἄλλο κατάλληλον μέσον. Σύστασις τμημάτων εἰς Πειραιᾶ, Ἀθήνας, Κύθηρα καὶ Ἀντικύθηρα καὶ ἡ στενὴ ἐπαφὴ τῆς Ὁργανώσεως μετὰ παντὸς σωματείου ἐπιδιώκοντος τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Μέλη γίνονται Κυθηριοὶ ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ Δημοτολόγια Πειραιῶς, Ἀθηνῶν μετὰ τῶν περιοχῶν, Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων ἢ κατοικοῦντες ἢ διατηροῦντες εἰς τὰς πόλεις ταύτας οὐσιώδεις μέρος τῶν ἐργασιῶν τῶν.

Τὸ καταστατικὸν προβλέπει περὶ Συνδρομητῶν, Δωρητῶν καὶ Εὐεργετῶν τῆς Ὁργανώσεως.

Ἡ Ὁργάνωσις διοικεῖται ὑπὸ δωδεκαμελοῦς συμβουλίου ἐκλεγμένου ἀνὰ διετίαν ὑπὸ τῆς Γεν. Συνελεύσεως.

Πόροι τοῦ Σωματείου προβλέπονται αἱ συνδρομαὶ τῶν μελῶν καὶ αἱ δωρεαὶ ἢ εὐεργεσίαι πρὸς αὐτό.

Ἐν περιπτώσει διαλύσεως τῆς ὁργανώσεως ἡ περιουσία τῆς περιέχεται εἰς τὰ φιланθρωπικά ἱδρύματα Κυθηρίων, ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου περὶ ἐπιστροφῆς τῶν δωρεῶν καὶ κληροδοτημάτων.

Τὸ καταστατικὸν ἀποτελεῖται ἐξ 28 ἐν συνόλῳ ἄρθρων. Μετὰ τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν καὶ ἐγκρίσιν τοῦ καταστατικοῦ, ἀκολουθεῖ ἡ ψηφοφορία διὰ τὴν ἀνάδειξιν τοῦ Λοικ. Συμβουλίου.

Τὴν ἔδραν τοῦ Προέδρου κατέχει ὁ κ. Παναγ. Τσιτσίκας, μὲ ψηφοσυλλέκτας τοὺς κ. κ. Ἀλκ. Μανέαν καὶ Κων. Κουέλην. Μετὰ τὴν ψηφοφορίαν ἐγένετο διαλογὴ τῶν ψηφοδετῶν, ἐκ τῆς ὁποίας προέκυψεν ὅτι ἐπὶ 52 ψηφοφορησάντων ἔλαβον τὰς ἐξῆς ψήφους ἕκαστος, οἱ κατωθι:

1) Γεώργιος Χαρζαλάκης	ψήφους	50
2) Νικόλαος Καστρισιός	»	45
3) Δημήτριος Καρύδης	»	42
4) Παναγ. Μεγαλοοικονόμος	»	40
5) Ἀλκιβιάδης Μανέας	»	38
6) Κωνσταντῖνος Κουέλης	»	37
7) Δημήτριος Χανιώτης	»	36
8) Ἰωάννης Μαλάνος	»	35
9) Σταμάτιος Καψάνης	»	33
10) Ἀντώνιος Λεβούνης	»	25
11) Δημήτρ. Παναγιωτόπουλος	»	25
12) Ἀνάγνωτος Στρατηγός	»	25
13) Ἐμμανουὴλ Καρατζᾶς	»	22
14) Κωνστ. Μυλωνόπουλος	»	19
15) Γεώργιος Καλλιγέρης	»	19
16) Ἀριστείδης Καψάνης	»	17
17) Μηνᾶς Μανωλέσος	»	16
18) Παναγιώτης Κορωναῖος	»	14
19) Μηνᾶς Κορωναῖος	»	13
20) Βορέτιος Βενάδος	»	11
21) Ἐμμανουὴλ Πλουμίδης	»	8
22) Γεώργιος Κασσιμάτης	»	8
23) Ἐμμανουὴλ Σκλάβος	»	7
24) Δημήτριος Καλλιγέρης	»	5
25) Κοσμάς Τσιτσίκας	»	4
26) Θεόδ. Κονόμος	»	4

καὶ οἱ κ. κ. Γεώργιος Καρύδης, Διον. Χαρζαλάκης, Διον. Νικολακάκης, Γ. Μεγαλοοικονόμος, Δημήτριος Πατριζιός, Γεώργ. Στρατηγός ἔλαβον ἕκαστος μίαν ἢ δύο ψήφους.

Ἐκ τούτων οἱ μὲν δώδεκα πρώτοι ἀποτελοῦν τὰ τακτικά μέλη τοῦ Λοικητι-

κοῦ Συμβουλίου καὶ οἱ ἐπόμενοι ἐξ τὰ ἀναπληρωματικά.

ΤΟ ΛΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Οἱ ἐκλεγέντες ὡς τακτικά καὶ ἀναπληρωματικά μέλη, συνήλθον εἰς σύσκεψιν τὴν 19ην Ἀπριλίου καὶ περὶ ὥραν 8 μ.μ. εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀκτὴν Μισοῦλη τοῦ Πειραιῶς Ξενοδοχεῖον «Μεγάλῃς Βορτανίας» διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προεδρίου.

Πρὸ τῆς ψηφοφορίας γίνεται συζήτησις ἐπὶ τῶν αἰτήσεων τῶν κ. κ. Ἀντων. Λεβούνη, Σταμ. Καψάνη, Ἀναργ. Στρατηγοῦ, Δημ. Χανιώτη καὶ Παναγ. Μεγαλοοικονόμου, διὰ τῶν ὁποίων ἀγονοῦνται ν' ἀποδεχθῶσι τὴν ἐκλογὴν τῶν. Ἐκ τῶν αἰτήσεων τούτων μόνον ἡ τοῦ κ. Δημ. Χανιώτη γίνεται δεκτή, λόγῳ συγγενείας του εἰς βαθμὸν ἐμποδίζοντα τὴν κοινὴν συμμετοχὴν του εἰς τὸ Συμβούλιον μετὰ τὸν ἐπίσης ἐκλεγέντα ὡς τακτικὸν μέλος κ. Ἀλκ. Μανέαν. Γίνεται κλήρωσις μετὰ τὸν δύο τούτων, συνεπεία τῆς ὁποίας παραμένει εἰς τὸ Συμβούλιον ὁ κ. Ἀλκ. Μανέας. Αἱ λοιπαὶ αἰτήσεις δὲν ἐγένοντο δεκταί.

Μετὰ τοῦτο ἀκολουθεῖ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Προεδρίου, ἐκλεγέντων τῶν ἐξῆς:

Τοῦ Ἰωάννου Μαλάνου ὡς Προέδρου
 » Ἀλκιβ. Μανέας ὡς Ἀντιπροέδρου
 » Ἐμμ. Καρατζᾶ ὡς Γεν. Γραμματέως
 » Κων. Κουέλη ὡς Εἰδ. Γραμματέως
 » Γεωργίου Χαρζαλάκη ὡς Ταμίου
 » Λημητρίου Καρύδη ὡς Ἐφόρου
 » Νικόλ. Καστρισιόου ὡς Συμβούλου
 » Π. Μεγαλοοικονόμου »
 » Σταματίου Καψάνη »
 » Ἀντωνίου Λεβούνη »
 » Α. Παναγιωτοπούλου »
 » Ἀναργ. Στρατηγοῦ »

Τὸ Συμβούλιον ἀνέβαλε δι' εὐθερίαν χρόνον ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐνοικίαν διαμερίσματος πρὸς ἐγκατάστασιν τῶν γραφείων τῆς Ὁργανώσεως. Ἐν πάσῃ περιπτώσει διὰ πᾶσαν πληροφορίαν δέον οἱ ἐνδιαφερόμενοι συμπόλῃται ν' ἀπευθύνωνται ἐν Ἀθήναις μὲν πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Μαλάνον Χαλκοκονδυλῆ 30, ἐν Πειραιῇ δὲ πρὸς τὸν κ. Γεώργ. Χαρζαλάκη Ἀλιπέδου 5, ὅπου δέον καὶ νὰ διευθύνωνται ἐπιστολαὶ ἢ ἔγγραφα, ἀφορῶντα τὴν «Δημοκρατικὴν Ὁργάνωσιν Κυθηρίων καὶ Ἀντικυθηρίων».

ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ Ν. ΚΑΨΑΝΗΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

ΟΔΟΣ ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ 197

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΝ:

2-4 Μ. Μ.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ
ΚΥΘΗΡΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΚΥΘΗΡΙΩΝ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἐν Πειραιεὶ τῇ 25ῃ Ἀπριλίου 1933

Κύριε Διευθυντά,

Ὁ κ. Ἰωάννης Κοντολέων εἰς ἐπιστολήν του ἀπὸ 7-4-33 δημοσιευμένην εἰς τὴν ἐφημερίδα «Κυθηραϊκή» τῆς 15-4-33 προσπαθεῖ μεταξὺ ἄλλων νὰ ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐξαγγελθεῖσα ἐγκρίσις πιστώσεων συνολικοῦ ποσοῦ δραχ. 200.000 διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὁδικῶν ἔργων εἰς διαφόρους Κοινότητες τῶν Κυθήρων καὶ τῶν Ἀντικυθήρων ὑπὸ τοῦ τέως Ὑπουργοῦ τῆς Συγκοινωνίας καὶ γινώσκου φίλων τῶν νήσων μας κ. Γεωργίου Παπανδρέου ἦτο ψεύδος, πολιτικὴ ἀπάτη καὶ προεκλογικὸν κόλπο, πρὸς παραπλάνησιν τῆς κοινῆς γνώμης εἰς παραμυθίας ἐκλογῶν.

Ἀσφαλῶς ὁ κ. Κοντολέων πλανᾶται τοιαῦτα ὑποστηρίζων, καθόσον καὶ ἡμεῖς καλῶς γνωρίζομεν ὅτι αἱ πιστώσεις αὗται ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τὰ σχετικὰ σημειώματα ἐμονογραφήθησαν ὑπ' αὐτοῦ καὶ διεβιβάσθησαν πρὸς ἐκτέλεσιν εἰς τὸν ἀρμοδίον τμηματάρχην κ. Λούην, ἐνώπιον μάλιστα μελῶν τινῶν τῆς διοικήσεως τὴν ὁργάνωσίν μας τότε προσωρινῆς ἐπιτροπῆς ἣτις μετὰ τοῦ πολιτευτοῦ μας κ. Γεωργίου Στρατηγοῦ εἶχεν ἐπισκεφθῇ τὸν κ. Ὑπουργὸν διὰ νὰ τὸν εὐχαριστήσῃ διὰ τὴν ὑπαγωγὴν τῶν Δημοσίων Ἔργων τῶν Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων ὑπὸ τὸν Νομομηχανικὸν Ἀττικοβοιωτῆας καὶ συνηγορήσῃ εἰς τὰς ἐνεργείας τοῦ κ. Τσιτσιλία ὑπὲρ ἐγκρίσεως τῶν πιστώσεων αὐτῶν, δι' ὃ καὶ ἡμεῖς ἐγγράφως καὶ τηλεκῶς ἐσπεύσαμεν νὰ ἀναγγεῖλωμεν τὸ γεγονός εἰς τὰς ἐνδιαφερομένας κοινότητας.

Κατὰ συνέπειαν τὰ ποσὰ ταῦτα ὀφείλονται πλέον εἰς τὰς Κοινότητας τῶν Κυθήρων καὶ Ἀντικυθήρων, ἀφοῦ καὶ ὁ τότε εἰς Κύθηρα εὐρισκόμενος μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας κ. Βέττας διετάχθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 15814 δ' ἡγῆς τοῦ Ὑπουργείου νὰ καταρτίσῃ καὶ ὑποβάλλῃ προϋπολογισμοὺς κατασκευῆς ὁδικῶν ἔργων μέχρι τῶν κάτωθι ποσῶν εἰς τὰς ἐξῆς κοινότητας διὰ νὰ διαταχθῇ ἀρμοδίως ἡ χορήγησις τῶν ποσῶν αὐτῶν:

Διὰ τὰς κοινότητας Μυτᾶτων	
καὶ Βιολογικῶν ὁμοῦ	Δρχ. 40.000
Διὰ τὴν κοινότη. Μυλοποτάμου	» 30.000
Διὰ τὴν κοινότητα Ποταμοῦ	» 20.000
Διὰ τὴν κοινότητα Καραβῆ	» 20.000
Διὰ τὴν κοινότη. Ἀντικυθήρων	» 20.000
Διὰ τὴν κοινότητα Φρατσίων	» 10.000
Διὰ τὴν κοιν. Λογοθετιανῶν	» 10.000
Διὰ τὴν κοινότητα Λιβαδίου	» 10.000
Διὰ τὴν κοινότη. Καρβουνάδων	» 10.000
Διὰ τὴν κοιν. Φριλιγκιανῶν	» 10.000
Διὰ τὴν κοινότη. Ἀρωνιδίων	» 10.000
Διὰ τὴν κοινότητα Γερρακίου	» 10.000

Δὲν νομίζομεν ὅτι δύναται ἡ ἀλλαγὴ τοῦ Ὑπουργοῦ νὰ ἀκυρώσῃ τὰς πράξεις τοῦ προκατόχου του καὶ μάλιστα ὅταν πρόκειται περὶ πιστώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργων κοινῆς ὠφελείας, διότι τότε τὸ πᾶν θὰ ἀντετρέπετο εἰς ἐκάστην Ὑπουργικὴν μεταβολήν.

Λόγω τούτου ἡ μὴ χορήγησις τῶν ἐγκατεμένων αὐτῶν πιστώσεων δι' ἡμᾶς θὰ εἶναι μόνον συνέπεια ἀντενεργείας καὶ ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἡ ἡμετέρα Ὁργάνωσις παῖξασα κάποιον ρόλον εἰς τὴν ἐγκρίσιν αὐτῶν θὰ ἐνεργήσῃ ὅσον καὶ αἱ δυνάμεις τῆς τῆς ἐπιτροπῆς, διὰ νὰ προλάβῃ ἕνα τοιοῦτον ἀντισυμβαλλόμενον κατὰ τὸν συμφερόντων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ Κυθηραϊκοῦ Λαοῦ, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι τελικῶς τὸ δίκαιον καὶ ἡ ἀλήθεια θὰ ὑπερισχύσουν.

Ἡ Κομματικὴ διαμάχη κατὰ τόπους δύναται νὰ διεξάγεται νομίζομεν, εἰς ἄλλα ἐπίπεδα καὶ οὐχὶ εἰς τοιαῦτα σχέσιν ἔχοντα μὲ αὐτὴν τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν πρόδον ἐνδὲς τόπου ὡς θὰ εἶναι ἡ τυχὸν διὰ λόγους κομματικῆς ἀντεκδικήσεως μὴ ἐκτέλεσις τῶν διὰ τῶν 200.000 δραχμῶν μελλόντων νὰ ἐκτελεσθῶν ἀξιολόγων ἀμέσως ἀνάγκης κοινοτικῶν ἔργων ἐν Κυθήροις καὶ Ἀντικυθήροις.

Θέλομεν ὅμως νὰ πιστεύωμεν ὅτι ὁ κ. Κοντολέων μᾶλλον ἐν προκειμένῳ θὰ μᾶς βοηθήσῃ.

Μετὰ πλείστης τιμῆς

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝ. ΜΑΛΑΝΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

ΕΜΜ. ΚΑΡΑΤΖΑΣ

ΕΚΔΕΚΤΟΙ ΓΛΩΣΣΟΙ

Τὴν 23ην παρελ. μηνὸς ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου συμπολίτου κ. Ἰωάν. Σίμου Συμβολαιογράφου Πειραιῶς καὶ τῆς μετὰ πολλῶν χαρίτων πεποικισμένης δεσποινίδος Σοφίας Μ. Λεγάκη, θυγατρὸς τοῦ μεγαλοκτηματίου Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη Πειραιῶς κ. Μάρκου Λεγάκη. Τὸ μυστήριον — τὸ ὁποῖον ἠνολόγησεν ὁ Πανός. Ἀρχιμ. κ. Ἀχιλ. Κρίδαρης, μετ' ἄλλων δύο ἱερέων τῆς ἐνορίας Ἀγ. Ἰωάννου Ρέντη, — ἐτελέσθη ἐν εὐρυτάτῳ κύκλῳ ὑπερδιαζοσίῳ πεντήκοντα συγγενῶν καὶ φίλων, εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ ἀγροκτήματος τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης ἰδιόκτητον ναὸν τῆς Ἀγίας Ἀννης. — Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ἡ κ. Σταγιάκου.

Μετὰ τὴν τέλει τοῦ μυστηρίου ἐπηρεολούθησαν δεξιώσεις τῶν προσκεκλημένων πρὸς οὓς προσεφέρθησαν ἀναμνηστικά καὶ μετὰ ταῦτα παρετέθη δαῖπνον εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν ὑπερεκατὸν στενότατοι συγγενεῖς καὶ φίλοι. Πλήρης δεχόσθαι ἀνέχουσε διάφορα τεμάχια ὑπὸ τοὺς ἥχους δ' αὐτῆς ἐχορηγήθησαν διάφοροι Ἑλληνικοὶ καὶ Εὐρωπαϊκοὶ χοροὶ. Τὸ κέφι δὲ γενικῶς διετηρήθη μέχρι τῆς 3ης πρωΐνης ὅτε τὸ ξεῦθος ὑπὸ τὰς εὐχὰς τῶν συγγενῶν καὶ φίλων ἀνεχώρησε διὰ τὸ μέτρον Καλαβρυτῶν γαμήλιον ταξίδιον του.

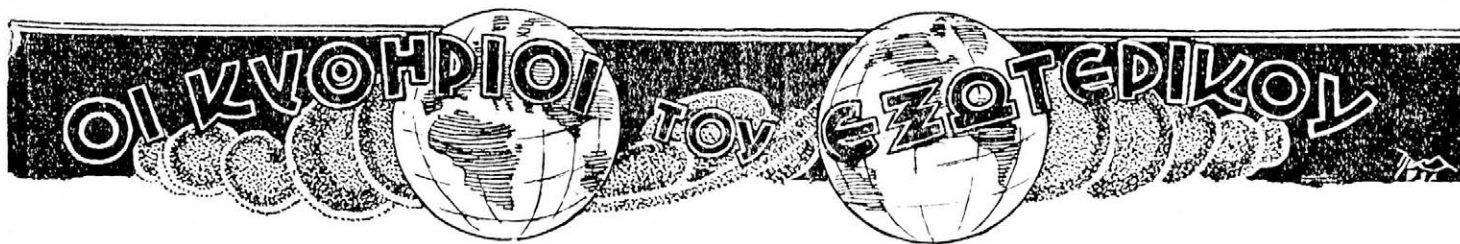
Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα νὰ διέλθουν τὸν βίον ἀνέφερον.

ΤΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ
ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΕΙΑΣ ΑΓΙΑΣ ΜΟΝΗΣ

Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἔδραν τῆς ἐκ τῆς καθιερωμένης κατ' ἔτος περιόδου τῆς, ἡ Σεπτὴ Εἰκὼν τῆς Ἀγίας Μονῆς.

Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐξ αὐτῆς, κατὰ τὸν ἀπολογισμὸν τὸν ὁποῖον μᾶς ἀπέστειλεν ἡ Ἐπιτροπὴ τῆς Μονῆς, ἀποτελομένη ἐκ τῶν κ. κ. Ἰωάννου Β. Νοταρᾶ, Παναγιώτου Κυριάκη καὶ Παναγιώτου Σιμητεκόλου, φέρουσιν ὡς συγκεντρωθέντα τὰ ἐξῆς ποσὰ ἥτοι: δραχμῶν 25.378 καὶ 1693 ὀκάδας ἐλαίου, προσφερόντα ὡς ἐξῆς κατὰ τὸν δημοσιευόμενον κατωτέρω ἀναλυτικὸν πίνακα.

ΧΩΡΙΑ	Δραχμαὶ	Ἑλαιοὶ
Αἰλέμων	665	—
Βιαράδιστα	606	52
Φρατσία	444	71
Ἅγιος Ἡλίας	237	41
Ἀλεξανδράδες	339	36
Γουδιάνιστα	142	19
Τραβασαριάνιστα	92	18
Ἅγία Εἰρήνη	209	45
Λειβάδι	473	78
Λουραντιάνιστα	147	23
Κάλαμος	346	37
Χώρα	1871	62
Κακοπέτη	192	11
Στραπόδη	243	33
Κοντολετοῦ	421	40
Ποτόχο	662	50
Φατσαδίκα	325	28
Κοντολιάνιστα	270	11
Καοβουνάδες	405	18
Σταθινίανιστα	355	14
Κεραμοντό	700	38
Καλησπεριάνιστα	326	16
Λουμώνα	400	42
Καλοκερὸν	424	36
Πιτσινιάνιστα	636	51
Μυλοπόταμος	1036	109
Ἀρῆοι	272	23
Δόκινα	310	19
Κυπριοτιάνιστα	750	20
Πιτσινάδες	510	24
Ντουριάνιστα	94	9
Προλιγκιάνιστα	50	14
Λιανιάνιστα	95	10
Χριστοφοριάνιστα	160	20
Λογοθετιάνιστα	307	31
Κατορλιάνιστα	248	29
Τσιφιλιάνιστα	173	20
Μελιτιάνιστα	75	—
Ποταμός	1617	46
Ἅγία Ἀναστασία	186	13
Δέσποινα	224	24
Καραβῆς	743	48
Γερακίον	350	34
Ἀρωνιδίανιστα	840	59
Ἀλοϊζιάνιστα	1148	33
Φριλιγκιάνιστα	555	65
Καστρισιάνιστα	523	66
Μητάτα	4185	107

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ ΚΥΘΗΡΙΑΩΝ

Τοῦ κ. ΚΟΣΜΑ Ι. ΚΑΣΙΜΑΤΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Ὁ δηεὶς λοιπὸν Σταυρὸς Βιτζέντζος ἢ Καλαμάτας, ὡς ἦτο εἰς τοὺς ἐν Σύδνεϋ Ἕλληνας γνωστός, ἐγκαταλείψας τὴν πατρίδα τοῦ Καλάμας, μετέβη εἰς Τύνιδα τῆς Βορείου Ἀφρικῆς, ἐπειδὴ ὁμοῦς τὸ θεομὸν τῆς Τύνιδος κλίμα ἦτο ἐπιβλαβὲς εἰς αὐτὸν, μετὰ τινα ἔτη ἠναγκάσθη νὰ ἀφίση τὴν χώραν ἐκεῖνην καὶ νὰ ζητήσῃ ἄλλου καταφύγιον. Οὕτω λοιπὸν προσωρινῶς ἀνέλαβεν ὑπηρεσίαν εἰς τι ἐμπορικὸν πλοῖον, τὸ πλοῖον δ' ἐκεῖνο, τυχαίως ὅλως τὸν ὠδήγησεν εἰς τὴν Αὐστραλίαν. Ἀποβιβάσθεις ἐκεῖ καὶ ἀνταμώσας τοὺς ἐκεῖ ὀλίγους ἔτι Ἕλληνας, ἀπεφάσισε νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐν τῷ πλοίῳ ὑπηρεσίας του καὶ νὰ μείνῃ καὶ ἐκεῖνος ἐκεῖ.

Πλὴν ὁ ἀείμνηστος Σταυρὸς Βιτζέντζος πρῶτος ἐνοστάλησε τὴν πατρίδα τοῦ Καλάμας, καὶ μετὰ παρέλυσιν ὀλίγων ἐτῶν ἐπέστρεψεν εἰς Ἑλλάδα, ἵνα ἀνταμώσῃ πάντας τοὺς ἐκεῖ συγγενεῖς καὶ οἰκείους του καὶ εἴτα ἐπιστρέψῃ πάλιν εἰς Σύδνεϋ, ὅπου ἀντελαμβάνετο ὅτι θὰ ἔζη καλλίτερον ἀπὸ πάσαν ἄλλην τῆς θῆς χώραν. Μόλις ἐφθασεν εἰς τὸν Πειραιᾶ, ἔσπευσεν εἰς ἀνταμώσιν του ὁ ἐκεῖ ἐργαζόμενος Ἰωάννης Κομηνός, ἵνα τῷ ζητήσῃ πληροφορίας, ὅχι διὰ τὸν ἀδελφόν του Ἀθανάσιον, ὃν ἐθεώρουν ὡς ἀπολεσθέντα, διότι ἀπὸ τῆς εἰς Αὐστραλίαν ἀφίξέως του, εἰς οὐδεμίαν ἦλθε μετ' αὐτῶν ἐπικοινωνίαν, ἀλλὰ διὰ τὸν ἐξαδελφόν του Ἐμμανουὴλ Κοΐθαρον, ὅστις εἶχε μεταβῇ εἰς Σύδνεϋ ἐκ Κυθήρων, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον λόγῳ τῆς ἀραιότητος συγγενειᾶς, δὲν εἶχον ἐπίσης οὐδεμίαν πληροφορίαν. Ἐξεπλάγη λοιπὸν ὁ Ἰωάννης Κομηνός, ὅταν τῷ ἀνέφερον ὁ Σταυρὸς Βιτζέντζος τοὺς Κυθηρίους τοὺς ὁποῖους ἐγνώριζεν εἰς τὸ Σύδνεϋ καὶ ἠκούε μεταξὺ αὐτῶν ἐκτὸς τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ Ἐμμανουὴλ Κοΐθαρη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθανασίου Κομηνοῦ, ὃν, ὡς προείπωμεν, ἐθεώρουν πρὸ χρόνων ἀπολεσθέντα. Μετὰ μεγάλης του εὐχαριστήσεως ἤκουε τὰς εἰς Σίδνεϋ προσόδους τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθανασίου, παρ' ἡγγεῖλε δὲ εἰς τὸν Σταυρὸν Βιτζέντζον, ὅταν θὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Αὐστραλίαν καὶ τὸν ἀνταμώσῃ, νὰ τῷ ὑπενθυμίσῃ ὅτι ἔχει καὶ ἄλλους ἀδελφούς εἰς Κύθηρα καὶ ἂν θέλῃ νὰ φροντίσῃ περὶ αὐτῶν. Οὕτω μετὰ τὴν εἰς Σίδνεϋ ἐπιστροφὴν τοῦ Σταυροῦ Βιτζέντζου, ὁ Ἀθανάσιος Κο-

μηνός ἐγραψεν ἀμέσως εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἰωάννην καὶ προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς τὴν Αὐστραλίαν, ὁ δὲ Ἰωάννης Κομηνός, λαβὼν τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Ἀθανασίου, ἀνεχώρησεν ἀμέσως ἐκ Πειραιῶς, παραλαβὼν μετ' αὐτοῦ καὶ τὸν Ἰωάννην Ταμβάκη, μετὰ τοῦ ὁποῖου ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὸ Σύδνεϋ τὸ ἔτος 1884. Ἐκτοτε ἤρχισαν πλέον οἱ Κυθηριοὶ νὰ ἐρχονται εἰς τὴν Αὐστραλίαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον καὶ οὕτω κατὰ τὸ ἔτος 1897 διέμενον εἰς Σύδνεϋ ἐν ὅλῳ 38 Κυθηριοὶ οἱ ἐξῆς:

Νικόλαος Στρατηγὸς ἐλθὼν κατὰ τὸ ἔτος 1885, Ζαχαρίας Κομηνός (ἕτερος ἀδελφὸς τῶν Ἀθανασίου καὶ Ἰωάννου Κομηνῶν) κατὰ τὸ ἔτος 1887 ὅτε ἦλθον μετ' αὐτοῦ καὶ οἱ ἀνεψιοὶ τοῦ Δημήτριος καὶ Ἰωάννης Κομηνοί. Παναγιώτης Πεντόπουλος κατὰ τὸ ἔτος 1888, Παναγιώτης Μανρομιάτης, Νικόλαος Κομηνός (ἕτερος ἀνεψιὸς τῶν Ἀθανασίου καὶ Ἰωάννου Κομηνῶν) καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Ἀντώνιος Κομηνός κατὰ τὸ ἔτος 1889, Ἰωάννης Λαζανάς ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς τῶν ἀδελφῶν Ἀθανασίου Ἰωάννου, Ζαχαρίου καὶ Ἀντωνίου Κομηνῶν, Παναγιώτης Καλοπαίδης, Ἀντώνιος Κονόμος, Γεώργιος Κασιμάτης καὶ Ἐμμανουὴλ Στρατηγὸς κατὰ τὸ ἔτος 1890. Γεώργιος Καστρίσιος καὶ Κοσμάς Ζαγλανίκης κατὰ τὸ 1892. Ἰωάννης Μαζουγιαννᾶκος Σπυρίδων Πανάρετος, Εὐάγγελος Κομηνός, Ἐμμανουὴλ Θεοδοσιάκος, Γεώργιος Κονονέας, Κοσμάς Κομηνός, Μηνᾶς Κομηνός (ἕτερος ἀδελφὸς τῶν προειρημένων Κομηνῶν καὶ υἱὸς τοῦ Ἀντωνίου Κομηνοῦ) καὶ Ἀντώνιος Κομηνός κατὰ τὸ ἔτος 1893—1894. Σπυρίδων Κορωναῖος, Βίκτωρ Πανάρετος, Παναγιώτης Κορωναῖος καὶ Ἰωάννης Πανάρετος κατὰ τὸ 1895—1896 καὶ τέλος οἱ Θεόδωρος Ταμβάκης καὶ Χαράλαμπος Κονόμος κατὰ τὸ ἔτος 1897. Μετ' αὐτοὺς δὲ πλέον ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν κατ' ὁμάδας οἱ Κυθηριοὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν καὶ οὕτω σήμερον διέρχονται εἰς αὐτὴν τὸν ἔντιμον ἀγῶνα τοῦ βίου ἀρκεταί, ὡς εἴλωμεν, Ζηλιᾶδες ἐξ αὐτῶν.

Εἶναι περιστὸν νὰ εἴπωμεν ὧδε ὅτι οἱ Κυθηριοὶ σήμερον εἶνε τὸ μεγαλείτερον Ἑλληνικὸν στοιχεῖον τῆς Νέας Νοτίου Οὐαλλίας καὶ ὅτι ἐν τῇ πολιτείᾳ ταύτῃ εἶναι πάντοτε ὁ κυριώτερος παράγων παντὸς κοινωφελοῦς ἢ φιланθρωπικοῦ ἔρ-

γου, καθ' ὅσον τοῦτο ὁμολογεῖται παρὰ πάντων τῶν ἐνταῦθα Ἑλλήνων. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅταν κατὰ τὸ ἔτος 1899 οἱ ἔως τότε συγκεντρωθέντες εἰς Σύδνεϋ ἐν ὅλῳ 147 Ἕλληνες ἀπεφάσισαν τὴν ἱδρυσιν Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος Σύδνεϋ καὶ Νέας Νοτίου Οὐαλλίας, οἱ Κυθηριοὶ, οἵτινες ἦσαν καὶ οἱ περισσότεροι, ὄχι μόνον κατὰ πολὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν ἱδρυσιν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ διὰ τὴν ἱδρυσιν τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῆς Ἀγ. Τριᾶδος χορηγασθὲν οἰκζόπεδον προσεφέρθη δωρεὰν ἀπὸ τὸν ἀείμνηστον Ἀθανάσιον Κομηνόν. Ἐπὶ τοῦ οἰκζοπέδου ἐκείνου ἀνηγέρθη ὁ περιλάμπρος Ναὸς τῆς Ἀγίας Τριᾶδος, ὅπισθεν τοῦ ὁποῖου ἀνηγέρθη καὶ τὸ διὰ τὸν κατὰ καιροῦς ἐφημέριον κοινοτικὸν οἶκημα, ἔργα τὰ ὁποῖα σήμερον ἐντελῶς ἀνεξάρτητα ὄντα, ἀντιπροσωπεύουν μίαν παρουσίαν ὅχι μικροτέραν τῶν 10.000 λιγῶν Ἀγγλικῶν.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς λοιπὸν ἐκεῖνης παντοῦ ἐπρωτοστατοῦν οἱ Κυθηριοὶ, ἀπὸ δὲ τοῦ ἔτους 1902, ὅτε ἦλθεν ἐκ Σμύρνης ὁ ἐκεῖ ἀποκατεστημένος Νικόλαος Ἀρώνης ἢ Μαγονέζος, ἤρχισαν νὰ συσκέπτονται καὶ διὰ τὴν ἱδρυσιν ἰδιαιτέρον Κυθηραϊκοῦ Σωματείου. Κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο ὁ Ἰωάννης Κομηνός παρήγγειλεν εἰς τὸν ἐν Κυθήροις ἀγιογράφον Νικόλαον Στάην νὰ ζωγραφίσῃ καὶ τῷ ἀποστείλῃ μίαν μεγάλην εἰκόνα τῆς Μυροτιδιωτίσσης καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδοῦρου, ἐπίσης προστάτου τῆς Νήσου, ἤρχισαν οἱ Κυθηριοὶ κατ' ἔτος νὰ πανηγυρίζωσι τὰς δύο ταύτας τοπικὰς τῶν Κυθήρων ἑορτὰς εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριᾶδος, ὅπου ἐδώρησεν ὁ Κομηνός τὴν ἱερὰν εἰκόνα καὶ ὅπου καὶ μέχρι σήμερον αὕτη εὐοίσκεται. Μετὰ παρέλυσιν ὀλίγου χρόνου, ὁ τότε ἐφημέριος τῆς Κοινότητος ἀείμνηστος Σεραφεὶμ Φωκᾶς, ὅστις ἐγνώριζεν ὀλίγην ζωγραφικὴν, εὗρον τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Θεοδοῦρου εἰς τὴν ἀκολουθίαν αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς ἐξωγράφισε μίαν πρῶτον μεγέθους εἰκόνα τὴν δαπάνην τῆς ὁποίας κατέβαλεν ὁ Νικόλαος Ἀρώνης, καὶ ἡ ὁποία εἰκὼν εὐοίσκεται ἐπίσης μέχρι σήμερον εἰς τὸν Κοινοτικὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριᾶδος, οὕτω δὲ οἱ Κυθηριοὶ διὰ τῆς τακτικῆς τελέσεως τῶν δύο ὡς εἴρηται ἑορτῶν τῶν, κατὰ πολὺ συνετέλεσαν εἰς τὴν τόνωσιν τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τῶν Ἑλλήνων τῆς Αὐστραλίας. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ ἀείμνηστος Φωκᾶς εἶπεν, ὅτι πάντες

οί "Ελληνες ἔχουσιν εἰς τὰς Πατρίδας τῶν τοὺς τοπικοὺς προστάτας ἀγίους τῶν, ἀλλὰ μόνοι οἱ Κυθηριοὶ τοὺς παραλαμβάνουσι καὶ ἐν τῇ ξένῃ, ὅπου καὶ ἂν μεταβῶσιν.

Οὕτω λοιπὸν, ἡ τέλεσις τῶν δύο αὐτῶν ἑορτῶν ὑπῆρξεν ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἀπὸ πατριωτικῆς ἀπόψεως συνεννοήσεως τῶν Κυθηρίων, οἱ δὲ Νικόλαος Ἀρῶνης, Ἰωάννης Κομηνὸς καὶ ἀδελφοὶ Ἀνδρονίκου, ἥρχισαν πρῶτοι νὰ σκέπτονται καὶ νὰ ἐνεργῶσι καὶ διὰ τὴν ἰδρυσιν τοῦ ἰδιαιτέρου τῶν Κυθηρίων Σωματείου, σκοποῦντες δι' αὐτοῦ ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ συγχωρήσωσιν αὐτοὺς ἠνωμένους καὶ πιστοὺς πρὸς τὰ πάτρια, καὶ ἀφ' ἑτέρου δι' αὐτοῦ νὰ περιθάλπωνται οἱ τυχόν ἐν τῷ μέλλοντι δυστυχοῦντες Κυθηριοί, δεδομένου ὅτι εἰς μίαν πολυπληθεῖ κοινωνίαν, πάντοτε εὐρίσκονται καὶ οἱ εὐποροῦντες καὶ οἱ δυστυχοῦντες. Πλὴν αἱ ἐνέργειαι αὐτῶν διὰ πολλοὺς καὶ ποικίλους λόγους δὲν ἐτελεσφόρησαν, καὶ οὕτω μέχρι τοῦ 1919 ἡ ὅλη τῶν Κυθηρίων ἐνέργεια περιοριζέτο εἰς τὴν τέλεσιν τῶν δύο ὡς εἴρηται ἑορτῶν. Ἐν ὀλίγοις ἐπέπρωτο οἱ δύο πρῶτοι νὰ μὴ ἴδωσι τὸ ὄνειρόν των ἐκεῖνο πραγματοποιούμενον, διότι ὁ μὲν Κομηνὸς κατὰ τὸ 1918 ἐγένετο θῦμα τῆς γρίπης, ὁ δὲ Νικόλαος Ἀρῶνης κατὰ τὸ 1919 θῦμα φοβεροῦ δυστυχήματος. Οὗτος φανερώθηκε κατὰ τὴν 13ην Ὀκτωβρίου τοῦ 1919 παρὰ τινος τροχοδρομικοῦ ὀχήματος, τὴν προτεροῦσαν τοῦ δυστυχήματος, ὡς ἂν ἦτο προφῆτης, παρήγγειλεν εἰς ἐμὲ καὶ τὸν κ. Θεόδωρον Κρίθωρον νὰ μὴ παύσωμεν ποτε νὰ ἑορτάζωμεν τὰς τοπικάς μας ἑορτάς, διὰ τὴν τέλεσιν τῶν ὁποίων μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸς ἐπρωτοστάτει.

Μετὰ τὸν κατὰ τὴν ἐπομένην ἐπισυμβάντα ἀπρόοπτον θάνατόν του, ὑπῆζοντες ἡμεῖς εἰς τὴν ἐντολήν του, ἀρχίσωμεν ἡμεῖς διὰ προχείρου μεταξὺ τῶν Κυθηρίων συνεισφορὰς, νὰ τελώμεν τὰς δημοσίας πανηγυρεῖς, τὰ δὲ περὶ σεμύματα τῶν συνεισφορῶν κατέθετον ἐγὼ εἰς τὴν Τράπεζαν εἰς λογαριασμὸν ταμιευτηρίου ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀδελφότης Τσιρίου». Καὶ ἔκτοτε ἥρχισα νὰ ἐργάζωμαι κατ' ἰδίαν διὰ τὴν σύνταξιν τοῦ καταστατικοῦ, τὸ ὁποῖον εὐθέως καιρῷ θὰ παρουσιάζον πρὸς τοὺς Κυθηρίους διὰ τὴν ἔγκρισιν αὐτοῦ καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἰδρυσιν τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος.

Ἀλλὰ βεβαίως δὲν ἦρκει μόνον ἡ σύνταξις τοῦ Καταστατικοῦ διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἐχρειάζετο ἀκόμη σύντονος καὶ ἐπισταμένη ἐνέργεια διὰ τὴν κατήχησιν τῶν Κυθηρίων εἰς τὴν περὶ Ἀδελφότητος ἰδέαν, τὴν δ' ἐνέργειαν αὐτὴν ἀνέλαβον καὶ πάλιν ἐγὼ, με ποιάν τινα σχετικὴν βοήθειαν τοῦ κ. Θ. Κρίθωρου. Ἀφοῦ λοιπὸν μετὰ παρέλευσιν περίπου δύο ἔτων, συνέταξα τὸ Καταστατικόν, δι' ἀλληλεπαλήλων δὲ προτροπῶν καὶ παραινήσεων, κατορθώσαμεν νὰ πείσωμεν καὶ τοὺς Κυθηρίους περὶ τῆς

ἀνάγκης τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σωματείου, ἀπεφασίσαμεν μετὰ τοῦ κ. Θ. Κρίθωρου νὰ καλέσωμεν τὴν πρώτην τῶν Κυθηρίων Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τὸ κατάστημα αὐτοῦ τοῦτοῦ τοῦ κ. Κρίθωρου. Ἡ Γενικὴ ἐκείνη Συνέλευσις ἐκλήθη κατὰ τὴν 12ην Μαΐου τοῦ 1922, ἑορτὴν τοῦ προστάτου ἡμῶν Ἀγίου Θεοδώρου, κατ' αὐτὴν δὲ κατόπιν τῆς ἐπὶ τούτου προσκαλιᾶς μου καὶ τῆς ὁμοφώνου ἀποφάσεως διὰ τὴν ἰδρυσιν τῆς Ἀδελφότητος, ἀνέγνωσα τὸ ἐξ ἄρθρων 55 συνταχθὲν Καταστατικόν, μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἔγκρισιν αὐτοῦ, ἐξήτησα τὴν πρότασιν τῶν ὑποψηφίων Συμβούλων καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπομένην Ἐφορευτικὴν Ἐπιτροπὴν, ἥτις θὰ διεξήγαγε τὰς ἐκλογάς. Αἱ ἐκλογαὶ διεξήχθησαν τὴν 1ην Αὐγούστου ἑορτὴν τῆς Ἀγίας Ἐλεούσης, ἣν δυνάμει τοῦ Καταστατικοῦ διὰ πρῶτην φορὰν ἐωρτάζον οἱ Κυθηριοὶ τῆς Αὐστραλίας. Τότε ἐξελέγη τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Αὐστραλίας «ΤΑ ΚΥΘΗΡΑ», ὡς εἶναι ὁ τίτλος τῆς, καὶ οὕτω αὕτη πλέον εἰσῆλθεν εἰς τὸν δρόμον τῆς, δηλαδὴ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἄλλοι πρὸ χρόνων ὀνειροπόλησαν, ἔλαβε σάρκα καὶ ὀστά.

Τὸ πρῶτον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπειτέλεσθη ἀπὸ τοὺς κ. κ. Κοσμᾶν Ἰακ. Κασιμάτην ὡς Πρόεδρον, Βασιλείου Φυροῦ Γεν. Γραμματέως, Νικόλ. Μαρσέλλον Ταμίον καὶ Θεοδόσιον Κρίθωρον, Ἰωάννου Πρωτοπάλτη, Κοσμᾶ Θ. Ἀνδρονίκου καὶ Παναγιώτου Μηνόπου ἢ Ἀρῶνη ὡς Συμβούλων. Μόλις λοιπὸν τοῦτο ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του, τῷ παρέδωκα ἐγὼ, ἀφ' ἑνὸς τὰ εἰς τὴν Τράπεζαν καὶ ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀδελφότης Τσιρίου» ἐκ τῶν περὶ σεμύματων τῶν ἑορτῶν κατατεθέντα λίρας ἐν ὅλῳ τριᾶκοντα δύο, καὶ ἀφ' ἑτέρου τὰ εἰς συνδρομὰς παρὰ τῶν πατριωτῶν μας ἐμπιστευθέντα μοι πρὸ τῆς πρώτης Γεν. Συνελεύσεως, καὶ καθ' ὃν χρόνον ἐγὼ ἐπεσκεπτόμην αὐτοὺς ἵνα τοὺς πείσω εἰς τὴν περὶ Ἀδελφότητος ἰδέαν ποσὸν ἐν ὅλῳ 212 λιρῶν Ἀγγλικῶν. Ἐπιδροθὲν ἔκτοτε εἰς τὸ ἔργον του τὸ Διοικ. Συμβούλιον, κατὰ τὸ διετὲς διάστημα τῆς θητείας του, συνέλεξε ἐκ συνδρομῶν τῶν μελῶν, μετὰ τῶν ὑπ' ἐμοῦ ὡς εἴρηται παραδοθέντων αὐτῷ, ποσὸν λιρῶν περίπου 600, ἀφοῦ δ' ἐξ αὐτῶν ἐξώδευσαν διὰ τὴν ἐκτύπωσιν 1000 καταστατικῶν καὶ 1000 καλλιτεχνικῶν διπλωμάτων, πρὸς δὲ διὰ τὴν κατασκευὴν 500 ἀγγυρῶν μεταλλίων καὶ τῆς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπομένης μεγάλης μεταξίνης σημαίας μετὰ τοῦ κοντοῦ αὐτῆς καὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ κοντοῦ βαρέως ὀρειχαλκίνου σταυροῦ, καὶ πάντων τῶν λοιπῶν χειρῶν τὰ ὅποια πρέπει ἐν τελείῳ διοργανωμένον Σωματεῖον νὰ ἔχη, περὶ τὰς 300 λίρας, παρέδωκε τὸ νεοεκλεγέν Διοικ. Συμβούλιον καθαρὸν κεφάλαιον εἰς τὴν Τράπεζαν λιρῶν Ἀγγλικῶν 310. Σήμερον δὲ ἡ Κυθηραϊκὴ Ἀ-

δελφότης, παρ' ὅλην τὴν κρίσιν ἣν διήλθε καὶ διέρχεται ἀφ' ἑνὸς μὲν ἕνεκεν τῆς ἐπὶ ὀκταετίαν ὀλόκληρον, τοὺς Ἕλληνας τῆς Αὐστραλίας καὶ συνεπῶς καὶ τοὺς Κυθηρίους, κεχωρισμένους διατηρούσης ἐκκλησιαστικῆς διαμάχης, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἕνεκεν τῆς καὶ εἰς τὴν Αὐστραλίαν ἐνσκηψάσης φοβερᾶς παγκοσμίου οικονομικῆς κρίσεως, ἔχει καθαρὸν εἰς τὴν Τράπεζαν κεφάλαιον ἐκ λιρῶν 540.

Ἡ κατὰ τὴν διαρροεύσαν δεκαετίαν δοῦσις τῆς Ἀδελφότητος συνοψίζεται ἐν ὀλίγοις εἰς τὰ ἑξῆς:

1ον) Συμφώνως τῷ Καταστατικῷ τῆς ἦλθε καὶ ἔρχεται τακτικὰ ἀρωγὸς εἰς πάντα Κυθηρίον ἀνυχοῦντα ἢ ἀσθενοῦντα ἢ τέλος ἔχοντα ἀνάγκην τῆς βοήθειάς τῆς.

2ον) Ἐνεταφίασεν ἰδίαις δαπάναις τοὺς κατὰ τὴν δεκαετίαν θανόντας ἀπόρους Κυθηρίους.

3ον) Ἐώρταζε καθ' ὅλην τὴν δεκαετίαν τὰς ὑπὸ τοῦ Καταστατικοῦ προβλεπόμενες τρεῖς κατ' ἔτος τοπικάς ἑορτάς μας με πανηγυρικὴν ἀροτοκλασίαν εἰς τὸν Κοινωτικὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος ὅπου εὐρίσκονται καὶ αἱ τρεῖς πρῶτον μεγέθους σχετικὰ ἱερὰ εἰκόνες, καὶ με πανηγυρικὴν χοροεσπερίδα κατὰ τὸ ἑσπέρας ἐκείνης ἑορτῆς.

4ον) Ἦλθεν ἀρωγὸς εἰς τὰ δύο συντελεσθέντα ἐν Κυθήροις κοινωφελῆ ἔργα Γυμνάσιον καὶ δρόμον Διακοφτίου με τὸ ποσὸν τῶν τριᾶκοντα λιρῶν Ἀγγλικῶν εἰς ἕκαστον ἐκτὸς τῶν δι' ἐράνον συνέλεγέντων καὶ ἀποσταλλέντων αὐτοῖς παρ' εἰδικῶν ἐπιτροπῶν λιρῶν διὰ μὲν τὸ Διακόφτι 2000, διὰ δὲ τὸ Γυμνάσιον 1000 καὶ

5ον) Ἦλθεν ἀρωγὸς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν Ὀρθόδοξον Κοινότητα Σύδνεϋ με τὸ ποσὸν τῶν 25 λιρῶν Ἀγγλικῶν.

Αὕτη εἶναι ἐν συνόψει ἡ ἱστορία τῶν ἐν Αὐστραλίᾳ Κυθηρίων, οἵτινες ἐγκατεσπαρμένοι νῦν εἰς ὅλας τὰς πολιτείας τῆς Αὐστραλίας, εἶναι ἴσως πλείονες τῶν 6000, πάντες δὲ ἐπιχειρηματαὶ καὶ ἐργάται διάγουσι βίον ἐντιμον καὶ καλὸν διὸ καὶ ἀπολάβουσι τῆς πλήρους ἐκτιμήσεως τῶν τε ἐντοπίων καὶ λοιπῶν ξένων ἐν τῇ χώρᾳ μεταναστῶν.

ΤΕΛΟΣ

ΚΟΣΜΑΣ ΙΑΚ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΣΙΜΟΣ

ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

ΟΔΟΣ ΤΣΑΜΑΔΟΥ ΑΡΙΘ. 27

ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

* ΝΙΚ. ΣΤΑΗ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ ΑΦΕΡΩΝΤΑ ΤΗΝ ΝΗΣΟΝ ΚΥΘΗΡΑ

ΜΕΤΑΦΡ. ΕΚ ΤΟΥ ΙΤΑΛΙΚΟΥ ΥΠΟ ΓΙΑΝΝΗ ΠΡΙΝΕΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 3ον

**Σημαντικότης τῆς νήσου Κυθήρων
καὶ πρὸ πάντων ὡς πρὸς τὴν
Δημοκρατίαν τῆς Σπάρτης.
Πολιτικαὶ περιπέτειαι τῆς
νήσου, ἃς ὑπέστη πρὸ τῆς
Χριστιανικῆς ἐποχῆς.**

1) Ἡ νῆσος Κυθήρα διὰ τὴν Λακωνίαν ἦτο σπουδαιότητα, ὅπως μᾶς γνωρίζει τοῦτο ὁ Χέλων ὁ Λακεδαιμόνιος εἰς ἐκ τῶν σοφῶν τῆς Ἑλλάδος, ἀκμάσας κατὰ τὸν 7ον αἰῶνα π. Χ. Οὗτος, ὅπως ἀναφέρει ὁ Διογένης Λαέρτιος ἐν τῷ Vitae Philosophorum καὶ ἰδιαίτερος ἐπὶ τοῦ βίου τοῦ Χέλωνος, εἶχε προῖδη ὅτι ἡ νῆσος αὕτη θὰ ἐπέφερε κάποτε πολλὰ ἐμπόδια καὶ ἐνοχλήσεις εἰς τὴν πατρίδα του καὶ εἶχεν ἐπιθυμίαν νὰ μὴ ὑπῆρχεν ἡ, ἀφοῦ ὑπῆρξε, νὰ κατεποντίζετο εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης. Καὶ πράγματι ἡ πρόβλεψις αὕτη τοῦ σοφοῦ ὑπῆρξε θανάσιμη, διότι βραδύτερον Δημόκρατος, ὁ φηγὰς Λακεδαιμόνιος, ὅστις εἶχε καταφυγὴ παρὰ τῷ Ξέρει, βασιλεὺς τῆς Περσίας, συνεβούλευσε τοῦτον, ἐπ' ἐνκαιρίᾳ τῆς μεγάλης ἐκστρατείας του ἐναντίον τῆς Ἑλλάδος, ὅτι κατὰ πρότερον ἔπρεπε νὰ φροντίσῃ ὅπως γίνῃ κύριος τῆς νήσου Κυθήρων, καθ' ὅσον, ἐὰν ἐγένοντο κύριοι ταύτης οἱ Πέρσαι, οἱ Λακεδαιμόνιοι θὰ εὐρίσκοντο ὑποχρεωμένοι νὰ περιορίσων τὴν ὁπλασμένην δυνάμιν των εἰς τὴν ὑπεράσπισιν των παραλίων των ἀπὸ τῆς ἐπιδρομῆς των ἐχθρῶν των καὶ ἐπομένως διὰ τοῦ τρόπου τούτου οἱ Ἀθηναῖοι θὰ ἐστεροῦντο τῆς βοηθείας των ὥστε νὰ μὴ δύνανται ν' ἀντισταθῶν εἰς τὰς πολυαριθμοὺς στρατιάς τοῦ Ξέρου, καὶ οὕτω οἱ μὲν Ἕλληνες θὰ καθίσταντο δοῦλοι, ἡ δὲ Ἑλλὰς ὅλη ἦθελε καταστραφῇ καὶ ἡ φιλολογία ἀπωλεσθῇ, οὐ μόνον πρὸς βλάβην τῆς Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ ὁλοκλήρως τῆς Εὐρώπης, ἡ ὁποία κατόπιν ἐδιδάχθη ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας. Φαίνεται ὅτι ἡ Θεία Πρόνοια, ὅμως, ἐτύφλωσε τὸν Ξέρην διὰ νὰ μὴ λάβῃ ὑπ' ὄψιν του τὴν συμβουλὴν ταύτην.

Τόσον ὁ προμνησθεὶς Διογένης Λαέρτιος, ἐν τῷ ἀναφερόντι χωρίῳ, ὅσον καὶ ὁ Ἡρόδοτος, ἐν τῷ 8ῳ βιβλίῳ τῆς ἱστορίας του τῆς καλουμένης Πολύμνια ἀναφέρουσι τὴν συμβουλὴν ταύτην καὶ τὰς συνετελείας αἰτινες θὰ προήρχοντο ἐὰν ὁ Ξέρης τὴν ἐφήρμοζε.

2) Τὸ αὐτίχημα τῆς ἀλώσεως τῶν Κυθήρων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων ἦτο ἀπροσδόκητον καὶ ἀπρόοπτον διὰ τοὺς Σπαρ-

τιάτας, ὅπως διηγείται ὁ Θουκυδίδης, καὶ συνεπῶς ἴσως τὰ παραλία των δὲν ἦσαν ἐπαρκῶς καὶ προσηκόντως φρουρημένα καὶ τὰ Κυθήρα δὲν ἦσαν καλῶς φρουρημένα ὡς ἔπρεπε νὰ ἦσαν ἐν καιρῷ πολέμου, αὐτὸς δὲ ἦτο ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον δὲν παρουσιάσθη μεγάλη δυσκολία διὰ τὴν κατάκτησίν των.

3) Ἡ δὲ ποσότης τῶν δυνάμεων ἃς εἶχον ἀποστείλῃ οἱ Ἀθηναῖοι διὰ νὰ κατακτήσων τὴν ὀνηθεῖσαν νήσον σημαίνει ὅτι δὲν ἦτο εὐκαταφρόνητος ἡ στρατηγική της θέσεως ἀλλὰ ἀξία κάποιας περιοπῆς.

4) Τὴν γνωστικὴν αὐτὴν σκέψιν τοῦ Χέλωνος, μᾶς ἐπικυρώνουν αἱ ἀπειροὶ ἐνοχλήσεις, τὰς ὁποίας, ὡς ἀναφέρει ὁ προμνησθεὶς ἱστορικὸς Θουκυδίδης, ἔδιδον οἱ Ἀθηναῖοι εἰς τοὺς Λακεδαιμόνιους, ἀφοῦ ἐκυρίευσαν τὴν νήσον καὶ αἱ ὁποιαὶ ἦσαν τόσον σημαντικαί, ὡς πρὸς αὐτὴν ὁρῶν ὁ Θουκυδίδης, ὥστε τοὺς ἠνάγκασαν νὰ διαμοιράσων τὰς πολιτικὰς των δυνάμεις εἰς διάφορα παραθαλάσσια σημεῖα οὕτως ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἐκασκήσων ἐπιθετικὸν πόλεμον κατὰ τῶν Ἀθηναίων. Βλέπομεν ἐναοχῶς ὅτι κατὰ τὴν δευτέραν ἄλυσιν τῶν Κυθήρων, οἱ Πέρσαι καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἀποδίδοντες μεγίστην σπουδαιότητα εἰς τὴν νήσον ταύτην, ἔσχον τὰς αὐτὰς βλέψεις ἥτοι νὰ ἐπιφέρουν ζημίας καὶ ἐνοχλήσεις εἰς τοὺς Λακεδαιμόνιους ὡς ἐν τοῖς πρόσθεν εἶχον λάβει μόνον οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ὅτι διὰ τὴν ἀφροντισίαν τῆς πολιτείας τῆς Σπάρτης, μὴ εὐφροσκόμενα ἐν καλῇ καταστάσει τὰ τεῖχη τῆς πόλεως τῆς εἰρημνῆς νήσου, εἰς τρόπον ὥστε νὰ δύνανται εἰς κάθε περίστασιν ν' ἀντισταθῇ κατὰ οἰασδήποτε ἐχθρικῆς προσβολῆς, ὁπότε θὰ ἔπρεπε νὰ παραδοθῇ καὶ πολλὴν περισσότερον, καθ' ὅσον ὁ συνδυασμὸς τῶν δύο μεγάλων στόλων θὰ ἐνεφανίζετο τρομερὸς εἰς τὰ ὄμματα τῶν Κυθηρίων.

5) Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἰπώμεν ὅτι ἐὰν ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς ἐνὸς ἡ νήσου Κυθήρα ἐδεδεπόζετο ὑπὸ τῶν Σπαρτιατῶν ἐθεωρεῖτο ὡς προπύργιον τῆς Λακωνίας ἀπὸ τοῦ μέρους τῆς θαλάσσης, ἀπὸ τῆς ἄλλης ἐν περιπτώσει ἀλώσεώς της ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν θὰ καθίστατο τρομερὰ ἐπιζημία καὶ πολλὴ περισσότερον ἀκόμη ὀλεσθία.

6) Θεωροῦντες δὲ ἀναγκαῖον τὸ μέγα ἐνδιαφέρον τῶν Σπαρτιατῶν διὰ τὴν νήσον, διότι ἐξ αὐτῆς πολλὰ ὠφελοῦντο, εἶναι γνωστὸν ὅτι ἐκεῖ ἐγένετο μέγα ἐμπόριον λόγῳ τοῦ ὅτι, ὅπως μαρτυροῦν πολλοὶ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς, ἰδίως ὁ Θουκυδίδης, ἐκεῖ προσορμίζοντο ὁλόκαδες (1)

προσερχόμενα ἐξ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης, καὶ ἦτο πολὺν φρεσικὸν νὰ φροντίσων περισσότερον ὅπως εὐρίσκειται ἡ νῆσος αὕτη ὑπὸ τὴν δεσποτείαν των, ἀπορεῖ δὲ κανεὶς πῶς δὲν ἐφρόντισαν ποτὲ νὰ τὴν ὀχυρώσων ὅπως ἔπρεπε, διότι τὰ Κυθήρα ἦσαν τρόπον τινὰ εἰς σταθμὸς ἐμπορίου (Port) λόγῳ τῆς θέσεώς των καὶ τοῦ καλοῦ λιμένος, ὅπως βεβαίως καὶ ὁ σεβαστὸς διὰ τὰς πληροφορίες των Στράβων ὁ Γεωγράφος, καὶ διότι οἱ ἀρχαῖοι ἐφοβοῦντο πολὺ τὴν διάβασιν τοῦ φρικώδους ἀκρωτηρίου Μαλέα κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, καθ' ἣν ἡ ναυτιλία ἦτο ἀκόμη εἰς τὴν πρωτόγονον κατάστασιν της καὶ διὰ τοῦτο ἐναποθηκεύοντο τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν νήσον ταύτην, τὰ προσερχόμενα ἐκ τῶν ἀνω ἀναφερόντων τόπων διὰ νὰ διανεμηθῶν κατόπιν ἡσύχως ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ εἰς τὰς ἄλλας πλησιέστερας χώρας, αἵτινες εἶχον ἀνάγκην αὐτῶν.

7) Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ ἐμπορικὸς οὗτος σκοπὸς τῆς Κυβερνήσεως τῆς Σπάρτης θὰ ἔλαβε χώραν μετὰ τὴν νομοθεσίαν τοῦ Λυκούργου καὶ εἰς φανεράν παραβίαν ταύτης, ἀπαγορευούσης εἰς τοὺς Λακεδαιμόνιους πᾶσαν ἐπικοινωνίαν μετὰ ξένους λαοὺς, διὰ νὰ μὴ διαφθείρωνται τὰ ἅπλᾳ αὐτῶν ἦθη. Κατὰ συνέπειαν πρέπει νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι ἐπειδὴ οἱ Σπαρτιάται κατ' ἀρχὰς ἠναγκάσθησαν νὰ κυριεύσων τὰ Κυθήρα ὅπως προστατεύοι τὰ παραλία τῆς ἡπείρου των ἀπὸ τὰς ἐπιδρομὰς καὶ πειρατείας τῶν ἐχθρῶν των, ἔδεδεκε νὰ μὴ ἀσυνήθως καταφύγῳ εἰς τὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, τὰ ὁποία προσορμίζοντο συχνάκις ἐκεῖ. Ἄλλως θὰ παρουσιάζοντο ὡς παραβίασται τῶν νόμων τοῦ ἀνθρωπισμοῦ, ἀσκοῦντες τὴν πλέον ἀνήκουστον βαρβαρότητα. Καὶ πρέπει ἀκόμη νὰ εἰπώμεν ὅτι προϊόντος τοῦ χρόνου διεφθάρσαν, ἐνεκα τῶν φιλοδόξων αὐτῶν αἰσθημάτων καὶ ἐκείνων τῆς ἀρπακτικότητος, μετὰ τὸ νὰ εἰσάγουν εἰς τὸ κράτος αὐτῶν δοῦλους, πλοῖα λαφύρα, ἀριδύλως διὰ τοῦ τρόπου τούτου καταπατύντες τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου (τοὺς ἀναθρέψαντας αὐτοὺς διὰ τὴν ἀμυννὰ τῆς πατρίδος καὶ οὐχὶ διὰ κατακτήσεις) οἵτινες ἀπηγόρευον εἰς αὐτοὺς νὰ καταδιώκων τοὺς φεύγοντας ἐχθροὺς των ἢ νὰ εἰσέρχονται εἰς πόλεμον μετὰ τοῦ αὐτοῦ λαοῦ (ἀρχαὶ καὶ νόμοι ποὺ παρεβιάσθησαν πολὺ ἐνωρίς κατὰ τὸν Μεσσηνιακὸν πόλεμον.

(1) Ἐμπορικὰ πλοῖα.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

ΕΛΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΠΡΟΣ ΧΩΡΑΪΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Τὸ γνωστὸν διὰ τὴν ὕβρεσιν αὐτῶν τοῦ κυθηραϊκῶν ἔντυπον τῶν Ἀθηνῶν, τὸ ὁποῖον διὰ τῆς μετεξλογικῆς ἀρθρογραφίας του οὐδὲν ἱερὸν ἢ ὅσιον τῶν συμπολιτῶν μας ἐσεβάσθη, καθ' ὕβριν κατηλιζομένη τοὺς ἀντιφρονούντας πρὸς αὐτὸν συμπολίτας μας καὶ διαίρεσαν τὸν Κυθηραϊκὸν λαὸν εἰς δύο παρατάξεις μεσοδημοτῶν καὶ ἐξωδημοτῶν, ἀντελήφθη ἐκ τῶν ὑστέρων ὅτι ἡ τοιαύτη διαγωγή του τὸ ἐξήμωσε καταπληκτικῶς. Διὰ τὴν διασχεδάζει δὲ τὴν εἰς βάρος του δημοσυρηγθεῖσαν ἐντύπωσιν, προσπαθεῖ νὰ δικαιολογηθῇ διὰ τοῦ τελευταίου φύλλου του μὲ τὸ ἐξῆς παιδαριώδες ἐπιχείρημα.

«**Ἡμεῖς εἴμεθα ἐφημερίς.** Ἐφημερίς θὰ πῇ ἓνα ἔντυπο, τὸ ὁποῖον γράφει ὅ, τι θέλουν οἱ ἀναγνώσται του. Ἐάν δὲν γράφει ὅτι θέλουν οἱ ἀναγνώσται ἀπλοῦς, δατά δὲν ἀναγινώσκεται καὶ ἐπομένως παύει νὰ εἶναι ἐφημερίς, παύει νὰ ὑπάρῃ...»

Τὸ ὁποῖον σημαίνει ὅτι ὁ, ἄμιρος τῆς ἀποστολῆς τῆς δημοσιογραφίας, διευθυντῆς του διὰ τὴν μὴ παύσῃ νὰ ὑπάρῃ ἡ ἐφημερίς του δύναται νὰ γράφῃ ὅσας - δὴποτε ὕβρεις ὑπαγορεύσῃ ἡ νοσηρὰ διάνοιά του κατὰ τὴν συμπολιτῶν μας.

Τοιοῦτον κατάντημα τῶν σκοπῶν τοῦ τύπου ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν ἀνεμένονεν ν' ἀκούσωμεν ποτὲ καὶ τὸ λυπηρότερον εἶναι ὅτι δυστυχῶς ὑπάρχουν συμπολίται ἔστω καὶ ἐλάχιστοι ἱκανοποιημένοι ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ ἐν λόγῳ ἔντυπου.

Διὰ τούτους καὶ μόνον γράφομεν ὅτι πλανῶνται ἐάν υἱοθετοῦν ὅτι ἀποστολὴ τοῦ τύπου εἶναι ἐκεῖνη τὴν ὁποίαν τὸ ἐν λόγῳ ἔντυπον προσπαθεῖ νὰ καθιερώσῃ, διότι ἡμεῖς πιστεύομεν ὅτι ἡ ἐφημερίς ἔχει ὡς ὑψηλὴν ἀποστολὴν τὴν καθοδήγησιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ποδηγέτησιν αὐτοῦ διὰ τῆς κατευθύνσεως τῆς σκέψεως πρὸς τὴν ὁρμὴν καὶ λογικὴν κρίσιν, τοῦ δημοσιογράφου ἔχοντος ἀπόλυτον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ὑποχρέωσιν ἐναντί τῆς κοινωνίας νὰ κἀμῃ αὐστηρὰν ἐπιλογὴν τῶν διδομένων πρὸς δημοσίευσιν.

Διὰ τὴν καταδείξωμεν δὲ τὸ μέγεθος τῆς πλάνης τῶν οὐτῶ σκεπτομένων δὲν ἔχομεν ἢ νὰ τονίσωμεν ὅτι ἡδυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ γράφωμεν «**ὅτι θέλουν οἱ ἀναγνώσται μας**», ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν ὅτιαν θὰ εἶχον αἱ ἐπιθυμίαι τούτων εἰς τοὺς λοιποὺς συμπολίτας μας, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον προσπαθήσαμεν ν' ἀποφύγωμεν ἔστω καὶ ἂν διετρέχωμεν τὸν κίνδυνον «**νὰ παύσῃ τὸ περιοδικὸν μας νὰ ἀναγινώσκεται...**»

Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ὁρθοῦ ἰσχυρισμοῦ μας τούτου, ἀφοῦ ζητήσωμεν συγγνώμην παρὰ τῶν ὁπῶς - δὴποτε θιγόμενων ἐκ τῆς προσωρινῆς παρεκκλίσεως ἀπὸ τοῦ προγράμματός μας δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς τὸ κατωτέρω ἀρθρον ἀναγνώστου μας, ἐνδίδοντες πρὸς στιγμὴν εἰς τὴν ἐπίμονον τούτου ἀξίωσιν, ἀρθρον καυστικὸν μὲν τῇ ἀληθείᾳ πλὴν πᾶν ἄλλο ἢ ὕβριστικὸν καὶ τὸ ὁποῖον, ἐάν ἀραιώσῃ τις τὴν σάτυράν του, περιέχει πολλὰς ἀξίας ἰδιαζούσης προσοχῆς γνώμης. Ἀγόμεθα δὲ εἰς τὴν παρέκκλισιν ταύτην ἀπὸ τῆς ἀρχῆς μας διὰ τὴν καταδείξωμεν εἰς τοὺς ἐλάχιστους τευπομένους ἐκ τῆς ἀρθρογραφίας τοῦ ἔντυπου τῶν Ἀθηνῶν πόσον θὰ εἶναι πιερόζοκα καὶ δι' αὐτοὺς τ' ἀποτελέσματα, ἂν ἤθελε ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη τούτων καὶ τῆς Κυθηραϊκῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀθηνῶν περὶ τοῦ προσορισμοῦ τοῦ τύπου. Ἐάν συμφωνοῦν διὰ τὴν μὴ καθιέρωσιν τῆς τακτικῆς ταύτης ἔχουν ὑποχρέωσιν νὰ συστήσουν αὐτοὶ πρῶτοι εἰς τὸ χυδαῖον ἔντυπον νὰ ἀσχολεῖται μὲ ἄλλα ζητήματα καὶ ὄχι νὰ καθάπτεται τῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως τῶν συμπολιτῶν μας.

Ζητοῦντες καὶ πάλιν συγγνώμην διὰ τὴν στιγμιαίαν παρέκκλισιν ἀπὸ τοῦ προγράμματός μας ἢν ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι ἐπιχειροῦμεν νὰ καταδείξωμεν τὴν ἐπιβλαβὴ ἐπιρροὴν τὴν ὁποίαν δύναται νὰ ἔχῃ ἡ ἀρθρογραφία τοῦ ἔντυπου τῶν Ἀθηνῶν, παραθέτομεν κατωτέρω τὸ ἀρθρον τοῦ ἀναγνώστου μας.

Ἐῖχατε τόσο σίγουρη, τόσο σφιχτοδεμένη σὶδὸ μαντιλὴ τὴ Νίκη, — καὶ μάλιστα ταπεινοφρόνως «**μὲ τοὶ διακόσιοι**» — ὥστε οὔτε συζητήσι δὲν ἐδέχεσθε γιὰ σκόνη. Τὰ κανόνια τοῦ «**Κάστρου**» σας ἦσαν γεμάτα. Οἱ κακοψημέναις μαριδόγοιαι σὶὰ ταψιά. Τὸ κρασί ἄφθονο. Οἱ δυναμίτες, τὰ βεγγαλικά καὶ τὰ φώσφορα ἐπερίμεναν τὸ ἀναμμα. Οἱ ἐπινίκιοι «**δεκάριοι**» ῥετουσαρισμένοι. Τὸ κόκκινον σπαλέτιο τῆς Βουλευτίνας σας «**στήν τριχά**». Ἐπανάληψις τῆς ἐκλογῆς τοῦ 1928. Τότε τὰ ἐφορτώσατε σὶδὸν δυστυχῇ τὸν κ. Γερώνυμο. Τώρα στήν καὺμένην τὴν Καρβουνάδα, καὶ αὐριον τίς οἶδε σὲ ποῖον....

Πῶς, λοιπὸν, νὰ μπορέσετε, ὦ ἀφελεῖς, νὰ συνέλθετε ἀπὸ τὴν σύγχισιν καὶ τὴν ἀμχανίαν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς ἐκλογῆς;

Πῶς θὰ μπορέσετε ποτὲ νὰ σηκώσετε κεφάλι, ἐφ' ὅσον ἐξακολουθεῖτε πάντα ἔξω ἀπὸ τοῦ «**Καρβέλλα**» νὰ τὸν θεωρεῖτε ὑπάνθρωπον;

Πελιδνοὶ ὅπως ὑπεχωρήσατε ἀπὸ τὴν Καρβουνάδα — μόνον ὁ κ. Γερώνυμος

δια πρώτη φορὰ σὶτὴ ζωὴ του ἦτο κατέρυθρος σὰν παπαροῦνα — ὄχι μόνον δὲν συνεχάρητε τοὺς νικητὰς ἀντιπάλους σας, ἀλλ' οὔτε καὶ «**καλὴ νύχτα**» δὲν εἶπατε. Ἰδοῦ, κύριοι, ἡ ἀρχοντικὴ εὐγένειά σας, ἰδοῦ ἡ μόρφωσίς σας, ἰδοῦ ἡ ἀνατροφή σας.

Δημαγωγοὶ ἐξ ἐπαγγέλματος, ἐνομίσατε οὐ ζῶμεν εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ γέρου Κορωναίου, ἱκανοὶ νὰ διαίρεσι τὸ χωρικὸν στοιχεῖον μὲ τὴν τορπίλλα σας οὐ θὰ βάλωμε «**φωτιὰ σὶδὸν μέσα Δήμου**»!! Ἰσοῦται τῆς εἰρηνεύσεως. Δημοκόποι ἀριστοτέχναι, ἐξεμεταλλεύθητε τὴν ἄγονον γραμμὴν τοῦ Καφαλιῶ. Ἱεραπόστολοι τῆς γαληνεύσεως.

Καὶ αὐτὸν τὸν ὁδοστρωτῆρα ἀκόμη ἐθέσατε ὡς προεκλογικὸν σας ἐμβλημα! Πολιτικοὶ προσωποδοφοροὶ! Ἐφοβερίζατε τοὺς ἀντιθέτους σας χωρικοὺς οὐ θὰ τοὺς μποῦκοιάρητε τὰ προϊόντα των, ἐάν δὲν σὰς ἐψήφισαν. Ὅτι θὰ ἐπαύσατε νὰ τοὺς παρέχετε — μὲ τὸ ἀζημίωτον πάντοτε — παρεχομένης — τὰς νομικὰς σας συμβουλὰς, ὦ μεγάλοι Νομομαθεῖς. Ἐξεβιάζατε

τοὺς ἐκ τῶν ὀφειλετῶν σας ἀντιθέτους νὰ σὰς ψηφίσουν ἐπὶ ἐπιλήϊ ἐκπλειστηριασμοῦ τῆς περιουσίας των. Ἐκουβαλήσατε ὅλο τὸ Ἀρχαιολογικὸν καὶ Νομισματικὸν Μουσεῖον καὶ ὅλους τοὺς θυρωροὺς τοῦ Μεγάρου τῆς ὁδοῦ Σταδίου. Δὲν ἐφείσθητε οὐδ' αὐτῶν τῶν μαθητῶν τοῦ Γυμνασίου σας, τοὺς ὁποίους μετεβάλλατε — ὑπὸ τὰ ὄμματα καὶ τῇ ἀνοχῇ τοῦ Γυμνασιάρχου των κ. Στάθης — εἰς προεκλογικοὺς μπράβους καὶ εἰς ὑποζύγια τοῦ κ. Γιαννάκη σας. Πιστοὶ συνεχιστὰι τῶν παραδόσεων τοῦ μακαρίτου «**Θείου**» ἐσκορπίσατε ἄφθονο τὸ χρῆμα τῆς ἐξαγορᾶς καὶ πολιτικῆς διαφθορᾶς τῶν συνειδήσεων. Ἀλλὰ οἱ λαβόντες μεμαρτυρήκασι: «**τὸν παρὰ καὶ σὶδὸν καρρὰ**».

Τὸ φοβερότερον δὲ ὅλων οὐ κεφάλαιον Ἐπιστημονικὸν τῆς Νήσου μας σὰν τὸν κ. «**Μανωλάκη**» τὸν Κοντολέοντα, σὰς ἐτύφλωσε τόσον τὸ πολιτικὸν σας πάθος, ὥστε δὲν ἐδιστασάτε νὰ τὸν εἴψετε εἰς τὸν προεκλογικὸν σας βόρεβρον, ἀπειλοῦντες οὐ «**θὰ κλείσουν οἱ μεγάλαις πόρτες**» εἰς τοὺς «**μαύρους**». Καὶ ποιαὶ εἶνε αὐταῖς οἱ «**μεγάλαις πόρταις**»; Τὸ Ἀρεταίειον, τὸ Ζάννειον, τὸ Πολιτικὸ Νοσοκομεῖο καὶ τὸ Προσφυγικόν. Ὡς ἐάν ὅλα αὐτὰ τὰ Κρατικὰ, Πανεπιστημιακὰ καὶ Δημοτικὰ — φιλανθρωπικὰ ἅπαντα — ἰδρύματα, εἶναι τσιφλίκια σας, ἢ ὡς νὰ μὴν πληρώνη εἰς αὐτὰ ὁ νοσηλεῦμενος τσιριγώτης σὰν τὸν κάθε Ἑλληνα.

Οὐδεμία ἀπὸ ταῖς μουχλιασμέναις αὐταῖς μεθόδους σας ἐστάθη ἱκανὴ νὰ σὰς δώσῃ τὴ Νίκη. Ἡ ἄπιστος — πιερόεσσα βλέπετε — ἐπέταξε ἀπὸ τὸ μαντιλὴ σας ποῦ σφιχτὰ τὸ βαστοῦσε τὸ «**ἐκλεκτὸν τέκνον**» τῆς Νήσου καὶ ἐπετρώγησε. Ποῦ ἐπῆγε; Ἐπῆγε εἰς τὸν Κυθηρικὸν χωρικόν.

Αὐτὸς εἶναι ὁ νικητής. Δὲν ἐνίκησεν ὁ κ. Τσιτσιλίας. Οὔτε ἠττήθη ὁ Κοντολέων. Ἐνίκησαν τὰ χωριά τοῦ Νησιοῦ μας ἐσὰς τὴ Χώρα. Τὰς μεθόδους σας. Τὴν νοοτροπίαν σας. Τὴν ἄρνησιν σας. Εἴμεθα Φιλελεύθεροι τὴν ψυχὴν καὶ Προοδευτικοὶ τὴν σκέψιν πρωτίτερα πολὺ ἀπὰ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἀπὸ τὸν κ. Καφαντάρην. Τὸ μαρτυροῦν οἱ μακροχρόνιοι ἀγῶνες μας, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ποῦ οἱ πρόγονοί μας ἐπίασαν τὰ «**βατοκόπια**» ἐναντίον σας καὶ πρωτίτερα ἀκόμη. Ἀλλὰ σεῖς δὲν θέλετε νὰ τὸ ἐννοήσετε. Ἐπιμένετε νὰ θέλετε τὸν Κυθηρικὸν χωρικὸν τοῦ 1933 ὅπως τὸν χωρικὸν τῆς ἐποχῆς τῶν «**οἰκοσήμεων**»

σας και της αφεντσύνης σας και του αρχοντηλικιού σας. **Επιμένετε να τον θέλετε κωφάλαλο και τυφλό στην διάνοιαν, αλλά «καλόν και άφροσιωμένον φίλον σας», σάν τον προδόντ'όλιγου μακαρίτην Παπα—Καρανκιόζην σας, και όπως ήθέλατε την Ελλάδα «μικράν, άλλ' ένιμον».**

Δέν άφίσατε περίστασιν κατά την όποιαν να μñν έδείξατε τον σωβινισμόν σας, τον δεσποτισμόν σας, τον φεουδαρχισμόν σας, και το κατά το των χωρίων της Νήσου μας μίσος και απέχθειάν σας. Δέν άνατρέχω εις γεγονότα της έποχής.

Κέρασε τον τον χωριάτη από το

[κρασι το φινό

Mentza aqua, mentza vino

Άλλά σάς ύπενθυμίζω μερικά από τα των τελευταίων έτών.

Λησμονείτε ότι, μη ύπαρχουσών τότε Τραπεζών εις τον Ποταμόν και διά να μās άναγκάζετε έμās τους χωριάτες διά της τραπεζιτικής μας εργασίες να έρχόμεθα στη Χώρα, δι' άναφοράς των έμπόρων σας, προς την Διοίκησιν της Έθνικής Τραπεζής ύποστηριχθείσαν υπό του Στάη, άπαγορεύσατε εις τον κ. Καλούτσην να έρχεται κατά Κυριακήν, ως ήρχετο πάντοτε, εις τον Ποταμόν; Και το άποτέλεσμα ποιον ήτο; Να εγκατασταθούν όχι μία, αλλά πολλαί Τράπεζαι εις τον Ποταμόν το πρωτοπόρον αυτό χωρίον.

Λησμονείτε ότι όσο ήμπορούσατε άντεδράσατε εις την ίδρυσιν Υπτος της Έθνικής Τραπεζής εις τον Ποταμόν. Το Υπ)μα όμως ιδρύθη και προσοδεύει, διότι ο Ποταμός έχει ζωήν μέσα του και δέν συγκρατείται με ένέσεις όπως ή Χώρα

Λησμονείτε ότι «εβάλατε χέρι» στην περιουσία της Μυριδιώτισσας διά να σιτίσετε την Χώρα σας;

Λησμονείτε ότι «εβάλατε χέρι» εις τον Λιμενικόν φόρον της Αγίας Πελαγίας διά να σιτίσετε το Καψάλι σας;

Λησμονείτε την ούτιδανή και άντιπατριωτικήν στάσιν σας και το πείσμα σας κατά τον έορτασμόν της Έκατονταετηρίδος εις την Νήσον μας;

Λησμονείτε ότι προς άντιπερισπασμόν της Κυριακάτικης έμποροπανηγύρεως του Ποταμού, προσεπαθήσατε και διά διατάγματος μάλι-

στα να ιδρύσετε «Λαϊκήν αγοράν» !!!... κάθε Κυριακήν; Και το άποτέλεσμα ποιον ήτο; Η... «Λαϊκή αγορά» σας να μείνη στο χαρτί και στο μελάνι. Διότι αί έμποροπανηγύρεις δέν γίνονται με Διατάγματα' αλλά αυτοδημιουργούνται.

Δέν έχετε ακόμη άντιληφθή ότι έπειτα από όλίγα χρόνια θά λαλούν κουκουβάγιαι και γκιώνηδες στη Χώρα;

Έ! Κύριοι! Ο χωρικός έξύπνησε. Έβγήκε και πάρα έξω από τα σιενά όρια του Νησιού μας και είδε περισσότερα από σās. Μορφώνεται. Άναπτύσσεται. Προσοδεύει. Καίεσθι οικονομικώς άνεξάρτητος, ώστε εις την καθ' ήμέραν εκδήλωσιν της ζωής, σεις να αισθάνεσθι την άνάγκην του χωρικού. Κρύπτεσθε όπως οι προσωπίδοφόροι τών Απόκρεω, όταν λέγετε δι' είσθε Λαϊκοί το φρόνημα. Δέν έχεις μέσα σας πολιτικόν αισθητήριον. Έχετε τον σωβινισμόν και μόνον. Είσθε ή άρνησις του χωρικού. Έάν είσθε πράγματι Λαϊκοί, έπρεπε κατά τās εκλογάς του Σεπτεμβρίου του 1932 να εύρεθή στο Τμήμά σας έστω και ένας σταυρός. εις τον Λαϊκόν ύποψήφιον και Έδερνέην σας κ. Δηλαβέρην. Σεις θά έπροαιμάτε κατά τās παρελθούσας εκλογάς να εξέλεγετο ο κ. Γιαννάκη σας και άς άπειτύχανε και αύτός ο κ. Τσαλδάρης. Και μόνος ο γνωστός τρόπος, καθ' όν μās ξεφουρνίσατε διά πολιτικόν τον κ. Γιαννάκη σας, είνε άρκιτός να μās άναγκάζη πάντοτε να τον καταψηφίζωμεν. Διότι ο δεσποτισμός και ο έσσιθελισμός είναι τα μόνα ποθ δέν άνέχεται ο χωρικός

Κάτοπτρόν σας είναι το ύστερικόν γύναιον του Καψαλίου και το μετεκλογικόν φύλλον του άνταξιού σας δημοσιογραφικού οργάνου σας, με την —συνήθη του— χυδαίαν γλώσσαν των τραμπούκων καταγωγών της έσχάτης ύποστάθμης. Κάτοπτρον του κ. Γιαννάκη σας είνε αύτη αύτη ή ένστασίς του με τα τόσον γελοία, τόσον ποταπά, τόσον συγκοφανικά και έξυβριστικά του Κυθηραϊκού λαού επιχειρήματά του.

Ψεύδεται άυσιστόλως ισχυριζόμενο: δι' ή συνάθροισις Λειβαδίου της 26ης Φεβρουαρίου άπετελείτο από εκλογείς του τμήματος Καρβουνάδων. Δέν μās κάτονομάζει ένα Φρασισιώτην, ένα Βιάρον, ένα Μυλοποιομήτην, ένα από τα Πισινιάνικα, ένα από τις Άλεξανδράδες, ένα από τα Λόκανα, ο όποιος να παρίστατο; Ένψ είναι, τότε πās γνωσίδν δι' ή συνάθροισις εκείνη του Λειβαδίου άπετελείτο από όλίγους Λειβαδίτες και Ποταμίτες και από την δλότητα της Χώρας, με

έπι κεφαλής τους γυμνασιόπαιδάς σας. Ψεύδεται άυσιστόλως δι' κατά την συνάθροισιν εκείνην είπεν ο κ. Τσιτσιλίας δι' «έάν δέν τον ψηφίσουν είναι άποφασισμένον να εγκαθιδρυθή δικτατορία». Διότι το μόνον το όποιον σχετικώς έλέχθη παρά του κ. Τσιτσιλίου είναι δι' «έζητησε την ψήφον των εκλογέων του, ώστε το Κόμμα του Έθνικού Συνασπισμού να έλθη όσο το δυνατόν ισχυρότερον εκ των εκλογών και άποφευχθή ο εκ της άσταθοϋς κυβερνήσεως φόβος ένδεχομένης δικτατορίας».

Διά τās ύποσχέσεις των έργων όδοποιίας; Μάλιστα, είνε αληθές. Δέν περιωρίσθησαν εις την περιφέρειαν του τμήματος Καρβουνάδων, αλλά και εις άλλων τμημάτων τās περιφέρειάς Ήσαν ύποσχέσεις σιηρζόμεναι εις έπίσημα έγγραφα του ύπουργείου Συγκοινωνίας και αί όποιαι θά έπραγματοποιούντο έάν κατά τās εκλογάς υπερίσχυεν ο Έθνικός Συνασπισμός.

Μήπως το Λαϊκόν Κόμμα δέν ύπεσχέθη προεκλογικώς το 25 ο/ο εις τους ποδόφυγας; Πρέπει, λοιπόν, ν' άκυρωθών αί εκλογαί όλης της Ελλάδος;

Τα περί χρίσματος, μεταφοράς της Πρωτευούσης (!), χρηματισμού και δωροδοκιών και έβιασμού των συνταξιούχων, είναι τόσον άσιετα και άνόητα ώστε μόνον τον τέλωτα να προκαλούν και να μñν άξίζουν τον κόπον ούτε καν διαψεύσεως. Άλλά, Κύριοι, έάν έρρίπτατε εν και μόνον βλέμμα εις τα εκλογικά άποτελέσματα του Μαρτίου και του παρελθόντος Σεπτεμβρίου, μαζί με τον διοπιροφόρον κ. Γιαννάκη σας, τα τε συνολικά και ίδια του τμήματος Καρβουνάδων, του όποιον ζητείτε την άκύρωσιν, θά έβλέπατε ότι: Συνολικώς μñν εις όλην την Νήσον κατά τās εκλογάς του παρελθόντος Σεπτεμβρίου, επί συνόλου ψηφισάντων 2002, οι μñν Λαϊκοί έλαβον ψήφους 1043, ο δέ Έθνικός Συνασπισμός 941, χωρίς την παρουσίαν κατ' αύτάς των ύποψηφίων κ. κ. Μαρσέλλου και Στρατηγού. Ειδικώς δέ εις το Τμήμα Καρβουνάδων, τότε επί 622 ψηφισάντων έλαβον οι μñν Λαϊκοί ψήφους 328, ο δέ Έθνικός Συνασπισμός — χωρίς την παρουσίαν των κ. κ. Μαρσέλλου και Στρατηγού — ψήφους 274. Κατά δέ τās εκλογάς του παρελθόντος Μαρτίου συνολικώς μñν εις όλην την νήσον επί συνόλου ψηφισάντων 2125 έλαβον ο μñν Λαϊκός ύποψήφιος 1030, ο δέ ύποψήφιος του Έθνικού Συνασπισμού ψήφους 1095. Ειδικώς δέ εις το Τμήμα Καρβουνάδων, τώρα επί 625 ψηφισάντων, έλαβον ο μñν Λαϊκός ύποψήφιος 343, ο δέ του Έθνικού Συνασπισμού ύποψήφιος ψήφους 282. Τι σās φωνάζουν,

Κύριοι, οἱ ἀριθμοὶ αὐτοί; Δὲν θέλετε νὰ τὸ ἰδῆτε; Νὰ σὰς τὸ εἰπωμεν;— διότι ῥητορικὴν σὰν τὸ «ἀηδόνι» σας δὲν ἐδιδάχθημεν· οἱ γονεῖς μας ὁμῶς μᾶς ἄφησαν κατὰρα ἐὰν δὲν μάθωμε πρόσθεσι καὶ ἀφάρεσι, ὥστε νὰ μὴ δυνηθῇ πλέον ἢ τοκογλυφικὴ δεσποτεία τῶν ἀρχόντων σας νὰ ἐπεκταθῇ μέχρι τὴς Πιτσινάδες. Φωνάζουν οὖν τὸν Μάρτιον ὁ κ. Γιαννάκης σας ἔλαβε συνολικῶς μὲν μόνον 13 ψήφους ὀλιγωτέρας ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον, εἰδικῶς δὲ εἰς τὸ Τμήμα Καρβουνάδων ἔλαβε δέκα πέντε ψήφους τὸν Μάρτιον περισσοτέρας ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον. Ἄρα ἡ ἰσχὺς τοῦ κ. Γιαννάκη σας διειρηνοῦται ἀμετάβλητος ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου μέχρι τοῦ Μαρτίου καὶ εἰς ὅλην τὴν Νῆσον νῦξήθη δὲ εἰς τὸ Τμήμα Καρβουνάδων, τῆς ἐκλογῆς τοῦ ὁποῦ ζητεῖτε τὴν ἀκύρωσιν. Ἐὰν δὲ ἐνίκησεν ὁ ὑποψήφιος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ τὸν Μάρτιον, τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ ἐπὶ πλέον ἀπὸ τὸν Σεπτέμβριον ἐπὶ τοῦ συνόλου ἀριθμοῦ τῶν ψηφισάντων τὸν Μάρτιον προέρχεται ἀπὸ Φιλελευθέρους καὶ Προοδευτικοὺς καὶ ἰδίᾳ τῶν ἐκλογικῶν τμημάτων Ποταμοῦ καὶ Φριλιγγιαννίκων, οἱ ὅποιοι τὸν Σεπτέμβριον, λόγῳ τοῦ μὴ ἐνδιαφέροντος τῆς ἐκλογῆς, λόγῳ τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ ἐμφυλλοχωρησασῶν διχονοιῶν καὶ ἐρίδων τοπικῶν ἐν τοῖς κόλποις τοῦ τοπικοῦ κόμματος τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ, εἶχον ἀπόσχει τῶν ἐκλογῶν. Καὶ τὸν Σεπτέμβριον τὸ μὲ 17 ψήφους καὶ ἐκ τῆς δευτέρας διαλογῆς ἐκλεγὲν «ἐκλεκτὸν» τέκνον σας, ἀσφαλῶς θ' ἀπετύγχανε—καὶ μὲ πολλὰς ψήφους—ἐὰν ἦτο τότε ὑποψήφιος ὁ κ. Τσιτσιλίας ἢ ἐὰν ἦτο παρὼν ὁ κ. Στρατηγός. Ἐὰν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογὴ τοῦ Τμήματος Καρβουνάδων, μόνον δυσάρεστον θὰ προκύψῃ, ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ κακὸν προηγούμενον καὶ οὐχὶ ἀπίθανον αἱματοκύλισμα ἐν περιπτώσει ἐπαναλήψεως τῆς ἐκλογῆς, λόγῳ τῆς ὑπερμέτρως ἐπικρατοῦσης καὶ συνεχιζομένης ἐξάψεως καὶ δξύτητος πολιτικῆς. Ἄλλως, ἀπὸ ἀπόψεως ἀποτελεσμάτων, θὰ θεωρήσωμεν τὸν ἑαυτὸν μας εὐτυχῆ, διότι θὰ σὰς δώσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν ἓνα καλὸ μάθημα.

ΤΡΟΥΛΙΤΑΣ ΧΩΡΙΚΟΣ

ΠΕΡΙ ΟΝΕΙΡΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ ΦΙΛΟΣΟΦΩΝ

Ἄστρα βλέπων = ὠφελίμων ἀνθρώποις πέλει.
 Βότρυν ἐσθίειν = ὁμβρικὴν δηλοῖ λύσιν.
 Βρονταὶ καθ' ὕπνον = ἀγγέλων εἰσι λόγοι.
 Βόας θεωρεῖν = εἰς κακὴν προᾶξιν φέρεται.
 Γάλα συνεδάζειν = δυσμενῶν συμβουλία.
 Γέροντα σαυτὸν ἂν βλέπῃς = ἔξεις γῆρα.
 Γυμνὸς καθεσθῆς = σὼν ὑπέσκαπτες πραγμάτων.
 Γάλα γαληνῶν = προᾶξων πολυτρόπων.
 Ἥλους κρατῶν = τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν βλέπεις.
 Θανὼν καθ' ὕπνον = φροντίδων ἔση δίχα.
 Θάλασσαν ἰδεῖν = μειδῶσαν εὐθέτων.
 Θνητοὺς θαλάσσης = ἡμέρου καλὸν τ' ὄναρ.
 Θρίδακας ἐσθίειν = σομάτων δηλοῖ νόσων.
 Κλάνειν καθ' ὕπνον = παγχαρῆς ἔση.
 Κρημνοὺς πεσόντας = δυστυχῶς δηλοῖ λύσιν.
 Κλασθεῖσα ῥάβδος = οὐ καλὸν φέρεται πέλας.
 Ἴππον κρατοῦντες = ἀστοχεῖ τῶν ἐλπίδων.
 Λευκάς ὄρεν τὰς σάρκας = εὐθέτων λίαν.
 Μητρί πλακῆναι = καλὸν εἰ ὄναρ τότε.
 Νεκροὺς ὄρων = νέκρωσις ἔξεις τιμάτων.
 Ὀλὼν καθαίρων = φροντίδων δηλοῖ χάριν.
 Ὀφεις πατεῖν = τὰ κέντρα τῶν ἐχθρῶν λύει.
 Ὀφεις προπέμπειν (πηδήσης) = πραγμάτων δηλοῖ βίαν.
 Οἶνου μετασχῶν = προσδόκα δεινὰς μύχας.
 Οἶνος ὀυσώδης = ἐκτρανοῖ πολλὰς λύπας.
 Οἶνος κενωθείς ἀγγείων = πάνυ λύπας.
 Περιστερὰς βλέπειν τε = προξενεῖν βλάβην.
 Πέτρα καθεσθῆς = ἐλπίδας χροσὰς ἔχει.
 Πόδας καθαίρειν = φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Πόδας πλατεῖς ἔχοντας = σημαίνει λύπας.

Ποδῶν κοπέντων = μηδὲν ἄρχεται τρίβου.

Σάρκας μελανὰς = οὐ καλὸν πᾶσι τότε.
 Σῶμα ὅλον καθαίρων = φροντίδων δηλοῖ λύσιν.

Στολὴν λευκὴν = κάλλιστον ἐν ὕπνῳ φέρεται.

Στολὴν φορεῖν μέλαινα = οὐ καλὴ θεά.

Στολὴν ἀλουργὸν = εἰς μακρὰν φέρεται νόσον.

Στολὴν ἐρυθρὰν = εἰς καλὴν προᾶξιν φέρεται.

Στολὴν φορεῖν ἄνακτος = ἐλπίδος λύσιν.

Στροῦθον κρατῶν φεύγοντα = προσδόκα βλάβην.

Τεύχη καθεσθῆς = εὐτελὲς πέλει.

Τῶν ὠτων ἀναρτηθεῖς = εἰς ὁργὴν δόζει σκάπτειν.

Τρίχας καρῆναι = πραγμάτων δηλοῖ βλάβην.

Τρίχας πεσεῖν δὲ = κίνδυνον φέρεται μέγα.

Τυφλὸν φαίνεσθαι = πάγκαλον φέρεται λίαν.

Τρώγων γλυκερά = μικροὺς ἔξεις τοὺς τρόπους.

Ὑδωρ βλύζειν κάτωθεν = ἐχθροὺς μηνύει.

Ὑδωρ διαυγὲς πίνειν = χρηστὸν τῷδε.

Ὑδωρ πίνων πηλῶδες = ἐν λύπαις ἔσει.

Φωστήρας ἰδεῖν = πραγμάτων δηλοῖ φάος.

Φλοῖστος θαλάσσης = πραγμάτων δηλοῖ λύσιν.

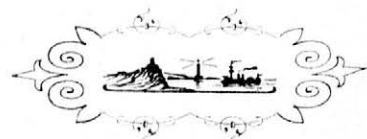
Χιῶν φανείσαν = δυσμενῶν ἐχθρὰς φέρεται.

Χιτῶν ῥαγεῖς = ἔρριψε φροντίδων βάρος.

Χρυσοκρατῶν = ἀπρακτος ἂν θέλῃς ἔσει.

Ὡὰ κρατῶν = ἐσθίειν σημαίνει λύπας.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 Δημοδιδάσκαλος

ΤΣΙΡΙΓΩΤΙΚΟΙ ΘΡΥΛΛΟΙ

ΤΟ ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΟΥ ΚΑΣΤΡΟΥ

Υπό κ. ΝΙΚ. ΦΥΛΑΙΔΗ

"Αν προσέξής όταν ανεβαίνης από το μικρό κι' ανηφοριακό δρομάκι του, σε μιὰ γωνιά βορεινή, πρασινισμένη από το χρόνο, θα δής και την ηλικία του. Στα 1503 τώχτισαν. Βαρύς κι' απότομος βράχος δέχτηκε τὰ δυνατά πόδια του γίγαντα βαθεία στὰ σπλάχνα του.

Σιγά-σιγά όλο και θέριενε. Σήμερα ύψωνόταν ένα ή δυό μέτρα, έπειτα από λίγο αποχτούσε και την πρώτη του πολεμιστρα, την πρώτη του έπαλξη, που σαν άνοιχτό στόμα δράκον περιέμενε κάτι να καταπιή, κι' όσο ο καιρός περνούσε τόσο και ψήλωνε. Οί Βενετσιάνοι άνυπόμονοι ήθελαν ν' ασφαλίσουν για πάντα την κατήχτησή τους στο Τσιρίγο. "Ηθελαν να μη δούν έπειτα από λίγο όλους τους κόπους τους συντρίμμα και δέν σταματούσαν.

"Ετσι ένα πρωϊ τέλος, άνοιξιάντικο και μυρωμένο, πρωϊ του Τσιρίγου, το θεριό ξεδίπλωσε άξαφνα τ' ανástημά του και τόν καινούργιο κάστρο φάνηκε περιήφανα στόν καταγάλανο ούρανό του Ιονίου και του Αιγαίου.

Κι' από παντού ταπεινά ήλθαν να προσκυνήσουν. Από την μιὰ μεριά σύσθησε ή Χώρα ως τὰ πόδια του, σαν να ζητούσε προστασία, ενώ από την άλλη ή θάλασσα ήσυχη και γαληνεμένη με το πιό σιγανό της τραγουδι φίλησε τους θρόνους που πατούσε.

Βουνά, πλαγιές και μυρωμένες τσιριγώτικες λαγκαδιές έστειλαν το πιό γλυκό τους μελέτη, για να χαϊδέψη απαλά το σιδερωσμένο και άρματωμένο μέτωπο του κάστρου.

"Ός κι' αυτός ο Βορριάς, όταν σε λίγο έσπασε λυσσασμένος για να ξεχτενίση τις πολυβασανισμένες έλιές του νησιού, και να σφυρίξη άνάμεσα στους βράχους και τις ρεματιές κάποιο τρομαχτικό κομμάτι, ποιός ξέρει τίνος τραγουδιού, το σεβάσθηκε. Δέν τόλμησε να χτυπήση άπάνω του, ή δομή του κόπηκε άξαφνα και μέσ' την αϊθρία που βασίλευε για λίγο, γίνθηκε ένας ελαφρός ζέφυρος.

Κι' εκείνο χαμάρωνε. Κύτταζε γύρω του άτάραχα, σαν νάξερε, πως με την δικιά του δύναμη, δέν μπορούσε ν' άλυσσοδέση για πάντα ο καταχτητής το φτωχό του νησί. Μά τα χρόνια πέρασαν. Οί Βενετσιάνοι έφηναν με την ντροπή του νικημένου. Έγγλέζικες σφαίρες, Γαλλικές και Τούρκικες καρφώθηκαν στα πλευρά του άνοιγοντας τεράστιες πληγές. Σημαίες διάφορες και πολύχρωμες

υψώθηκαν στις έπαλξεις του, όσπου μιὰ μέρα έφηναν όλες μακρονά κυνηγημένες από την κυανόλευκο.

"Ετσι το Κάστρο έγινε Έλληνικό. Το περιήφανε όμως κορμί του έγειρε από το χρόνο, οί τάπιες του χορταριασμένες κι' έρημες άπόμειναν ρημιάδια.

Μόνο που' μέσ' τὰ έρείπια που παντού το τριγυρίζουν, βλέπεις και κάπου-κάπου μερικά κανόνια σαν άταφα ζοντάκια πεθαμένουν παλληκαριών. Τά βράδια τα νυχτοπούλια μοιρολογάν στα χαλάσματα τα περασμένα, και το Κάστρο λές και δακρύζει από τις πληγές που του άνοιξε ο καιρός. Μόνο μέσ' τη νύχτα όταν ή γλυκειά Θεά όργώνει τόν πεντακάθαρο Τσιριγώτικο ούρανό με το χλωμό της άρμα, το κάστρο πέρνει κάτι από την παλιά του αϊγλή.

"Υψώνει άγέροχα το κορμί του και μένει σιωπηλό, σαν ν' άκούη το γλυκό μονομυρίσμα του μικρού ξεροποτάμιου τ' "Αγιον Μηνά, ή το ψηθύρισμα που το κώμα άφίνει στ' άγρια βράχια του Τράχηλα και τ' "Αγιον Παύλου.

**

Τέτοια ώρα που όλη ή φύσις λλανιέται στ' όνειρο τ' άκουσα για πρώτη φορά. Μιὰ μακρινή και παραπονώρα στριγγιά που στην άρχή φανόταν νάρχεται από κάποιο φυλάκιο προς τη νοτιά, κατά τη Χώρα. Λίγο-λίγο γινόταν και πιό δυνατή πιό διαπεραστική, όσπου γεμάτη μελαγχολία και πόνο πέρασε πάνω άπ' το κεφάλι μου και χάθηκε κατά το έκκλησάκι του "Αγιού Γιαννιού. Στην άρχή νόμισα πως δέν άκουσα καλά και παρασυρμένος από την όμορφη καλοκαιριάτικη νύχτα, προχώρησα και στηρίχτηκα στο τείχος που κυττάζει προς τη θάλασσα. Κάτω όλα μέσ' το άχνό φως του φεγγαριού πέρνει μιάν όψη παραμυθένια, ενώ πιό πέρα ή θάλασσα ακίνητη φανόταν σαν μιὰ λίμνη άναλυμένου άσημιού. Κι' όμως δέν είχα γελαστή, ή ίδια παραξένη βοή άκουγόταν. "Η άπόσταση όμως τώρα την άλλαξε λίγο, την έκανε πιό τραχειά κάπου-κάπου, σαν σφύριγμα φειδιού που ζητά να καταπιή κάποιο άόρατο έχθρό.

"Επειτα πάλι γλύκαινε. "Ενα σιγανό παράπονο σκορπιόταν γύρω γεμίζοντας ως τὰ κατάβαθα την καρδιά μου με πόνο. Νόμιζα όρισμένες στιγμές πως πουλι χτυπημένο με σπασμένα τὰ φτερά και ματωμένο το στήθος, πέφτοντας προς το χώμα άφινε την τελευταία του

πνοή. Δέν μπόρεσα να μείνω περισσότερο γιατί ή συνηθισμένη του νησιού μας δροσιά άρχισε να με πειράζει.

"Ετσι πήρα σε λίγο τόν κατήφορο για τη Χώρα, και βαδίζοντας άργά προσπαθούσα να ξεδιαλύνω μονάχος μου το περίεργο που'χα άκούσει. Μά παρ' όλες τις προσπάθειές μου το μυστήριο έμεινε μυστήριο τότε. Πέρασαν πέντε ως έξ χρόνια κι' έφυγα από το Τσιρίγο. "Αρχισα μιὰ νέα ζωή με δυσκολίες άγνωστες και τότε για μένα, που μ' έκαναν να ξεχάσω για λίγο το στοιχείο του Κάστρου, όπως το είχα όνομάσει μονάχος μου. Κάθε καλοκαίρι όμως θυμώμουν για λίγους μήνες το Τσιρίγο. "Ενα άπόγεμα θεριό του Ιουνίου οί παλιές μου θύμησης μ' έφεραν χωρίς σχεδόν να θέλω προς το Κάστρο. Γύρισα όλα τὰ γνωστά μου μέρη και στο τέλος έφθασα στην εκκλησιά του Κάστρου, την Παναγία του Κάστρου όπως την λέν. Μιὰ παλιά εκκλησία κτισμένη στους χρόνους της Έγγλέζικης κατοχής. "Ο ρυθμός της είναι ο ρυθμός που'χουν σχεδόν όλες οί εκκλησίες του Τσιρίγου, άπλως μὰ επιβλητικός, με το ψηλό της καμπαναριό που σαν παλιός του Κάστρου φρουρός άγναντεύει μακρονά στη θάλασσα. Λίγο πιό πέρα στο γκρεμό που περιζώνει το τείχος, δέν είχα προχωρήσει δυό βήματα, κι' είδα ένα από τους παλιούς χορωίτες. Συνηθισμένος τύπος που ξή πάντα με τὰ περασμένα και γκορνιάζει διαρκώς για τὰ σημερινά χάλια, για την σημερινή έποχή. "Ισως και νάχη δίχρη.

Καθόταν ήσυχος σε μιὰ πέτρα και ρεμβάζοντας τραβούσε με άπόλαυση την πίπα του. Δέν ήθελα να ταράξω την ήσυχία του, και μιὰ θλίψη άπόρρητη που σχηματίζε δυό βαθείες χαρακιές πλάϊ στα χείλη του, μιὰ το στοιχείο του Κάστρου που κείνη τη στιγμή μου ήλθε άθελα στο νοΐ, μ' έκανε να τόν πλησιάσω.

Μόλις του μίλησα, σαν να ξύπνησε, με κύτταξε για λίγο περίεργα και με χαίρετησε άργά-άργά, σαν να κοπίασε να βγάλη τὰ λόγια από το στόμα. Παρ' όλη αυτή την κακή ύποδοχή όμως ή κονβέντα άναψε σε λίγο.

Πόσο γρήγορα άλλαξε. Πως τίναξε από πάνω του τὰ όγδόντα χρόνια και σαν παλληκαρι είκοσι πέντε χρονών που μέσα στις φλέβες του το αίμα βράζει, μου διηγήθηκε την ιστορία της άρχόντισσας του Κάστρου. Λές και ξαναζωντανεύει τὰ περασμένα, λές και ξαναζούσε

τὰ παλιὰ χρόνια πού πέρασαν καὶ πού περνοῦσαν τώρα, ὀλοζάθαρα μπροστά μου ἀνάμεσα ἀπὸ τὰ ἀεικίνητα καὶ ἀστραφτερά μάτια του. Ἐτσι ἔμαθα τὴν ἱστορία τοῦ στοιχειοῦ.

* *

Ἐνα πρωὶ χειμωνιάτικο καὶ συννεφιασμένο, κάποιο βαπόρι τῆς γραμμῆς τὴν ἔβγαλε στὸ Καψάλι. Κανείς δὲν μπορούσε νὰ πῇ πῶς ἦταν ὁμορφη. Πάνω τῆς ὅμως εἶχε κάτι πού δὲν ἦταν συνηθισμένο, κάτι τὸ ξεχωριστὸ πού ἦταν περισσότερο ἀπὸ ὁμορφιά. Στὰ ἀδρὰ χαρακτηριστικά τοῦ προσώπου τῆς πλανώταν πάντα μιὰ θλίψη πού δὲν ἔσβυνε ποτέ. Κι' ὅταν ἀκόμη ἀχνόφεγγε στὰ χεῖλη τῆς τὸ χαμόγελο, φαινόταν σὰν κάτι ἄλλο, σὰν ἓνα κλάμα βουβό. Ἀνέβηκε μὲ τὸν ἄνδρα τῆς, τὸν νέο γραμματέα τοῦ Ἀγγλοῦ διοικητοῦ, στὴ Χώρα καὶ ἀπ' ἐκεῖ κατ' εὐθείαν γιὰ τὸ Κάστρο. Αὐτὸ ἦταν ὅλο. Ὅσοι τὴν εἶδαν τότε ἀπὸ κοντὰ τὴν εἶδαν. Ἐπίασαν ἓνα ἀπὸ τὰ πιὸ ἀπόμερα σπίτια τοῦ Κάστρου πρὸς τὴ Δύση, καὶ τὸν περισσότερο καιρὸ τὸν περνοῦσαν μονάχοι τους. Ἰδίως αὐτὴ δὲν φαινόταν πονεμένα. Μόνο τὰ βράδια ὅταν ὁ ἥλιος εἶχε πειὰ κρυφτὴ πίσω ἀπὸ τὸ Κουρί, ἔβγαλε στὴν μικρὴ ταρτασοῦλα τοῦ σπιτιοῦ τῆς καὶ καθισμένη στὸ πεζοῦλι, ἔβλεπε ἡσυχά - ἡσυχά τὴ θάλασσα. Ἐτσι ἡ ζωὴ τῆς περνοῦσε. Ἀπλῇ, ἡσυχῇ καὶ μονότονη. Κι' ὅχι πῶς σ' αὐτὸ ἔφταιγε ὁ ἄντρας τῆς πού πολλές φορὲς τὴν θερμοπαρακαλοῦσε ν' ἀλλάξῃ λίγο καὶ νὰ χαρῇ ἀφοῦ ὅτι ἤθελε τῷ. Πέρασαν μερικὰ χρόνια χωρὶς ν' ἀλλάξῃ τίποτα, ἡ ζωὴ κυλοῦσε ἡσυχά σὰν τὸ ποτάμι πού ἔπειτα ἀπὸ τὸ κρημνὸ βοῆζε ἴσωμα καὶ σιγὰ καὶ βαρετὰ πηγαίνει πρὸς τὴ θάλασσα γιὰ νὰ σβύσῃ.

Ἡ θλιμμένη ἀρχόντισσα, ὅπως τὴν εἶχαν ὀνομάσει, ἡ ἴδια πάντα σὰν καὶ πρὶν. Μέσ' τὸ σούρουπο ἡ λευκὴ σιλουέτα τῆς φαινόταν ἀπὸ μακριὰ πάντα, σὰν κάτασπρο φάντασμα πού τριγύριζε στὰ ρημάδια τοῦ Κάστρου. Μὰ ἡ ἰδιοτροπία τῆς πιά εἶχε γίνει ἀβάσταχτος.

Ψυχὴ γεμάτη μυστήριον δὲν μπορούσε νὰ βρῇ ἡσυχία στὴν γαλήνια καὶ λίγο μονότονη ζωὴ τοῦ Κάστρου.

Τί τὴν βασάνιζε ὅμως, καὶ τί τὴν ἔκανε δυστυχισμένη τόσο καιρὸ; Γιατί βύθιζε κάποτε - κάποτε τὴν ματιά τῆς μὲ ἀδικαιολόγητο μίσος παντοῦ καὶ στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὴν ἀκακὴ φύση τοῦ νηιοῦ;

Κανείς δὲν μπόρεσε νὰ μάθῃ ποτέ.

Ἦταν τάχα μέσα τῆς βαθεῖα ριζωμένη ἡ θλίψη, γιατί διψοῦσε κάθε μέρα κάτι τὸ καινούργιο πού δὲν μπορούσε νὰ τῷ βρῇ; Κἀπὶ πού ἡ θέση τῆς δὲν τὴν ἄφρινε νὰ τὸ δῇ ὅχι μονάχα στ' ὄνειρο, ἀλλὰ καὶ στὴ πραγματικότητα, καὶ παλεύοντας μέρα καὶ νύχτα δὲν εὗρισκε ἡσυχία;

Γιατί ἔλεγαν μερικοὶ πῶς ἡ ματιά τῆς πού χτυποῦσε πάντα σὰν ἀτσάλι, γλύκαινε κάποτε. Ἐπερνε ἓνα ἄλλο τόνο, ἀπαλὸ σὰν χὰδι ὅταν καρφωνόταν σ' ἓνα νέο ἐγγλεζόπουλο, πού τριγύριζε συχνὰ κοντὰ στὸ σπῆτι τῆς καὶ στὰ γύρω. Αὐτὰ ὅμως ἴσως νάταν καὶ διαδόσεις πού ἐβάρυναν τὴν ἁμοιρὴ γυναῖκα χωρὶς κανένα λόγο.

Ἐνα μόνο εἶναι ἀληθινὸ πού τὸ θυμοῦνται πολλοὶ ἀπὸ τοὺς παλιούς. Μιὰ σκοτεινὴ νυχτιά τοῦ Δεκεμβροῦ, πού τὰ στοιχεῖα στὶς λαγκαδιές λές κι' ἀρχίζουν τὸν ξωτικό τους χορὸ κάτω ἀπὸ τὰ ἄγρια οὐρλιάσματα τοῦ βορριά, πού τὸ Κάστρο σὰν ἔρημος βράχος στὴ θάλασσα σκεπάζεται καὶ χάνεται σιγὰ στὰ σύννεφα, πού μαζεύονται γύρω του διωγμένα ἀπὸ τὴ θυμωμένη πνοὴ τοῦ Αἰόλου, κάποια σκιὰ σὰν φάντασμα φάνηκε ἀνεβασμένη στὸ τεῖχος πῶναι πρὸς τὴ Χώρα. Κίνησε μιὰ δυὸ φορὲς τὰ χεῖρα τῆς σὰν νὰ θελε ἀπὸ κάπου νὰ πιαστῇ κι' ἄξαφνα μονοκόμματῃ ἔγειρε κι' ἔπεσε στὸ χάος π' ἀνοιγόταν ἀπὸ κάτω. Τὸ σκοτάδι βουβὸ τὴν κατάπλε καὶ τὴν χώνεψε. Κι' ὅταν τὴν ἄλλη μέρα ἡ φύσις γαληνεμένη δεχόταν τὰ φιλήματα τοῦ Φοίβου, τίποτα δὲν μαρτυροῦσε τὸ τ' εἶχε γίνει τὴν περασμένη νύχτα.

Πολλοὶ τὴν γύρεψαν κάτω ἀπὸ τὰ τεῖχη μὰ δὲν τὴν βοῦσαν πονεμένα. Σιωπηλὸς ὁ βράχος κατάπλε κι' ἔκρυψε γιὰ πάντα τὸ μυστικὸ τῆς.

Ὁ τόπος ὅμως γύρω στοίχειωσε. Τὰ νυχτοπούλια τὴν νύχτα θρηνηλογᾶν μονότονα τὸ χαμό τῆς καὶ ἡ καθάρια ἀτιμώφαιρα τοῦ Κάστρου γεμίζει ἀπὸ τὸ παρῆτονο τῆς πεθαμένης.

Ἐτσι τὸ παρῆτονο βογγητὸ θ' ἀκούγεται γιὰ χρόνια ἴσως, χωρὶς νὰ ξέρουν οἱ πολλοὶ τί μπορεῖ νὰ κλίνη μέσα τῆς μιὰ νύχτα τοῦ Δεκεμβροῦ.

ΝΙΚΟΣ ΦΥΛΛΙΔΗΣ

Ἀθῆναι, Φεβρουάριος 1933.

EIKONES ΤΗΣ ΖΩΗΣ

— Ἐλένη, γλεντὰς. Εἶσαι νέα. Μπορεῖς ἀκόμη νὰ πουλᾷς τὸ χορὶ σου. Βρίσκονται ἀρκετοὶ ἀγορασταί, γιατί ἔχεις ὁμορφιά, φρεσκάδα, κέφι, τσακινιά, κάθε τι πού κάνει κάθε ἄντρα αἰχμάλωτό σου. Μὰ κάποια μέρα θάρθῃ πού θὰ μὲν ἀποῦλητο, γιατί τότε δὲν θὰ ζητιέται. ...

Ἦταν λόγια κάποιου σὲ κάποια, μ' ἄγνωστο τίπος. Γιατί κανεὶς δὲν τοὺς εἶδε, στὸ σκοτάδι μιᾶς νύκτας. Κι' ὁ καθένας, πῆρε κι' ἓνα δρόμο δικό του. ...

— Τὰ σημεῖα μου, ἦλθε ὁ Κώστας. Ἀκούεται μιὰ φωνή. Κ' ἡ Κώστα ἔξαφνα ἔβγαλε τὸν ἀνδρα τῆς. Σὰν νὰ πῆρε τ' αὐτὴ τῆς τὸ νομα τοῦ ἀνδρα τῆς. Τριάντα χρόνια λείπει στὴν ξενιτιά. Τὴν ἄφησε μ' ἓνα παιδί, π' ἀργότερα τῷ χασε μὲ διαφροσύνῃ, κ' ἔμεινε μονάχη. Ἀντίστοιχ, λαμπροκόλα στὸν ἥλιο ἓνα μαυρὸ φορτωμένο σ' ἓνα μουλάρι. Θάνατο τοῦ Κώστα. Βέβαια τοῦ Κώστα τῆς. Ἀκράτητῃ τρέχει νὸ τὸν ὑποδεχθῇ. Μὲ σὰν πλησιάζει τί βλέπει; Τὸν Κώστα τῆς Μηνούς. Κι' ὁ δικός τῆς; Ποιὸς ἔχει τὴν πού νὰ βρεῖται. ... Μὲ χρὸς χροὶ χαρετὰ, καὶ γροῖζει περιῶλη στὸ σπῆτι. Γέρνει τὴ πόρτα καὶ κλειέται μέσα καὶ πένθημα τὸ πένθημα πού ἀπόφασι, νὰ περάσῃ μὴν τῆς καὶ τὴν ὑπόλοιπῃ ζωῇ. ...

† ΜΑΡΙΚΑ ΙΩΑΝ. ΚΟΡΩΝΑΙΟΥ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, Ἀπρίλιος 1933.— Εἰς τὰς 11 παρελθ. Μαρτίου, ἡμέραν Σάββατον, ἀπεβίωσεν ἐν Καίρῳ κατὰ τὸν τοκετὸν ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τῆς ἡ Μαρίκα Κορωναίου, λατρευτὴ σύζυγος τοῦ ἐκ Καραβᾶ κ. Ἰωάννου Χ. Κορωναίου, ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τοῦ ἐν Βένγῃ ὑποκαταστήματος τῆς Ἰονικῆς Τροπέζης.

Ἡ κηδεῖα αὐτῆς ἔγινε πάνδημος καὶ σεμνοπρεπὴς τῇ 13ῃ τοῦ ἰδίου μηνὸς ἐν τῷ Κοινοτικῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Νικολάου Βένγας, ἣν παρηκολούθησεν σύσσωμος ἡ ἐκεῖ Ἑλληνικὴ καὶ διεθνὴς παροικία, παρὰ ταῖς ὁποίαις ἡ μακαρίτης ἀπελάμβανε γενικῆς ἐκτιμῆσεως.

Ὁραῖον ἐπικίδηον ἐξεφώνησε ὁ Διδάσκαλος τῆς αὐτοῦ Ἑλληνικῆς Κοινότητος κ. Γ. Σαραμπῆς ἔχοντα ὡς ἑξῆς:

Τεθλιμένοι Χριστιανοί

Πρὸ ἡμῶν εὐρίσκεται σορὸς πεφλημένης θυγατρὸς, λατρευτῆς συζύγου καὶ ἀγαπητῆς φίλης.

Τὶς δύναται νὰ παραμυθῇ τρωθεῖσας καρδίας; Τὶς δύναται νὰ σκιαγραφῇ τὸν μέγιστον πόνον τοῦ συζύγου μετὰ τοῦ ὁποίου συνέζησε καὶ πρὸ ὀλίγου συνομίλει; Τὶς δύναται νὰ περιγράψῃ τοὺς γοεροὺς θρήνους τῶν μακρῶν ἐν-ρισκομένων πατρὸς, μητρὸς καὶ ἀδελφῶν, ἐπὶ τῷ ἀγγέλματι θανάτου προσφίλους θυγατρὸς καὶ ἀδελφῆς;

Οὐδεὶς! Οὐδεὶς!

Ἡ εὐσεβὴς χριστιανὴ χωρίζεται συγγενῶν καὶ φίλων. Καὶ ἀπὸ σήμερον ἐσβέσθη ἡ πολυκλαυστος Μαρίκα μας, ὡς ἀστραπηβόλος διάττων, μεταβάσα εἰς τὴν αἰωνιότητα.

Ἐχωρίσθη τῶν πατρικῶν καὶ μητρικῶν κόλπων, ἐγκατέλειπε προῶρος τὴν συζυγικὴν φωλεὰν ἔρημον καὶ ὁρφανήν, ἀφῆκε ὀλιγόφρον τέκνον ὁρφανόν, ἐγκατέλειπεν εἰλικρινεῖς φίλους.

Σύσσωμος ἡ παροικία θρηνεῖ τὸν χωρισμόν τῆς. Καὶ δὲν θὰ ἀκουσθῇ πλέον τὸ γλυκὺ χαμόγελον διὰ τοῦ ὁποίου ἠῶφραινε τὰς τρωθεῖσας καρδίας. Δι' ὅλους παραξικάρδιος χωρισμός, ἀλλὰ καὶ ἀναπόφευκτος.

Ἡ ἀληθὴς Χριστιανὴ, ἡ πρὸ ἡμῶν κειμένη, χωρίζεται συγγενῶν καὶ φίλων, ἀλλὰ ἀπέρχεται ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς τὴν ζωὴν, ἐκ τοῦ φθαρτοῦ κόσμου εἰς τὸν αἰώνιον καὶ πνευματικόν, ἐκ τῆς προσκαιροῦς ζωῆς εἰς τὴν αἰώνιον, οὐρανίου φωτὸς καὶ δόξης, ἐκεῖ ὅπου καθορᾶται τὸ μεγαλεῖον τοῦ ἀσυλλήπτου θεοῦ φωτός.

Ἡ δὲ ψυχὴ τῆς ἐκλιπούσης Μαρίκας μᾶς παρακολουθεῖ καὶ πρὸς παρηγορίαν ἡμῶν τῶν τρωθέντων ψάλλει: «Μὴ τοῦ κακοῦ θρηνεῖτε, μὴ ἀδίκως τὰ δάκρυα χύνετε, εὐρίσκομαι εἰς ἀγκάλας Θεοῦ ἀγαθοῦ. Ἡσυχάσατε».

Εἰς τὴν ταῦτα πρὸς ἡμᾶς ψάλλονσαν ἀγαπημένην μας Μαρίκαν ἂς εἴπωμεν ἐκ βάθους ψυχῆς, αἰωνία ἡ μνήμη σου ἀξιωμακάριστος Μαρίκα:

Αἰωνία σου ἡ Μνήμη.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΝΙΚΟΛΑΟΝ ΚΑΣΤΡΙΣΙΟΝ

Εἰς τὸ φύλλον ἡμῶν τῆς 7ης Μαρτίου ἐ. ἔ. κατεχωρήθη ἐπιστολὴ τοῦ συμπολίτου κ. Ν. Καστρίσιον δημοσιευθεῖσα καὶ εἰς τὴν συνάδελφον «Κυθηραϊκὴ Ἑνωσις», ἀφορώσα τὸ τέως Διοικ. Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς—Ἀθηνῶν.

Καίτοι ὁ διενθνητής τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος καταλέγεται μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ τέως Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, ἵνα μὴ νοηθῇ ὁμῶς ὅτι οὗτος ἀποστέρει καὶ τὸν καθ' ὃν τρόπον προέκρινεν ὁ ἐπιστολογράφος ἔλεγχον τῶν πράξεων του, εὐχαρίστως καὶ προθύμως παρέσχομεν τὴν φιλοξενίαν εἰς τὸ περιοδικόν μας, θεωροῦντες τιμὴν μας αἱ πράξεις μας νὰ τίθενται ὑπὸ ἔλεγχον, χωρὶς ὅμως νὰ δύναται ν' ἀρνηθῇ ὁ ἐπιστολογράφος καὶ πᾶς ἀναγνώστης μας καὶ εἰς ἡμᾶς καὶ πάντα τοῦ ὁποίου ἐλέγχονται αἱ πράξεις, τὸ δικαίωμα τῆς ἀπαντήσεως εἰς τὴν τοιαύτην ἐπιστολήν, πρὸς διαφώτισιν τῶν ἀναγνωστῶν μας καὶ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ κοινοῦ», εἰς ὃ ἀπευθύνεται ὁ γράψας.

Δὲν ἀμφισβητεῖ κανεὶς τὴν ὠφελιμότητα τὴν ὁποίαν συνεπάγεται ὁ ἔλεγχος τῶν πράξεων παντὸς διαχειριζομένου οἰονδήποτε ἀξιώμα. Τοῦναντίον μάλιστα ὅταν ὁ ἔλεγχος ἐξ ἀγαθῆς προθέσεως ἀσκήτῃται δύναται νὰ ἔχῃ μεγάλας ὠφελείας, διότι προλαμβάνει καὶ καταστέλλει ὑπερβασίας ἐπιζημίους, χρησιμεύει δὲ καὶ ὁδηγὸς διὰ τὸ μέλλον. Δι' ὅπερ καὶ ὁ κατὰ τὴν λογοδοσίαν αὐτοῦ πρὸς τὴν Συνέλευσιν ἔλεγχος τῶν πράξεων τοῦ τέως Διοικ. Συμβουλίου τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος εἶτε παρὰ τοῦ κ. Νικ. Καστρίσιον, εἶτε παρ' ἑτέρου οἰονδήποτε μέλους ταύτης, οὐ μόνον οὐδένα δύναται νὰ ξενίσῃ, ἀλλὰ τοῦναντίον ἀποτελεῖ καθήκον παντὸς ἐνδιαφερομένου διὰ τὴν προαγωγὴν τῶν συμφερόντων αὐτῆς καὶ ὅστις μάλιστα ἔλεγχος ὠφείλει νὰ ἀσκήτῃ πάντοτε δι' ἐξετάσεως καὶ τῶν τελευταίων λεπτομερειῶν τῆς δράσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου, ἀφ' οὗ μάλιστα, ὑπῆρξε λεπτομερὴς πάντοτε ἡ λογοδοσία τούτου. Ὅταν ὅμως ὁ ἔλεγχος οὗτος δὲν πλαισιούται μετὰ τὸ ὅριον τοῦτο, ἀλλὰ ἐκφεύγων αὐτοῦ μεταβάλλεται εἰς δημοσιογραφικὴν ἐκστρατείαν κατὰ τοῦ Συμβουλίου, σκοποῦσαν τὴν δημιουργίαν ἐντυπώσεων μόνον ἢ προσωπικὴν ἐπίθεσιν κατὰ προσώπων, ὑφίσταται ὁ κίνδυνος, ὁ τοιοῦ-

τος ἔλεγχος νὰ καταδειχθῇ ἐστερημένος ἀγαθῆς προθέσεως, νὰ προκαλέσῃ δὲ ζημίας ἠθικὰς καὶ ὕλικὰς τῶν ὁργανισμῶν ἐκείνων, τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα προτίθεται νὰ προστατεύσῃ καὶ νὰ ἐπιφέρῃ οὕτω τὸ ἀντίθετον τοῦ ἐπιδιωκόμενου ἀποτελέσματος.

Παρὰ ταῦτα καίτοι τὸ λογοδοτήσαν Διοικ. Συμβούλιον πᾶσαν εἰς τὸν κ. Καστρίσιον παρέσχεν ἐξήγησιν καὶ πληροφορίαν ἐπὶ τῶν ὑπὸ τούτου διατυπωθέντων ἐν τῇ Συνελεύσει, ἥτις ὠφείλει νὰ διαλύσῃ τὰς ἀπορίας του, ὡς διεφώτισε καὶ τὴν Συνέλευσιν, ἥτις διὰ τῆς παμψηφείας τῆς σχεδὸν τὴν πλειονότητα τοῦ τέως Διοικ. Συμβουλίου ἐτίμησε καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς, ἐντεῦθεν δὲ παρεῖλκεν ἴσως ἑτέρα ἀπάντησις εἰς τὰ διὰ τῶν στηλῶν τῆς «Κυθηραϊκῆς Ἑνώσεως» καὶ τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» ἐπαναλαμβανόμενα ὑπὸ τούτου, παρὰ ταῦτα διὰ τοὺς κατὰ τὴν Συνέλευσιν μὴ παραστήσαντας ἀξιότιμους συμπολίτας καὶ τὸ «πολὺ Κυθηραϊκὸν κοινόν», πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπευθύνεται ὁ κ. Ν. Καστρίσιος χωρὶς ἀσφαλῶς τὸ τέως Διοικ. Συμβούλιον νὰ ἔχῃ ἀνάγκην νὰ ἐπιστρατεύσῃ οὐδένα ἀπολογητὴν του, καθόσον μόνον ἀπολογητὴν του ἄχρει τοῦδε ἔσχε τὰς πράξεις του, ὁ δὲ ἀξιότιμος κ. Σωτήρ. Τσαμπηρᾶς, ὁ ἐλαττωδὴς προεδρεύσας κατ' ἐπαναλήψιν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τιμήσας ἀληθῶς ταύτην διὰ τῆς γονίμου καὶ καρποφόρου δράσεώς του, δι' ὅπερ καὶ θὰ ὠφείλον νὰ τυγχάνωσιν ἄλλης ὑποδοχῆς ἀπὸ τὴν γράφοντα τὰ ὑπὸ τούτου λεχθέντα, δὲν ἔπραξεν ἄλλο τι παρὰ νὰ διαπιστώσῃ τὴν ὀρθότητα τῆς ἀπαντήσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου εἰς τὰς ἐπικρίσεις τοῦ κ. Ν. Καστρίσιον, εἵμεθα ὑπόχρεοι νὰ ἐπαναλάβωμεν τὰ ἐν τῇ Συνελεύσει λεχθέντα καὶ ἐπιδιοκιμασθέντα ὑπ' αὐτῆς.

Καλῶς γνωρίζει ὁ κ. Ν. Καστρίσιος ὅτι τὸ καταστατικὸν τῆς Ἀδελφότητος καθορίζει τὸ ἐλάχιστον ποσὸν συνδρομῆς ἐκ δραχμῶν δύο μηνιαίως καὶ συνεπῶς τὸ ἐκ ταύτης ἔσοδον δὲν δύναται νὰ ἀριθμῇ πολλὰς χιλιάδας, ὅτι δὲ τὸ ἐν τῷ ἱσολογισμῷ ποσὸν δὲν ἦτο τὸ σύνολον τῶν τοῦ λήξαντος ἔτους συνδρομῶν, αἰτινες μέχρι σήμερον ἐξακολουθοῦσιν εἰσπραττόμεναι, ὡς ἐδηλώθη καὶ εἰς τὴν Συνέλευσιν. Ὅτι ὅμως ἐφ' ὅσον ἡ Κυθηραϊκὴ παροικία Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς δὲν αὐξάνει, ἐξ ἀντιθέτου δὲ πολ-

πλασιαζόνται τὰ Κυθηραϊκὰ σωματεῖα διὰ νὰ ἐπιδιώκωσι μετὰ τινα χρόνον τὴν συγχώνευσίν των, εἶναι πιθανὸν τὰ νέα σωματεῖα νὰ τροφοδοτοῦνται καὶ ἀπὸ μέλη τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς κατὰ πᾶσαν λογικὴν θὰ μειωθῇ.

2) Ἐν σχέσει μετὰ τὴν εἰς χρεώγραφα Ἑλλήνων Ὑπηκόων περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος ὁ ἐπιστολογράφος διὰ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν σκοπὸν του καὶ ἐμφανίσῃ ἐξατμισθεῖσαν τὴν περιουσίαν τῆς Ἀδελφότητος ἀναφέρει ὅτι τὸ σύνολον τῆς περιουσίας ταύτης ἀποτελεῖται ἐκ τοιούτων χρεωγράφων ἐνῶ τοῦτο δὲν εἶναι ἀληθές, διότι μόνον ἐλάχιστον μέρος ταύτης καὶ διὰ περὶ τὰς 15.000 δραχμὰς ἔχει ἐπενδυθεῖ εἰς τοιαῦτα χρεώγραφα ὡς δεικνύει ὁ ἱσολογισμὸς καὶ ἡ ἐκθεσις τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Ἀλλ' ἀφοῦ ὁ νόμος 281 περὶ σωματείων ὑποχρεώνει ταῦτα νὰ ἐπενδύσῃ πᾶν περιεσπόμενον εἰς Ἑθνικὰ χρεώγραφα, εἰς ποίαν ἀμέλειαν ὑπέπεσε τὸ Διοικ. Συμβούλιον μὴ ἀποφασίσαν καὶ τοῦτο ἀλλ' ἐκτέλεσαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνελεύσεως τὴν ἐκ τοῦ νόμου ὑπαγορευομένην καὶ νὰ ἀγοράσῃ τοιαῦτα χρεώγραφα; Γνωρίζει δὲ ἐξ ἄλλου ὅτι ἡ παροδικὴ πτώσις τῶν Ἑθνικῶν χρεωγράφων δὲν ἔπληξεν μόνον τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα, ἀλλ' ἅπαντα τὰ Σωματεῖα καὶ πάντας τοὺς ιδιώτας οἱ ὁποῖοι κατὰ φυσικὴν συνέπειαν καὶ ἐξ Ἑθνικῆς ἐστὶ ὑποχρεώσεως ἔδει νὰ εἶναι κάτοχοι τοιούτων. Ὅταν ὅμως ἀντιστρέψῃ τις τὴν ἀλήθειαν δύναται νὰ ἀχθῶν συμπεράσματα τὰ ὁποῖα οὔτε ὁ ἴδιος πιστεύει. Ἡ ἀγορὰ οἰκίας διὰ τὴν στέγασιν τῆς Ἀδελφότητος οὐδέποτε ἀπεφασίσθη, εἰς τὸ παρελθὸν εἰσηγήθη δὲ ταύτην τὸ Διοικ. Συμβούλιον πρὸς τὴν Συνέλευσιν πρὸς ἀποτροπὴν ἐνδεχομένης ζημίας. Τὰς δὲ ἀνυπάρκτους δωρεὰς τῶν 500.000 διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον περὶ ὧν ὁμιλεῖ ὁ κ. Ν. Καστρίσιος τὸ πρῶτον παρ' αὐτοῦ ἀκούομεν διότι ἐν τῇ πραγματικότητι οὔτε ἐλέγχθησαν ποτέ.

Ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐφορτῆς κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἔπρεπε νὰ γνωρίζῃ ὁ ἐπιστολογράφος ἀφ' οὗ καὶ Σύμβουλος ἐχορημάτισε καὶ τὰ τῆς Ἀδελφότητος ἐμφανίζεται γνωρίζων καλῶς, ὅτι ὑπηγορεύθη μόνον ἀπὸ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀπὸ

τὴν δικαίαν ἀπαίτησιν καὶ εἰλάβειαν πολλῶν συμπολιτῶν χάρις εἰς τὰ χριστιανικά αἰσθήματα τῶν ὁποίων ἔχει ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν ἀφιερωθῆ πολυτίμος εἰκὼν τῆς προστάτιδος τῆς νήσου μας εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀγίας Τριάδος, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸ τοῦτο τὸ πατριωτικὸν συμφέρον τῶν ἐν Πειραιεὶ Κυθηρίων, γνωστοῦ ὄντος ὅτι ἡ μεγαλοπρεπὴς αὕτη ἐφορτὴ μας ἐν Πειραιεὶ, ἀποτελεῖ τὸν μεγαλύτερον σύνδεσμον τῆς Κυθηραϊκῆς παροικίας μετὰ τῆς κοινωνίας τοῦ Πειραιῶς ἡ ὁποία τιμᾷ ἰδιαίτερος αὐτήν, ἀποδεικνύει δὲ τὴν ἐνότητα καὶ δύναμιν τοῦ Κυθηραϊκοῦ στοιχείου.

Ἐκ τῶν λόγων τούτων καὶ μόνον τῶν ὑπαγορευομένων ἀπὸ τὸ καταστατικὸν καὶ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Κυθηραϊκῶν συμφερόντων ὑπερορεῦθη ἡ διεξαγωγὴ τῆς ἐφορτῆς ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀγίας Τριάδος, τὴν δὲ ἀπὸ τῶν μαρμαρίνων κλιμάκων ἐπίδειξιν, ἐπαφίμεν εἰς τὸν ζηλεύσαντα ταύτην, διότι διὰ τὰ μέλη τοῦ τέως Διοικ. Συμβουλίου, μὴ εἰδισμένα εἰς τοιαύτας οὐτοπίας, τὴν ὄντοτήτά των ἔχουσι στηρίξει ἐπὶ τῶν ἔργων των καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν μαρμαρίνων κλιμάκων, ἡ δοῦσις των δὲ καὶ οὐχὶ αἱ ἐπιδείξεις ἐδημιούργησε τὴν ἀγάπην καὶ ἐκτίμησιν τῶν συμπολιτῶν. Τρέφουσι δὲ τόσην ἀπέχθειαν εἰς τοιοῦτον εἶδους ἐμφανίσεις, ὥστε ὅταν μεγάλα Κυθηραϊκά ζητήματα ἐπιλυθέντα εἴτε μόνον ὑπὸ τῆς Ἀδελφότητος, εἴτε καὶ διὰ τῆς ἀποτελεσματικῆς παρεμβάσεως αὐτῆς (διεξαγωγὴ Κυθήρων εἰς Πειραιᾶ, διατήρησιν μητροπόλεώς μας, συγκοινωνία, διατήρησιν Γυμνασίου καὶ τόσα ἄλλα) διεφμιζόντο ὡς ἐπιλυθέντα παρὰ τοῦ Α ἢ Β τῷ Διοικ. Συμβούλιον, ἵνα μὴ νοηθῇ ὅτι ἐπεξίτη ἐπιδείξεις, ἐτήρει σιγὴν ἰχθύος, χωρὶς τοῦτο νὰ ἐμποδίζῃ τοὺς συμπολίτας μας νὰ γνωρίζωσι τὴν συμβολὴν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ταύτης εἰς ἕκαστον πατριωτικὸν ἔργον, ὡς καὶ τὸ σπουδαῖον τοιοῦτον τῆς διαρκοῦς καὶ ἀδιαλείπτου προσπαθείας του διὰ τὴν καλλιέργειαν ἐγκαρδίων σχέσεων μεταξὺ τῶν συμπολιτῶν μας καὶ τῆς ἐξαλείψεως πάσης διενέξεως καὶ ἔριδος τὰς ὁποίας λόγοι ξένοι πρὸς τὰ πραγματικά Κυθηραϊκά συμφέροντα δημιουργοῦσι. Θὰ ἦτο δὲ περιττὸν νὰ ὑπομνησθῇ εἰς τὸν κ. Καστρίσιον, διότι τὸ γνωρίζει καλῶς, ὅτι εἰς τὰς ἐφορτὰς τῆς Ἐκατονταετηρίδος τὰς τελεσθείσας ἐν Κυθήροις καὶ εἰς τὰ ἐγκαίρια τῆς ὁδοῦ Διακοφτίου μετέσχεν ἐνεργῶς ἡ Ἀδελφότης δι' ἀντιπροσωπείας ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς, ἐν ἐπιλόγῃ δὲ, ὅτι τὸ ἔργον τοῦ νὰ πειραθῇ νὰ μειώσῃ τὴν θέσιν, τὸ κῆρος καὶ τὰ συμφέροντα μιᾶς πατριωτικῆς ὁργανώσεως, τὴν ὁποίαν ὁ βαθὺς πατριωτισμὸς τόσων ἐπιλέκτων συμπολιτῶν συνέπηξεν ἐν Πειραιεὶ καὶ ἀνέδειξεν ἐπὶ τριάκοντα καὶ πλέον ἔτη ὡς μίαν λαμπρὰν πατριωτικὴν ἐστῖαν, ἐκ τῆς ὁποίας τόσα καλὰ καὶ διὰ τὸν τόπον μας καὶ διὰ τοὺς Κυθηρίους ἀπέρρευσαν, δὲν εἶναι καὶ τόσον εὐχερὲς, διότι οἱ συμπολίται μας ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ γνωρίσωσι καὶ ἐκτιμήσωσι καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα.

Ο Κ. ΙΩΑΝ. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΝ ΛΑΟΝ

Ἡ ἀποτυχία μου κατὰ τὰς βουλευτικὰς ἐκλογὰς τῆς 5ης Μαρτίου, μὲ μίαν μάλιστα τόσον μηδαμινὴν καὶ ἀμφίβολον εἰς τὴν πραγματικότητα, διαφορὰν ψήφων, δὲν καθιστᾷ ὀλιγώτερον ζωηρὰν, εἰλικρινῆ καὶ βαθεῖαν τὴν εὐγνωμοσύνην μου πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν Λαὸν διὰ τὰς 1031 ψήφους μὲ τὰς ὁποίας μὲ ἐτίμησε, ἐπὶ συνόλου 2125 ψηφοφορησάντων.

Οἱ διαμένοντες εἰς τὴν Νῆσον συμπολίται καὶ ὅσοι ἄλλοι παρηκολούθησαν ὁπωσδήποτε τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον διεξήγαγον οἱ ἀντίπαλοί μου τὸν τελευταῖον ἐκλογικὸν ἀγῶνα, γνωρίζουν πολὺ καλὰ καὶ δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐπαναλάβω μὲ πόσα καὶ ποῖα μικροπρεπῆ, βάεβα καὶ ἀνήθικα πολιτικῶς μέσα ἀπειλῶν, βίας, συγκοφαντικῶν, ὕβρεων, καλπονοθεύσεων καὶ ψευδῶν ὑποσχέσεων καὶ ἀνακοινώσεων κατὰρθωσαν νὰ ὑφαρπάσουν τὴν ἐπιτυχίαν δι' ἐλαχίστων ψήφων.

Παρ' ὅλα ταῦτα, ὁ ἀριθμὸς τῶν συμπολιτῶν ποὺ μοῦ ἔκαμαν τὴν τιμὴν νὰ μὲ περιβάλουν καὶ πάλιν διὰ τῆς ἐμπιστοσύνης των ἠδύνηθη κατὰ 35 ἀπὸ τὰς ἐκλογὰς τῆς 25 Σεπτεμβρίου τοῦ 1932. Καὶ αἱ ἐκδηλώσεις συμπαθείας καὶ ἀγάπης ἐκ μέρους αὐτῶν ὑπῆρξαν θερμότεραι ἕως ἀκόμη καὶ τῶν προηγουμένων.

Τοῦτο ἀκριβῶς ἀποτελεῖ τὴν ζωηροτέραν ἀπόδειξιν καὶ τὴν ἀσφαλεστέραν ἐγγύησιν ὅτι θὰ παραμείνουν πάντοτε

ἀκλόνητα τὰ θεμέλια τῆς ἀμοιβαίας ἐκτιμήσεως καὶ ἐμπιστοσύνης.

Ἀλλὰ τοῦτο ἐπίσης μοῦ ἐπιβάλλει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐντείνω τὰς δυνάμεις μου πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν συμφερόντων τοῦ Τόπου, διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τὴν εὐγενῆ ἀξίωσιν τόσων ἐκλεκτῶν φίλων καὶ νὰ συνεχίσω τὴν παράδοσιν τοῦ μεγάλου καὶ ἱστορικοῦ Κόμματός μας.

Εἶναι βέβαια λυπηρὸν ἀπὸ καθαρῶς τοπικῆς ἀπόψεως, ὅτι Κυβερνῶντος τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος, διὰ τῆς τόσον μεγαλειωδῶς ἐκδηλωθείσης προσφάτως θελήσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, στεροῦμαι τῆς βουλευτικῆς ιδιότητος ἡ ὁποία θὰ μοῦ παρεῖχε τὴν δύναμιν νὰ ἐργασθῶ ἐπωφελέστερον διὰ τὰ γενικώτερα ζητήματα τῆς Νήσου. Ἀλλὰ τοῦ μειονεκτήματος τούτου, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν καλυτέραν θέλησιν, θὰ προσπαθῶ, ὅσον εἶναι δυνατόν καὶ μοῦ ἐπιτρέπουν αἱ περιστάσεις, νὰ περιορίσω τὰς συνεπειάς.

Μὲ συγκίνησιν καὶ εὐγνωμοσύνην ἀπευθύνω θερμότατον «εὐχαριστῶ» καὶ ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν πρὸς τὸν Κυθηραϊκὸν Λαόν.

Ἀθῆναι 20 Μαρτίου 1933

I. A. ΚΟΝΤΟΛΕΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ὁ διακεκομμένος ὁδοντίατρος τῆς πόλεώς μας καὶ ἐκλεκτὸς φίλος συμπολίτης κ. Μίνος Τζωρτζόπουλος καὶ ἡ μετὰ πολλῶν προτερημάτων κεκοσμημένη δεσποινὶς Εὐγενοῦλα Κ. Ἀναγνωστοπούλου ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

Πρὸς τοὺς μνηστευθέντας ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Κυθηραϊκοῦ Κήρυκος» εὐχεται ταχεῖαν τὴν στέψιν καὶ τὸν μετέπειτα βίον εὐτυχῆ.

Γ Α Μ Ο Ι

Τὴν 17ην Ἀπριλίου ἐτελέσθησαν ἐν Πειραιεὶ οἱ γάμοι τοῦ κ. Θεοδώρου Σφυράκη μετὰ τῆς δεσποινίδος Καλλιόπης Βλαντοπούλου ἀνεψίας τοῦ κ. Γεωργίου Πασαλά.

Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχομαι τὸν βίον εὐτυχῆ καὶ ἀνθόσπαρτον.

Γεώργιος Κασσιμάτης

Ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κ. Ζαροῦς ἔμπορος ἐν Αἰγίνῃ καὶ ἡ δεσποινὶς Μαρίνα Ι. Κάλφα ἐτέλεσαν ἐν Αἰγίνῃ τοὺς γάμους τῶν τῆν 27ην Ἀπριλίου.

Τοὺς νυμφικούς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ συμπολίτης ἔμπορος κ. Ἐμμανουὴλ Μ. Καρατζῆς.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΟΙ ΘΡΥΛΛΟΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ ΠΡΙΝΕΑ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΣΠΑΛΕΤΤΟ

ΘΡΥΛΛΙΚΗ ΣΥΜΦΟΝΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΜΕΡΗ ΤΡΙΑ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Διαμάντω.— Ἐτρεξαν ἀμέσως οἱ χωροφύλακες, τὸν ἔπιασαν, καὶ τὸν ἔδεσαν... ὕστερ' ἀπὸ κάμποσο καιρὸ καταδικάστηκε σὲ θάνατο καὶ τὸν κόψανε στ' Ἀνάπλι. Λένε ὅτι ποιοῦ γένην τὸ κακὸ αὐτὸ, ἐζήτησε νὰ κυττάξουνε τὸ παιδί της καὶ νὰ μὴ τὸ καταφρονέσῃ ἡ κοινονία καὶ βγάζοντας ἀπ' τὸν κόρφο του τὸ κόκκινο σπαλέττο, εἶπε: αὐτὸ τὸ σπαλέττο τ' ἀγόρασα στὴν Ἀλεξάντρα, εἶναι κεντημένο ὅλο μὲ βενέτικο χουσαφί καὶ ὅλες ἡ χάντρες ποὺ τὸ στολίζουν γύρω εἶναι ἀπὸ τὰ πειδ' ἀκριβὰ ἱερουργία ποὺ ὑπάρχουνε στὴ γῆ... τὸ φοροῦσε σὰ στήθεια της ἡ σκοτωμένη καὶ δὲν τὸ χωρίζονταν ποτέ... τὸ στέλνω χάρισμα στὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας τοῦ βουνοῦ, ποὺ εἶνε στὴν κορφὴ τοῦ κάστρου σὰν μαγεμένο καὶ καταραμένο ποὺ εἶνε, καὶ δὲν πρέπει νὰ τοιμίσῃ κανένας οὔτε νὰ τὸ πάρῃ, οὔτε νὰ τ' ἀγοράσῃ, γιατί ἀλλοίμονο στὴ γυναῖκα αὐτὴ ποὺ θὰ τὸ φορέσῃ.

Ρέλια.— (μυνηστικῶς) Καὶ βροῖσκεται ἀκόμα στὸ μοναστήρι;

Διαμάντω.— Μπροστὰ στὴ μεγάλη εἰκόνα, καὶ τὸ φυλάει νύχτα καὶ μέρα.

Ρέλια.— Καὶ δὲν ἐτόλμησε κανένας νὰ τ' ἀγοράσῃ;

Διαμάντω.— Κανένας παιδί μου, κανένας.

Ρέλια.— Κοῦμα, καὶ τὸ παιδί της;

Διαμάντω.— Τὸ παιδί της, ποῖος ξέρει; ὅλοι λένε πῶς εἶνε αὐτὸς ποὺ τριγυρίζει ἀπ' τὸ ἀντικρινὸ χωριὸ ὡς τὸ δικό μας, καὶ ξενυχτᾷ κάτω ἀπὸ τὰ δένδρα, καὶ πλάι σὰ ποτάμια, μὲ χαμένο τὸ μυαλό. (Ὁ Ἀνδρέας ταράσσεται τόσο, ὥστε νὰ προξενήσῃ κάποιον θόρυβο).

Ρέλια.— (Σηκώνεται τρομαγμένη). Ποῖος εἶνε;... νονά μου, ποῖος εἶνε;

Διαμάντω.— Σὲ καλὸ σου, παιδί μου. πῶς νὰ εἶνε;

Ρέλια.— Ἄκουσα τρεῖς μὲς στὴν πόρτα.

Διαμάντω.— Ἡ ἰδέα σου... δὲν εἶνε τίποτα... ἐγὼ δὲν ἄκουσα τέτοιο πρᾶγμα.

Ρέλια.— (Στέκει λίγο, ἀφουγκράζεται καὶ ἔπειτα σὰν ἡσυχασμένη πηγαίνει κοντὰ στὴ Διαμάντω). Ἰσως' μπορεῖ... (σιγῇ) ὥστε ἔτσι... ὁ Ἀνδρέας τὸ κακόμοιρο τὸ παιδί... καὶ λένε πῶς εἶνε πολὺ διαβασμένο.

Διαμάντω.— Ναί... ἔτσι λένε, καὶ ὁ δάσκαλός μας, καὶ ὁ γιατρός μιλάει τόσο παρᾶνε ποὺ δὲν τὸν καταλαβαίνει κανένας τί λέει.

Ρέλια.— Τὶ νὰ λέῃ, ἀνά γε.

Διαμάντω.— Ποῖος τὸ ξέρει;

Ρέλια.— Αὐτὴ εἶνε ὅλη ἡ ἱστορία, νονά μου;

Διαμάντω.— Ναί, παιδί μου, σοῦ τὴν εἶπα.

Ρέλια.— Τὶ παρᾶνε ἱστορία.

Διαμάντω.— Καὶ ὅλα αὐτὰ γιὰ τὰ μάτια μιᾶς γυναῖκας.

Ρέλια.— (Μὲ ἔκστασι). Ναί, γιὰ τὰ μάτια μιᾶς γυναῖκας...

Διαμάντω.— Ἄνοιξε τὴν πόρτα, Ρέλια... καὶ σβῦσε πειὰ τὸν λύχνον· εἶνε μέρα μεσημέρι... (Ἡ Ρέλια σβύνει τὸν λύχνον καὶ πηγαίνει ν' ἀνοίξῃ τὴν πόρτα... ὁ Ἀνδρέας ἔχει ἀποσυνθῆ... ἔχει ἓνα δέος, καὶ ὅλο βάζει τὰ χέρια της μπρὸς τὰ μάτια της). Θὰ κατέβῃς σὰ περιβόλια σήμερον;

Ρέλια.— Ὁχι, νονά μου, ὅχι... θέλω νὰ μείνω στὸ σπῆτι... εἶμαι σὰν ἄρρωστη... τὸ κεφάλι μου εἶνε βαρὺ σὰν μολῆβι.

Διαμάντω.— (Σηκώνεται) Δὲν εἶνε τίποτα, θὰ περάσῃ.

Ρέλια.— Θὰ πᾶς ἔξω, νονά μου;

Διαμάντω.— Ὁχι... παιδί μου... θ' ἀνεβῶ ἀπάνω νὰ καθαρίσω τὰ χενία... Θὰ βάλωμε μπροστὰ νὰ φάνωμε τίς μπόλιες.

Ρέλια.— Θὰ τίς φάνω καὶ ἐγὼ, εἶνε ἡ σειρά μου.

Διαμάντω.— Ἀφοῦ εἶνε καὶ δικές σου, προῖκα σου, σωστά (ἀνερπάζει σιγὰ, σιγὰ ἡ Ρέλια κυττάζει μὲ κάποιον δέος... ἔπειτα πέφτει ἀπὸ τὸ πανεράκι ποὺ εἶνε ἀπάνω στὸ τραπέζι, ἓνα κέντημα, καὶ κάθεται... τὴ στιγμὴ αὐτὴ μπαίνει ὁ Ἀνδρέας· αὐτὴ θέλει νὰ ἐργασθῇ, ἀλλὰ σὰν κουρασμένη, τὸ ἀφίνει μέσα στὸ πανεράκι).

ΣΚΗΝΗ VI

Ρέλια — Ἀνδρέας.

Ἀνδρέας.— (Μορφὴ παρᾶνε, μὲ λίγα ξανθὰ γενάκια καὶ μαλλιά... μεγάλη ὁποσὸς ποτε, μὰ καθαρὰ σὰν ἀχιτῆδες ἡλιου, χέρια κάτασπρα καὶ ντύσιμο ραζένδυτο, μπαίνει καὶ στέκεται λίγο, προσπαθώντας νὰ πάρῃ θάρρος νὰ πλησιάσῃ). Καλημέρα, κυρά μου...

Ρέλια.— Ἄ, (τρομάζει).

Ἀνδρέας.— Μὴ φοβάσαι, κυρά μου,

δὲν εἶμαι κανένα ἐξωτικὸ, ὅπως μὲ νομίζει ὅλος ὁ κόσμος τοῦ νησιοῦ μας... ἀλλοὶ στὴ Μοῖρα τοῦ ἀνθρώπου.

Ρέλια.— Γιατί ἦρθες ἐδῶ; τί θέλεις; (σηκώνεται) Φύγε, φύγε σοῦ λέω.

Ἀνδρέας.— Ἀφοῦ μὲ διώχνεις, κυρά μου, θὰ φύγω... (σὰν παρᾶνε) θὰ φύγω... ἔτσι μὲ διώχνουνε ἀπὸ παντοῦ... εἶνε τῆς μοῖρας μου.

Ρέλια.— Εἶμαι μοναχὴ μου ἐδῶ... Φύγε, σὲ παρακαλῶ.

Ἀνδρέας.— Μήπως δὲν εἶμαι καὶ ἐγὼ μοναχός... ὁλομόναχος μὲς τῇ ζωῇ; μὰ ἐγὼ ἀπὸ ἐνσπλαχνία δὲν διώχνω κανένα τοῖς ἀφίνω νὰ ζοῦν σὰν σχολίκια γύρω μου καὶ ὅλοι μὲ κυττᾶνε παρᾶνε καὶ ὅλοι μὲ φοβόνται· ἔτσι εἶναι... μὰ ἐγὼ τραβάω τὸ δρόμο ποὺ μοῦ δείχνει ἡ Μοῖρα μου... καὶ ἄλλοι μοῦ λένε πῶς εἶμαι παιδί μιᾶς Νεραϊδας.

Ρέλια.— Καὶ μήπως δὲν εἶσαι;

Ἀνδρέας.— Καὶ σὺ, κυρά μου, τὸ πιστεύεις;

Ρέλια.— Ὁλος ὁ κόσμος τὸ πιστεύει... ὅλο τὸ νησί μας τὸ φωνάζει.

Ἀνδρέας.— Τὸ ξέρω... μὰ ἐγὼ σφαλῶ τὰ μάτια πάντα καὶ γελώντας σέβω τὸ κουφάρι μου ὡς τὴν ἀκρὴ ἑνὸς γχομοῦ... λίγο ἀκόμη χρειάζεται... λίγο θάρρος γι' ὅλα τελειώνουν... ἤθελα σὰ λαμπάδα ὁλόρθος νὰ καὼ γιὰ νὰ φωτίσω μόνο, μιὰ νύχτα τὴ σπηλιά μου... (ἀφίνει ἓνα βαθὺ ἀναστέναγμα). Μὰ τί γλυκεριά ποὺ εἶνε ἡ ζωή.

Ρέλια.— Τὶ παρᾶνε ποὺ μιλάς ἐσύ... μὰ γιατί σὲ λένε οἱ ἄνθρωποι τρελλό;

Ἀνδρέας.— Ὁχι, δὲν καταλαβαίνω, εἶσι τὸ λένε... Μὰ ἴσως νὰ ἔχουνε δικη, κυρά μου... ἐσὺ ὅμως εἶσαι τόσο σπλαχνικὴ καὶ ὁμορφη, καὶ θὰ μοῦ πῇς τὴν ἀλήθεια... μόνο σὲ σένα ἔβλεπα πάντα καὶ ἄλλο ποὺ σὲ ξεχώριζε ἀπὸ τοὺς ἄλλους... καὶ ξεκούραζα γιὰ μιὰ στιγμὴ τὰ κουρασμένα μάτια μου καὶ τὸ σακάτικο μυαλό μου... Ἐσὺ εἶσαι ἡ Παναγία ἡ δική μου... ἐσὺ εἶσαι ὁ κόσμος μου... ἡ μητέρα μου...

Ρέλια.— Ὁχι, (σπαρακτικὰ) ὅχι, ἐγὼ, ὅχι.

Ἀνδρέας.— Δὲν εἶσαι μητέρα μου, καὶ ὅμως τῆς μοιάζεις, τὰ μάτια σου.

(Συνέχεια εἰς τὸ προσεχές)

Νίκον Φινλλίδην. Ἀθήνας.— Ἐλάβομεν τὴν ἐπιστολὴν σας. Ἐάν πρόκειται περὶ τοῦ «Στοιχείου τοῦ Κάστρου», δημοσιεύεται, ὅπως βλέπετε, στὸ σημερινὸ φύλλο. Ἐάν ὅμως πρόκειται περὶ ἄλλου, σὰς γνωρίζομεν ὅτι δὲν ἐλήφθη εἰς τὰ γραφεῖα μας.

METSY. Κόθηρα.— «Ἡ τυχαία συνάντησις στ' ἀκρογυῖα» δὲν μᾶς ἐνεθουσίασε. Στείλατέ μας κατὰ καλλίτερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἔχετε ὑπ' ὄψει σας ὅτι διὰ τὰ δημοσιεύομεν οἰονόμητο διήγημα ἢ στίχους εἰς τὸ περιοδικὸν μὲ ψευδώνυμον τοῦ γράφοντος, πρέπει νὰ γνωρίζομεν τὸ πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμόν του.

Μυστικὴν Ἀδυναμίαν τῶν δύο. Κόθηρα.— Τὸ «καλῶς μᾶς δεχθήκατε» τὸ λαμβάνομεν, ἂν δὲν ἀπατώμεθα, διὰ τρίτην ἢ τετάρτην φορὰν. Ἀποφεύγομεν νὰ τὸ δημοσιεύσωμεν, διότι δὲν λέγει τίποτε. Ἀφοῦ ἔχετε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ δημοσιεύσωμεν κατὰ διζὸ σας, ἐργασθῆτε ὀλίγον περισσότερον καὶ γράψατέ μας κατὰ ἄλλο.

Λάκην Φ. Κόθηρα.— Οἱ στίχοι σας «Γιὰ χωρισμό μας»... δὲν εἶναι στίχοι. Δὲν ἔχουν κανένα νόημα. Μὴ βιάζεσθε νὰ γράφετε, διότι δὲν εἶναι εὐκόλως. Χρειάζεται κάποια ἐργασία πρῶτα καὶ ἔπειτα νὰ κάμετε τὴν ἀπόφασιν. Ὁμολογοῦμεν ὅτι δὲν μᾶς ἀρέσουν καθόλου, ἀφοῦ ὅμως ἐπιμένετε νὰ τοὺς δημοσιεύσωμεν, σὰς κάμωμεν τὴν χάριν, μόνον διὰ νὰ μὴ σὰς δυσανεστήσωμεν καὶ παύσητε νὰ μᾶς φαίνεσθε χρήσιμος, ὅπως μᾶς ἀπειλεῖτε. Τοὺς δημοσιεύομεν ἐδῶ καὶ σὰς παρακαλοῦμεν νὰ τοὺς διαβάσητε καὶ μόνος σας καὶ νὰ ζητήσητε καὶ κρίσεις ἄλλων.

ΓΙΑ ΧΩΡΙΣΜΟ ΜΑΣ

Σοῦστέλα γράμμα, ἀλήθεια,
στὰ δάκρυα ὅλο βουτυγμένο,
μὲ τῆς καρδιάς τὸ χέρι γραμμένο,
γιὰ σένα στεγνὰ παραμύθια.

Τὶ κι' ἂν ἐλπίζει κανεὶς
ἀφοῦ, τοῦ γάκων διαβαίνει
μέσα σὲ ὄνειρα μπαίνει
καί, ὅχι, πέρνει εὐθύς.

Μοῦ φώναζες πολὺ δυνατὰ
ὄχι, μ' ὅλη τὴ δύναμι εἶπες
κ' ἐμένα σ' ἀνέπιπτες λύπες
βύθισες... ἅπτονη καρδιά.

Στὸ χωρισμό μας τώρα σοῦ γράφω
γιὰ ἓνα στεγνὸ χαιρετισμό
γιὰ ἓνα ξερὸ κι' ἄγνὸ «εὐχαριστῶ»,
τὶς λέξεις μὲ αἷμα τὶς βάρω.

ΛΑΚΗΣ Φ.

Χαρ. Κρίθαρν. Ἀθήνας.— Τὸ διήγημά σας ἐλήφθη ἀργά. Θὰ δημοσιευθῇ εἰς τὸ προσεχές. Μᾶς συγχωρεῖτε.

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν ἑξῆς, τοὺς ὁποίους καὶ εὐχαριστοῦμεν:

Χρήστου Κυπριάδου, Ἰωάννου Γ. Τζωρτζοπούλου καὶ Ἰωάν. Χ. Κορωναίου, ἑξ Ἀλεξανδρείας.

Νιζολ. Κορωναίου, Κ. Ξ. Σαραντοπούλου, Ἀθαν. Βενάρδου, Ἀδελφῶν Χαρχαλάκη, Β. Κουλεντιανοῦ, Κ. Χριστοφίλλου, Ε. Πατακάκη, Ἐμμ. Καψάνη, Θεοδ. Τζέτζου, Ι. Κορωναίου, Καίτης Σιγάλα, Παν. Τσιτσιλίου, ἐκ Πειραιῶς.

Δημ. Μελιτᾶ, Θεοδ. Στρατηγοῦ, ἑξ Ἀθηνῶν. Ν. Χαρισιάδης ἐκ Πόλου, Βασ. Καρατζᾶ ἑξ Ἀταλάντης, Κοσμᾶ Κασσιμάτη, Arthur Psaltis, Peter Calopaidis ἑξ Αὐστραλίας.

Παν. Θεοδοροπούλου, Δημ. Σουρή, Σπ. Μιχαλακάκη, Ι. Σάμου ἐκ Ποταμοῦ Κυθήρων.

ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ - ΑΘΗΝΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Καλοῦνται πάντα τὰ μέλη τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος ὅπως προσέλθωσιν εἰς Τακτικὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τὴν προσεχῇ Πέμπτην 11 Μαΐου 1933 καὶ ὥραν 6 μ.μ. εἰς τὴν ἐνταῦθα αἴθουσαν τοῦ Πειραιικοῦ Συνδέσμου παρὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Καραϊσκού καὶ Ρέπουλη, ὅπισθεν Πρωτοδικείου Πειραιῶς.

Ἐν περιπτώσει μὴ ἀπαρτίας καλοῦνται ταῦτα πάλιν ὅπως προσέλθωσιν ἐν τῇ αὐτῇ ὥρᾳ τὸν ἄνω τόπον τὴν Κυριακὴν 14 Μαΐου 1933 καὶ ὥραν 10 π.μ. ὅποτε ἡ Γεν. Συνέλευσις θέλει θεωρηθῇ ἐν ἀπαρτίᾳ μὲ οἰονόμητο ἀριθμὸν παρόντων μελῶν.

Θέματα πρὸς συζήτησιν

1) Ὑποβολὴ ἐκθέσεως ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

2) Ἐγκρίσις ἀπολογισμοῦ λήξαντος ἔτους.

3) Ψήφισις προϋπολογισμοῦ ἀρξαμένου ἔτους 1933.

4) Πρότασις πρὸς χορήγησιν χρηματικοῦ ποσοῦ διὰ τὴν ἐπισκευὴν τῆς ὁδοῦ Ποταμοῦ—Ἀγ. Πελαγίας.

5) Διάφοραι ἀνακουνώσεις.

Ὁ Πρόεδρος

ΔΙΟΝ. ΠΕΤΡΟΧΕΙΛΟΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς

ΣΤΑΜ. Π. ΚΑΨΑΝΗΣ

“ΚΥΘΗΡΑΪΚΗ ΕΝΩΣΙΣ,”

Ἡ συνάδελφος «Κυθηραϊκὴ Ἐνωσις» καθιστᾷ γνωστὸν πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους κ. κ. Συνδρομητὰς καὶ λοιποὺς ἀναγνώστας τῆς ὅτι, πρὸς εὐκολίαν τῶν καὶ διὰ νὰ μὴ συμπιπτῇ ἡ κυκλοφορία αὐτῆς μετὰ τῆς κυκλοφορίας τῶν λοιπῶν Κυθηραϊκῶν φύλλων, καθορίζει ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς φύλλου τῆς ὥς ἡμέραν κυκλοφορίας τὴν 10ην ἐκάστου μηνός.

Κατόπιν τούτου, τὸ προσεχές φύλλον τῆς, ἀντὶ τῆς 27ης Ἀπριλίου θέλει κυκλοφορήσῃ τὴν 10ην Μαΐου.

ΔΙΑ ΤΗΝ ὈΔΟΝ ΠΟΤΑΜΟΥ-ΑΓ. ΠΕΛΑΓΙΑΣ

Ἡ δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς ὁρισθεῖσα Ἐπιτροπὴ ἐκ συμπολιτῶν πρὸς συλλογὴν Ἐράνων διὰ τὴν ἐπισκευὴν καὶ συντήρησιν ὁδοῦ Ποταμοῦ—Ἀγίας Πελαγίας, ἀπηνθύνθη δι' ἐγγράφου τῆς πρὸς τὴν Κυθηραϊκὴν Ἀδελφότητα Πειραιῶς καὶ τὸν Κυθηραϊκὸν Σύνδεσμον Ἀθηνῶν ζητοῦσα τὴν ὑλικὴν ἠθικὴν συνδρομὴν τῶν.

Ὡς πληροφοροῦμεθα τὸ ζήτημα τοῦτο ἀπασχόλησε τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Κυθηραϊκῆς Ἀδελφότητος Πειραιῶς κατὰ τὴν τελευταίαν Συνεδρίασίν του περὶ τὰ μέσα λήξαντος μηνὸς καθ' ἣν διεπιστώθη ἀπόλυτος ὁμοφωνία, μεταξύ τῶν μελῶν ὅτι ἐπιβάλλεται ἡ ὑλικὴ ἐνίσχυσις τῆς Ἐπιτροπῆς, παρεπέμφθη ὅμως ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοῦ εἰς τὴν μετ' ὀλίγας ἡμέρας συγκαλουμένην Γεν. Συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος.

ΓΕΝΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΡ. Γ. ΤΡΙΑΡΧΗ ΚΑΛΕΡΓΗ 114 ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Καταρτίζονται ἀρτίως ἐν πᾶσι τοῖς μαθήμασι παρ' εἰδικῶν Καθηγητῶν μαθηταὶ Γυμνασίου καὶ ὑποψήφιοι Πανεπιστημίου. Δίδασκτρα λογικά. Ἰδιαιτέρως δίδονται μαθήματα καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τῶν μαθητῶν τῶν διαμενόντων οὐ μόνον ἐν Πειραιεὶ ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀθήναις.

Πληροφορίαι ἢ ἐν τῷ Φροντιστηρίῳ ἢ ἐν τῷ Ἑλληνογαλλικῷ Γυμνασίῳ Α. Οἰκονομοπούλου Τσαμαδοῦ 54 Πειραιεύς.